

'Sumpan'-vinst med 5-1, stormatch av mål-Peking

— Från Allehandas utsände Choya. —

Starten i nya serien Stockholmsserien norra blev för Gute del ingen match att rama in och sätta upp på väggen, möjligen i så fall med bred svart ram. Sundbyberg gav nämligen Gute ett av de största nederlagen i Stockholmsserien genom åren. Trots en mycket stark match av Peking i målet kunde han inte hindra Sundbyberg att vinna med 5-1 efter 2-0 i halvtid. Största delen av nederlaget får skyllas på försvaret, som isynnerhet i andra halvlek var rena sållet. Dessutom var skillnaden i snabbheten avsevärd mellan sundbybergs- och gutespelarna.

Utan vidare kan det slås fast att sundbybergsvinsten var fullt rättvis, faktiskt kunde segern ha blivit åtskilliga mål större om det velat sig riktigt illa och om Peking inte haft en verkligt god dag.

Peking utomordentlig.

Dagens man i Gute, ja, nära nog den ende som kan få godkänt, var just den i vanliga fall ganska svage Lasse Hellström i målet. Inte nog med att han hade en vidunderlig förmåga att få skotten mitt på sig — han kastade sig snabbt och perfekt på flera farliga bollar och dessutom klistrade han bollar som faktiskt de flesta skulle ha boxat bort, då bollen var genomsur efter det nattlånga regn som dränkt planen och f. ö. upphörde just före matchen. Pekings hot efter matchen att lägga av får man hoppas var mera skämtsamt menat.

Lasse Arvid slitvarg.

Som ytter var Lasse Arvids-son ingen akquisition men sedan Åke Othberg blivit skadad och Lasse gått ner som halva var han den verkliga slitvargen. Han drev kanske på för hårt stundtals, då försvarsarbetet blev lidande. Det var en av hans starkaste matcher i år.

K. U. misslyckades.

Sundbybergscentern snuvade Karl-Uno ständigt genom sin snabbhet och placering. Ett par av målen var K. U.'s. I andra halvlek — men för sent — bytte Inge och K. U. och då blev det inte så mycket spel i centrum. I stället kom vänstersidan i Sundbyberg fram på nytt.

Runsten som vanligt.

I övrigt var det slätstruket i Gute. Runsten slet och jobbade och chansade som vanligt men fick inte ut så mycket. "Puta" passades intensivt men fick glimtvis visa sin klass i snabbhet. Då det gällde att driva en boll saknade han sin överman på plan.

Granzell halva.

Bengt Granzell sattes in på sin halvbacksplats. Han har annars lämnat Gotland och Gute men tills han blir spelklar tar Gute hans tjänster i anspråk. Det märktes emellertid att han inte spelat och tränat regelbundet under sommaren men på sin högerhalvplats spelade han gott ännu utan att därför komma upp i landskapslagsformen.

Sundbybergs hårdhet och snabbhet

fällde i stort sett avgörandet. I varje närmkamp arbetade spelarna fint och effektivt men ojuste med armar och ben. Spelarnas startsnabbhet och accelerationsförmåga frapperade också. Bästa sundbybergsspelare var målvakten, f. d. AIK-aren Gösta Klinga, centerhalven Larsson, hi Blom, cf Kjellinder och vy Bengt Larsson.

Målens historia.

Sundbyberg inledde ganska starkt men Gute hade också sina farliga perioder. I 9:e min. sköt Sundbyberg ett farligt skott som Peking paradržäddade till hörna. I 18:e min. var tre man ensamma med Bambis men sundbybergarna drev bollen så att Bambis fick rädda. I 23:e min. fick Peking paradržädda inte mindre än fyra gånger i direkt följd. Skott på skott från nära håll haglade och Peking fick kasta sig hit och dit innan han slutligen fick ut bollen på plan.

I 27:e min. var det klart för 1-0 genom centern Kjellinder, som drev av Bambis och sedan tvekade Karl-Uno så att centern kom helt fri med Peking ett par meter från mål.

Åke Othberg skadad.

I 35:e min. råkade Åke Othberg bli så svårt skadad att han fick bäras från planen — han återkom inte förrän i andra halvlek, då som ytter, vilken plats han f. ö. skötte mycket bra.

I 40:e min. gick Puta igenom men stoppades i skottögonbliket på ett sätt som gjorde att Gute borde ha legat bra till för en straff.

2-0 i halvtid.

I 42:a min. fastställde hi Blom halvtidsresultatet till 2-0. Efter diverse schabbel i försvaret slog han på ett flackt skott från strafflinjen i farlig vinkel och skottet gick in just vid stolp-roten otagbart.

Guteförsvaret ramlade ihop.

I andra halvlek trodde man att Gute skulle rycka upp sig

'Ineffektivt, men 5-4 mer rättvist'

— Hur det kunde gå till? Ja, det var så enkelt så. Dom var bättre helt enkelt, säger »Simpen» Pettersson vid ett samtal med GF. Nu var nog Sundbybergs seger i kraftigaste laget får man säga. Domaren »Pampas» Westman tyckte för sin del att 5-3 och t. o. m. 5-4 hade varit mera rättvist. Vi hade faktiskt rätt mycket chanser vi också, men dels var deras målvakt finfin och dels var de våras kedja rätt ineffektiv. Det är bara att suga i med nya och bättre tag i fortsättningen. En första förlust ger ingen anledning till miss-tröstan.

Gute-reducering på straff.

I 26:e min. blev det så en straff för Gute, då Åke Othberg var på väg igenom men fälldes grovt. Puta lade straffen perfekt i nättaket.

I 28:e min. kom så slutresultatet genom Fridfeldt, som gick igenom Gute-försvaret och sköt hårt i mål. I 43:e min. hade Gute en ypperlig reduceringschans, då Puta gjorde en verkligt förnämlig avdribbling och gav bollen till Runsten som kom helt fri framför mål men i samma ögonblick lades Puta ner ojuste och domaren blåste för frispark i stället för att avvakta händelsernas gång. Det hade ju förstas inte haft någon inverkan på resultatet då bara två min. återstod.

"Pampas" dömde.

Domare var "Pampas" Westman, Stockholm, som emellertid trots sina meriter från Brasilien inte gjorde någon människa glad som domare. Omkring 200 personer tittade på matchen.

Tureberg-Råsunda 2-3.

Råsunda startade sin lördagsmatch mot Tureberg med vinden i ryggen och ledde snart med 3-0. Tureberg hade sin starke man i centern Blom som skötte om de båda reduceringsmålen.

*

Därmed är första omgången i serien klar. De föregående matcherna var:

Spånga-Djursholm 2-2

Ångby-Triangeln 5-6

Enebyberg-Hässelby 2-0

Sundbyberg leder följaktligen efter första omgången och Gute återfinnes i motsatta ändan av tabellen. Men det kommer väl matcher med mindre hårda motståndare...

men i stället rasade helt försvaret samman och Sundbyberg kunde lätt och behändigt säkra sin seger. Första målet efter paus kom i 13:e min., då vy Bengt Larsson gjorde 3-0. Peking kastade ut en boll men ingen Gute-spelare mötte ordentligt utan ytttern tog bollen och gick mitt emellan tvekande Inge och Granzell och slog in bollen otagbart. I 23:e min. blev det 4-0 genom vi. Fridfeldt. Bambis slog en rundball så att bollen gick mot Gute-målet i stället för Sundbybergs planhalva och vi kunde rusa fri mot mål och slå bollen i vänster kryss. Domaren borde emellertid ha blåst för obstruktion, då hy höll Bambis vid sin sida så att han inte kunde bryta bollbanan.

Just nu

Vad fattas as Gute?

Vad fattas egentligen Gute, frågar man sig efter en sällsynt tråkig match på Gutavallen, där ingenting positivt visades. Det är väl frågan om det inte var den absolut sämsta fotbollsmatch i Div IV som Vallenpubliken har fått genomlida. Uppenbart är att lagledningen brottas med

stora svårigheter, då man tvingas sätta in Sören Norrby på centern fast grabben inte vill spela och att ha Åke Kroon på backplatsen när Karl-Uno Wallin får stå över samt i mål »Peking» Hellström, som tydligt i mål »Peking» Hellström, som tydligt ännu lider av sin axelskada.

Tempot har försvunnit

Vad man först av allt lägger märke till är att Gutegrabbarna har efter sommarens semesterfotboll kommit in i den fula typiska gotländska vana att stå still och vänta på bollen och därmed bli överspelade. Med andra ord en formförsämring har inträtt på samma grabbar som spelade i våras, då Gute i förhållande till

de andra div IV var de som höll tempot uppe. Nu är det Gute som är det dyngande laget. Det fanns bara tre Gutenamn som försöker spela med insidan. Det var »Putas» och Glyn Persson samt Lasse Arvidsson, men de övriga verkade ha en panisk förskräckelse för den blöta bollen.

Dålig kondition

Och att konditionen inte är som den borde vara visar det faktum att innerarna mycket litet lägger sig i det egentliga försvarsspelet. En inner skall samspela med sin halva så att yttrarna får bollen. Det är en dödsdömd taktik att försöka med att halvan skall droppa fram långa bollar till innern som står i centrum och väntar tillsammans med center och hela motståndarförsvaret. Metoden

måste vara boll från back eller halva direkt till ytter, som spelar till centern ute på kanten och yttern visslar in i mitten, där han får tillbaka bollen. Innern står i det spelet så gott som stilla och drar därigenom på sig bevakning. Eller också börjar anfallet på det viset att innern hämtar bollen och klipper direkt på yttern som spelar crossboll på den andra yttern.

Allan Pettersson ommarkerad

När såg man något av detta. »Bambis» Karlsson försökte ett par gånger spela till Glyn Persson, men inte spelade Glyn till Allan P på andra kanten eller inte försökte Norrby som center springa ut på kanten. Nej, i stället dubblade sig »Putas» Persson ut på kanten när Glyn fick bollen och så drog han med sig både back och halva, vilket är korrekt

från »Putas» sida, men felet var att Glyn spelade på honom och »Putas» blev av med bollen. Fick han bollen stod Runsten och Norrby i centrum och stängades med det övriga försvaret och mol allena stod Allan Pettersson ommarkerad på sin kant. Det är han som skall ha bollen, likaväl som det är Glyn som skall ha den när Allan kommer klivande.

Träning, lagmoral och taktik

För Gutegrabbarna gäller det nu att träna som bara den. Konditionen är inte som den skall. När konditionen har kommit hoppas man att lagmoralen även kommer igen. Det verkar inte vara ett samlat gäng längre. Allt verkar gå på lösa boliner. Har grabbarna gjorts medvetna om hur absolut de måste följa en uppgjord taktik? Och var det någon som be-

rättade om hur en fotboll betar sig när den är sur innan de sprang in. Det tog 40 minuter innan Gutes bakre försvar lyckades lugna ner sig någotsånär och träffa bollen. Endast det förhållandet att Ängby hade en svag kedja gjorde att det inte blev något mål i första halvlek.

Gute fortsätter att inkassera stora nederlag

Bedrövligt Gute-spel gav Ängby 5-2-seger

Gute fortsatte på den inslagna, tråkiga vägen som laget har börjat på i årets serie, nämligen stornederlag. Hemmapremiären mot Ängby SK igår på Gutavallen blev en inte bara ur resultatsynpunkt miserabel match, utan också ur spelsynpunkt sett vad det gäller hemmalagets prestationer. Gute har faktiskt inte spelat så dåligt i seriesammanhang detta år, det är då säkert. Nu kan ju föralldel till förklaring men absolut inte till försvar, andras att underlaget och vädret var sämsta tänkbara med en mycket lös och tungsprungen arena, men detta var ju lika för gästerna, som emellertid tycktes trivas ganska bra i halkan. Helt naturligt f. ö. så fria händer — och fötter — som gästerna fick av Gute-spelarna i alla lägen. Nu kunde Ängby vända tillbaka till Stockholm med en klar och obestriddig 5-2-vinst, kuriöst nog med alla målen tillverkade i andra perioden.

Det är aldrig vidare tilltalande att referera matcher där hemmalaget förlorar, men det är ännu tråkigare att göra det när man besjålas av den känslan att det här nederlaget inte var nödvändigt utan kunde och borde blivit hemmavinst.

Gute lider av "Göteborgs-sjukan"

Anledningen till den där känslan är till största delen den att man vet hur dåligt förberedda spelarna i Gute kommer till matcherna i höst. Gute har, som någon uttryckte det, angripits av "Göteborgs-sjukan", d. v. s. träningsintresset bland grabbarna är inte vad det borde vara efter vårens framgångsrika spel. Och det är så sant som det är sagt — Gutes nuvarande A-lagsrepresentanter — vi behöver inte blanda in reserverna just nu om än det också vore på sin plats — har

inte skött sin träning under sommaren och inför seriestarten som de borde. Det är hårda ord, men tyvärr alltför sanna.

Det enda man kan göra i nuvarande stund är att hoppas att lagmedlemmarna tar sig själva i kragen och inser att i seriesammanhang lever man inte på gamla meriter eller "skåpmat" ifråga om kondition och samträning. Man får hoppas — inte minst för Gutes egen del — att det blir betydligt bättre fart och intresse för tis- och torsdagarnas träningsår än vad som varit fallet förut.

Bengt Granzell uteblev

Gute fick till matchen undvara Bengt Granzell som av någon anledning inte kom över från fastlandet. På hans halvbacksplats flyttades Othberg upp och som back sattes Åke Kroon in. I och för sig och med hänsyn till matchens förlopp var det kanske inte

Ängby-centern signalerar glatt en av lagets fullträffar. "Peking" står handfallen och "Bambis" gör fåfänga räddningsförsök. (Foto: Kim)

av så stor betydelse — både Kroon och Othberg skötte sig nägorlunda hyggligt, Kroon t. o. m. bra om man betänker hans kraftiga stoffhydda och det tunga och hala underlaget.

Inge Carlsson spelade centerhalv i stället för K. U. Wallin, men om det var någon direkt förstärkning, låter vi vara osagt. Inge kämpade som vanligt, men överraskade också med diverse missar och snedsparkar och hade dessutom dålig precision i matningarna.

"Peking" Hellström i målet gjorde för dagen ingen människa glad. För den som såg "Peking" mot Sundbyberg förra söndagen, där han gjorde en helt enkelt strålande match, var hans spel igår förvånansvärt dåligt. Nog sant att bollen var som en bit tvål, men nog borde åtminstone tredje målet avvärijts.

Sören Norrby räcker ännu inte till

I kedjan spelade första halvlek och en kvart av andra unge Sören Norrby center med Glyn på vänsteryttern. När en halvtimme återstod bytte de båda plats, vilket borde skett tidigare. Sören i all ära, men han räcker ännu inte till för div. IV-spel. Att han är en bollbegävning, som kan bli storspelare, skall inte alls diskuteras, men som sagt — ännu fattas det en del.

Inrarna Runsten och "Putta" Persson togs mycket väl om hand av det starka Ängby-försvaret och det var inte många gånger som de båda fick tillfälle att lägga upp något spel. Det var först mot slutet då Ängby ledde med 4-0 som de två fick litet friare händer och fötter och kunde bidra till reduceringen med två mål.

Gutta Wetter planens bäste

I Ängby var det en man som

höjde sig högt över alla andra på planen, nämligen högerinner Gunnar Wetter. Framför allt var det vid hörnorna som han skapade farligheter. Han lade nämligen alla Ängbys hörnor och på två av dessa blev det mål. Dessutom gjorde Wetter själv ett mål — det vackraste på matchen — och slutligen var han upphovet till ytterligare ett mål med en smart passning.

I övrigt var det bollsäkra pojkar i förortslaget. Halvbackskedjan släppte sällan Gute-spelarna för nära målet utan raderade ganska omsorgsfullt ut alla Guteframstötter.

Målrisk andra halvlek

Efter en mållös första halvlek där Gute hade väl så farliga tillbud som Ängby, framför allt i sista kvarten, inledde Ängby målskyttet i tredje min. genom vi. Kurt Lindqvist. Det var en dubbelhörna som Wetter lade upp. Bollen slank i det hala gräset förbi ett par tre man och rakt på Lindqvists breddsida.

Två min. senare var det klart för 2-0 genom vy Edlund. "Peking" skulle plocka ner en höjdboll men fick inte grepp på bollen utan tappade den framför fötterna på yttern som bara hade att breddsida i tomt mål.

Tredje målet var festligt

En boll gick mot mål och slant mellan benen på Inge. Centern Rosberg rusade jämsides med Inge efter den mot målet, där "Peking" gick ut för att sparka undan den. Han var minst metern före de båda tillrusande, men slår till allas stora förvåning en helmiss och bollen rullar sakta över linjen, dithjälpt av centern. En rejäl s. k. tavla!

Gutta Wetter ordnade till dagens mål genom att i 30 min. dribbla sig fram från mitten genom hela Guteförsvaret — han drev av Inge ett par gånger — och slår bollen hårt i nät från minimal vinkel.

"Putta" reducerade

till 4-1 två min. senare sedan Runsten skjutit och målvakten tippat bollen ut framför målet där Puta breddsidade in bollen.

Men Ängby kom tillbaka. I 38 min. var det färdigt för ny Äng-

byhörna och Wetter lade upp den direkt på Lindqvists huvud och sedan sade det bara smack bakom "Peking" i nätmaskorna. Var var markeringen vid det tillfället? Lindqvist var totalt fri två meter från linjen.

Sista målet blev Gutes

genom Allan Pettersson. Han fick en brant stickare från Glyn och hans back som fick den rakt på sig, missade bollen grovt. Allan blev helt ensam med målvakten och slog bollen lugnt i nätgaveln, och fastställde slutresultatet till 5-2.

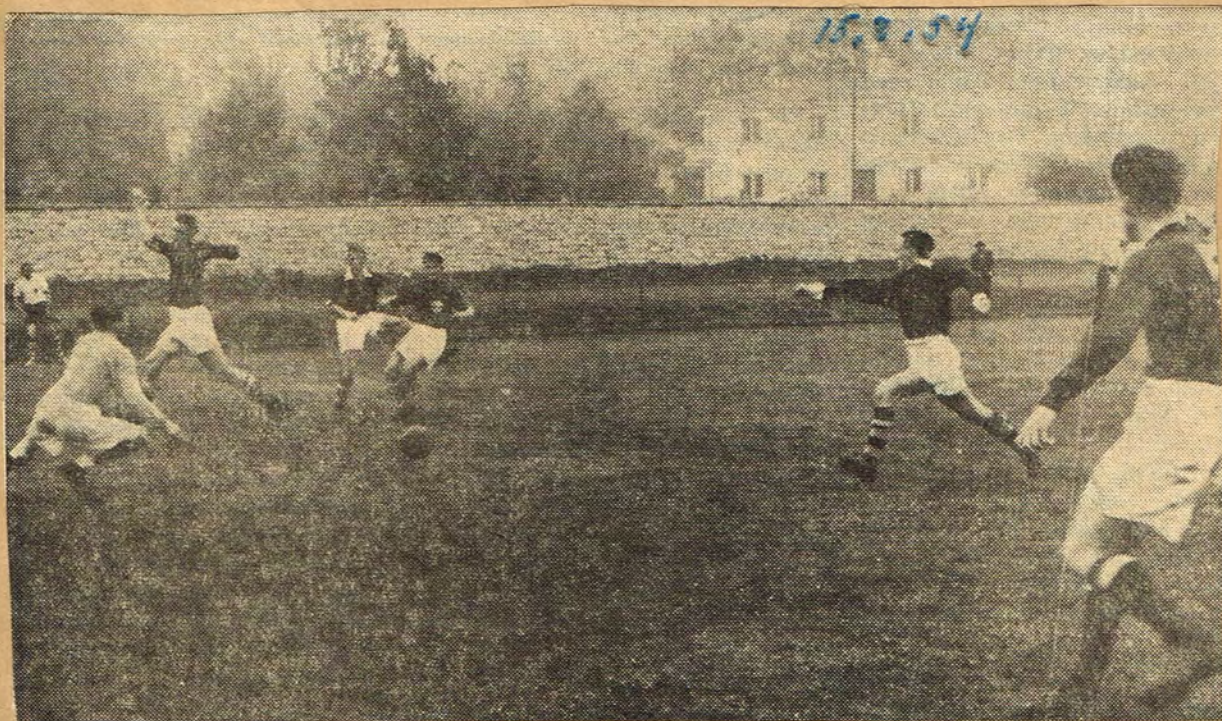
Publiken uppgick till cirka 600-talet. Men det vill till betydligt bättre Gute-spel i fortsättningen om ens denna siffra skall hållas.

Choya.

Norra Stockholms-serien

Gute-Ängby 2-5
Triangeln-Tureberg 3-4
Hässelby-Spånga 3-1
Råsunda-Enebyberg 3-7

Sundbyberg	2 2 0 0	8-14
Enebyberg	2 2 0 0	9-34
Ängby	2 1 0 1	10-82
Triangeln	2 1 0 1	9-92
Tureberg	2 1 0 1	6-62
Hässelby	2 1 0 1	3-32
Råsunda	2 1 0 1	6-92
Spånga	2 0 1 1	3-51
Djursholm	2 0 1 1	2-51
Gute	2 0 0 2	3-100

I slutet av första halvlek hade Gute en kraftig offensiv som lätt kunde ha givit något ledningsmål. Men det var också praktiskt taget allt. Här stormar »Put» fram mot Ångbymålet men målvakten hinner först.

Gute fick oavgjort 3-3 mot Triangeln efter upphämtning från 0-3-underläge

Två Triangeln-mål offside Glyn dagens man i Gute

Endast det faktum att tjänsten tvingade en att stanna kvar även andra halvlek gjorde att man satt kvar vid gårdagens match på Gutavallen mellan Gute och Triangeln. Och det ångrade man faktiskt inte. Det blev nämligen sedan väl Gute fått medvind — inte bara bokstavligt utan också bildligt — en mycket spännande och ganska hyfsad match trots allt. Men det såg onekligen mycket mörkt ut i halvlek, då Gute låg under med klara 3-0 efter ett spel som faktiskt inte förtjänade bättre siffror. Men sedan som påpekats Gute fått medvind främst kanske bokstavligt, då det blåste kraftigt i planens längdriktning, och Glyn Persson fått upp ångan litet ordnades snart till både ett, två och tre Gute-mål varför slutresultatet blev oavgjort 3-3 — ett resultat som faktiskt gästerna bör vara mycket nöjda med med hänsyn till den tur hos linjedomaren som laget hade första halvlek, då de två första målen var fullkomligt klart off-side båda två!

Vid gästernas första mål, som kom efter 11 min., missade "Bambis" Karlsson en boll, så att hans ytter kunde kila mot mål. När ytttern sedan slog bollen mot målet var två av hans kamrater så långt framme att de stod i klart off-sideläge. Bollen passerade "Peking" och slogs i nät av en av de två framrusande Triangeln-spelarna, vilket emellertid inte fick linjedomaren att reagera på något sätt. Domaren godkände alltså fullträffen. Men nog borde väl linjemannen — särskilt som han sedan påpekar för domaren, att han borde blåst då han, linjemannen, vinkat för offside — sprungit in på planen och påtalat detta för domaren, istället för att låta det hela passera som om ingenting hänt!

Det andra av gästernas mål var ungefär likadant. Två av Triangeln-spelarna kilar mot mål under det att en tredje har bollen och dribblar med Karl Uno Wallin. Samtidigt flyttar sig Inge och "Bambis" framåt varför de båda Triangeln-spelarna absolut måste ha kommit i offside-positioner. Men detta fick också passera utan ingripande!

0-3 borde vara knäcken...

Man var mest böjd att slå vad att detta skulle inte Gute ta upp, ytterligare bestyrkt av ett tredje Triangeln-mål i 36 min. — tre min. efter det andra — som tillkom genom en vansinnig Othbergpassning vilken hamnade framför fötterna på en T-spelare. Det blev en lätt breddsida förbi en maktlös "Peking".

Ja, det fanns de som lämnade Gutavallen i halvlek under div. försäkringar att det var sista gången Gute fick spela inför deras ögon. Men förmodlingen återfinnes vederbörande på parkett vid nästa hemmamatch igen. Åtminstone torde de som fanns i går runt Vallen komma igen, för Gute tycks i varje fall ha fått tillbaka kämpaglöden och bara det är ju ett glädjens tecken.

Andra halvleken blev mycket en Gute-press mot Triangeln-målet, avbruten av mycket farliga T-attacker, som utan vidare kunde slutat med förödande mål. Men det redde upp sig med mera tur än skicklighet i de bakre leden.

på sin vänsterytterplats efter sin semester. Den — semestern alltså — har tydligen bekommit Lasse enbart gott. Det var en spelsugen Lasse som härjade hela matchen på vänsterkanten — snabb, arbetsvillig, framåt och energisk. En av Lasses bästa matcher.

Kedjan i övrigt spelade åtminstone bättre än i de två tidigare seriematcherna i vår. Men man vill se ännu bättre taktik från de tre — Allan Pettersson, Lennart Runsten och framför allt "Putå". "Putå" kom ingen vart alls igår. Det var vid enstaka tillfällen som han drev bollen på gammalt välkänt manér, men hans halvback lät honom sällan komma alltför ensam.

Försvaret inget över sig.

Försvaret som var Gutes styrka i våras, är ganska knackigt f. n. Men en klar förbättring från i söndags var det i alla fall. Återinsättandet av K. U. Wallin gjorde åtminstone så mycket att det inte kom några höjdbollar förbi i centrum. "Bambis" var ovanligt osäker och hans ytter kom framför allt i första halvlek fri oroväckande mycket. I andra halvlek var det bättre. Inge Karlsson höll sin farlige ytter hyfsat, men samspelet mellan Inge och Othberg klickade en hel del. Lasse Arvidsson slet som vanligt och är bäst i offensiven. "Peking" slutligen i målet schabblade stundtals, men får dock godkänt. Som vanligt fick han diverse feta smällar genom sin släpphänthet.

Triangelns bästa

var målvakten Andrep, som rent fenomenalt räddade ett kanonskott från "Putå" i första halvleken och sedan svarade för ett flertal bra ingripanden. Hh G. Karlsson höll "Putå" på mattan fullkomligt hela matchen och var bäst i försvaret. I kedjan var det inrarna L. Gustafsson och O. Nordin plus hy Ove Bergström som märktes.

Triangelns andra målboll på väg in i maskorna. Skytten skymd av Inge som kommit för sent för att avvärja katastrofen. (Foto: Kim).

Triangelns första mål slås just i nåttaket av vy Agren, som stod i hur tydligt offside-läge som helst vid skottögonblicket och ännu mera just förut. Inge kommer åter för sent. (Foto: Choya)

tur än skicklighet i de bakre leden.

... men Glyn och Gute ville
annorlunda.

Glyn Persson blev Gutes segerorganisatör framför alla. Han inledde målskjutandet i 9 min. med ett verkligt praktskott från 18—20 meter efter att ha träcklat och vänt sig flera gånger utan att riktigt bestämma sig för vad det skulle bli av. Men helt plötsligt smäll det — och bollen seglade in just under ribban vid krysset. Jubel!

Men det skulle bli mera av samma sort. I 16:e min. träcklade och träcklade Runsten sig fram i mitten och inte trodde man att han skulle lyckas ta sig förbi fyra tätt sammangaddade försvarare. Men det lyckades och i sista momentet fick Runsten petat bollen just så mycket sidan om målvakten att den rullade i nät. Mera jubel!

Sista och poänggivande målet kom i 33 min. genom Glyn. Runsten blev frispelad på högerkanten och gick mot mål. En luftpassning framför målet fick "Putta" taga ner och efter litet schabbel fick så Glyn slag på bollen, som smet in nere i burhörnan. Och nu var det milt sagt väsen på läktaren, var så säker!

Dagens man Glyn Persson

Utan vidare kan sägas att dagens man i Gute var gamle kämpen Glyn Persson. Hela första halvleken gick han omkring ointresserad, men i andra halvleken märktes ganska så med det samma att Glyn var "i stöten" som det heter. Och efter att första målet fallit från hans fot, visste man sedan gammalt att nu kunde vad som helst komma från hans sida. Gamla läktarhabituéer nickade också och sade till varandra efter det målet att "det var ett mål i gammal god Glyn-stil".

Lasse Lundqvist pigg värre
Lasse Lundqvist spelade åter

4-2-seger över Djursholm

Runsten gjorde fin match

Gute gjorde vid gårdagens match i Djursholm vad man hoppades men kanske inte helt hade trott efter de förhållandevis svaga matcher laget gjort tidigare i höst i serien. Gute vann nämligen klart och ganska överlägset med 4-2. Det märktes tydligt på pojkarna i laget att de poängförluster som gjorts i de tre spelade matcherna har fått dem förstå att det inte gick att leva på gamla värmeriter i denna nya serie som faktiskt är väl så bra som dess parallell — Stockholms södra. Det har kommit en betydligt större skärpa och mera intresse med i spelet än vad som varit fallet tidigare, och man spår nog inte fel om det blir fortsatt poänghävning i rikt mått både borta och hemma under hösten.

Vid gårdagsmatchen började Gute starkt och hade ett gott övertag i spel de första fem minuterna. När dessa gått tillända kom det obligatoriska målet för motståndarna.

Bakåtpassning gav Djursholm 1-0

En boll in i Gutes mittförsvarzon. K. U. Wallin och Djursholms vy kom i närkamp och Karl Uno skulle passa bakåt till "Peking", vilket efter vanligheten blev för löst, så att yttern kom mellan och ställde "Peking" utan chans.

"Putas" enmansteater gav 1-1

Men det dröjde inte länge innan Gute åter hade greppet om spelet. I 12 min. fick "Putas" bollen. Han dribblade av en fem-sex man plus målvakten och kvitterade till 1-1. Någon min. senare hade Glyn Persson ett mycket vackert direktskott mot målet, där emellertid målvakten gjorde en av de grannaste parader, sign. sett och räddade till hörna.

I 30 min. tog Gute något överraskande ledningen genom Lennart Runsten, som sköt ett skott som snarast var avsett som passning, men bollen slog i stolproten och in i nätet.

Minuterna efter hade Djursholm diverse bollar på mållinjen men försvaret och "Peking" redde upp situationen. Sekunderna innan halvtidsvilan var "Putas" igen ensam med målvakten, men målvakten räddade till hörna.

I andra halvlek hade Gute motvind och det blev till en början konstant Djursholmspress, men försvaret fick småningom grepp om spelet o. sedan var det jämnt. I 8 min. var det rena kanonaden mot Gutes mål. En sju-åtta skottavlossades säkert, men försvarsbén var i vägen hela tiden och det hela rann ut i sanden.

Div. IV norra Stockholmsserien

Djursholm—Gute	2-4
Råsunda—Sundbyberg	2-4
Hässelby—Ångby	2-7
Triangeln—Enebyberg	2-2
Tureberg—Spånga	3-1
Sundbyberg	4 4 0 16—4 8
Ångby	4 3 0 1 24—13 6
Tureberg	4 3 0 1 12—9 6
Enebyberg	4 2 1 1 13—8 5
Triangeln	4 1 2 1 14—14 4
Spånga	4 1 1 2 7—9 3
Gute	4 1 1 2 10—15 3
Råsunda	4 1 0 3 8—11 2
Hässelby	4 1 0 3 6—14 2
Djursholm	4 0 1 3 7—16 1

"Putas" brände straff, "målade" på returen

I 10 min. vann Runsten en löpduell med centerhalven och just som han skulle till att sätta bollen i nät, krokades han bakifrån och det blev givetvis straff. "Putas" lade straffen, men inte bättre än att målvakten halvklarade. Returen kom emellertid till "Putas" igen och nu slog han kallt och behärskat bollen mellan benen på målvakten och 3-1 var klart.

I 20 min. blev "Putas" justerad efter kollision med målvakten o. fick ta igen sig utanför planen cirka 10 min. Sedan spelade han vänsterytter med Lundkvist som inner.

4-1 blev det ungefär efter en halvtimmars spel. Det var Runsten som åter vann en löpduell med centerhalven. Runsten kom fri och slog bollen hårt i nättaket. Min. efter hade Djursholm ett hårt stolpskott och returen gick ut till en totalt fri hemma-spelare som emellertid svagt slog bollen utanför.

Minuten före slut var Runsten ensam med målvakten men hans skott gick svagt utanför stolpen. Målvaktens utspark gick direkt upp till kedjan, som gick genom Gutes stillastående försvar — det verkade som om försvararna redan ansåg matchen vara slut — o. bollen slogs i nät av högerinnern..

Inge och K. U.

De bästa i Gute var försvaret praktiskt taget i sin helhet. "Peking" kan inte lastas för något av målen, men kanske kan man sätta ett litet plus för Karl Uno Wallin och Inge.

Runsten visade upp sitt gamla jag

I kedjan var det Lennart Runsten som spelade första fiolen. Han visade faktiskt en del av sitt gamla jag och var framför allt ständigt på språng och höll sig framme på alla bollar.

I Djursholm var det en man som höjde sig skyhögt över alla de övriga i laget och det var målvakten. Han spelade faktiskt lika mycket tredje back eller andra centerback och räddade Djursholm från ett mycket större nederlag med sina perfekta och säkra brytningar både innanför straffområdet som utanför.

Utomordentlig domare

Matchen leddes av en domare som hette Harry Gustafsson. Det var en av de förnämligaste och bästa som någonsin har dömt en Gute-match. Det var strängt taget inte ett enda misstag under hela matchen. Man satt och önskade att Gotlands-domarna hade haft tillfälle att studera dennes sätt att leda en match — det hade varit lärorikt för dem. . .

Blixtattack i en minut gav Gute 3-1-seger

Två mål i 41 min. avgjorde, Hässelby-straff på övertid

Två mål på en minut fyra minuter före slutsignalen avgjorde definitivt matchen mellan Hässelby och Gute vid gårdagens div. IV-match på Gutavallen. Innan dessa två snabba, ödesdigra — och faktiskt ganska snöpliga och överraskande — mål kom, var spelet sådant att man nästan satt och väntade på att gästerna skulle kvittera hemmalagets lilla och knappast riktigt rättvisa 1-0-ledning. Som det nu utvecklade sig blev det en fullt klar och, om man ser till dessa sista fem minuter, rättvis hemmaseger med 3-1 efter 0-0 i halvlek. Gästerna fick sitt mål på övertid och på straff. Just som man räknade med att det borde komma slutsignal blev det hands — i hög grad ofrivillig från läktaren sedd — på K. U. Wallin och det blev som sagt straff, som nitades in i krysset.

Det är synd att säga att den här matchen kommer att gå till Gutes fotbollshistoria. Möjligen då för de två ytterst tätt kommande målen. Nej, det var faktiskt en ganska trist tillställning annars. Man skall kanske inte ha så stora fördringar på fotbollen här på ön f. n. — den är som bekant ganska så skral över lag, vilket inte gäller endast Gute utan även i stort sett hela serieapparaten.

Under hela första halvleken inträffade praktiskt taget endast två situationer som var riktigt farliga och kunnat resultera i mål. Båda tillfällena var Gutes och det var "Putta" som stod för situationerna — ena gången en positiv sådan, då han fint framspelad av Glyn drev sig fram till snäv vinkel och fick bollen i stolproten; den andra gången mycket negativ, då han denna gång framspelad vackert av Lasse Lundqvist, helt fri med målvakten försökte driva av denne, istället för att skjuta. Nu räddade målvakten med en utrustning.

Bättre fart i Gute

Blev det andra halvlek och det blev litet mera skjutande av från Gute-kedjans sida. Men någon utdelning i mål tycktes det inte bli.

Glyn lade en direkt frispark som väldigt oerhört smart och målvakten hade all möda att tippa ut bollen via stolpen.

Även Hässelby hade sina situationer, men det redde alltid upp sig med mycken tur och någon slöcklighet. Bl. a. var två man fria med "Bambis" endast 10-talet meter från mål, men det blev skott utanför.

Glyn ordnade till 1-0

kallblodigt och reaktionssnabbt. Det kom en underlig boll från högerkanten, där Runsten var ute o. härjade, in mitt framför målet — och där stod Glyn kemiskt fri bara meterna från mållinjen! En lugn och snabb vändning trots att han måste blivit överraskad av bollen, och så en breddside förbi målvakten.

Det dröjde sedan länge och väl innan nästa mål kom. Under tiden var Runsten den verkliga olycksfågeln med 4-5 genomspringningar, men med skotten just utanför eller över.

"Putta" ordnade patent-mål

I 41 min. blev det två mål ungefär lika snabbt som det går att läsa detta. "Putta" fick tag i bollen efter en Runsten-passning och tillade mot mål, fick fintat sig om en del o. den utrusande målvakten hann inte riktigt fram innan "Putta" hade skarvat just centimetern utanför hans ben och mot mållinjen. Glyn och en back rusade efter, men hann troligen inte upp bollen innan den passerade linjen. Glyn hjälpte i så fall in den ytterligare. Samtidigt som han höll på att springa ner nätet.

Runsten fick äntligen utdelning

Direkt efter avspark innan man hunnit sansa sig, fick Gute hand om

bollen igen. Allan Pettersson slog fram bollen till Runsten, som direktsköt i nät vackert och välförtjänt efter alla sina oturliga skott tidigare och målvakten hade bara att vittja än en gång.

Nu var segern bärgad och det blev därför en hel del lek och snäp spel. Helt överraskande kom därför straffen för gästerna Vänsteryttern sköt mot mål och Karl Uno kom att absolut ofrivilligt få bollen på armen. Men det blev straff och den slog högerinnern in vackert just uppe i vänster kryss.

Bakre försvaret starkt i Gute

Det var ganska så knackigt i Gute en längre tid av matchen. Den bakre uteförsvaret Inge, K. U. och "Bambis" höll hyfsat undan framför allt gäller det Karl Uno och Inge, som gjorde en av sina bästa matcher i höst.

"Peking" i målet var överraskande greppsäker och skötte sig bra, utan att ha något att glänsa på direkt. Halvbackarna Othberg och Arvidsson bara i offensiven o. brytningarna men slarviga i passningarna. Dessutom stundtals alltför offensiva.

I kedjan var Runsten som vanligt den ständigt arbetande, slitande och springande, Glyn den finpassande, smarte, lurige — men också den småskällande!.. Allan den som sällan sättes i arbete, "Putta" den ibland gnistrande, oberäknelige, och slutligen Lasse Lundqvist den habile, ganska arbetssamme och föga framträdande.

Hässelby vänsterbetonat

Hässelby hade sina bästa i sin vänsterhalv Rosvall, som dominerade stort första halvlek, men sedan fick finna sig i en mindre framträdande roll. Hans backpartner K. E. Malm var också mäktiga säker. Ch. Sjöstrand nickade undan som K. U. Wallin, alltså det mesta i höjden i centrum. Nisse "Big" Karlssons aknades i laget, hans skada hindrar fortfarande hans medverkan.

Kedjans västerkant Fransson—Holm fick mest att arbeta med o. svarade också för det bästa om än inte alls högersidan var dålig. Överhuvudtaget måste man säga att Hässelby spelade bättre än dess placering ger vid handen.

Choya.

"Putta" har skjutit, men den gången vart det intet uti natten. "Putta" skymtas längst till vänster i ljus tröja. (Foto: Kim).

2)0 till Gute. "Putta" har skjutit (osynlig) och bollen som skymtar en bit från vänsterstolpen har lagt sig till ro. Hässelbybacken tycks åkalla sin förfäders andar, medan Lennart Runsten mera ligger, åt det plastiska... Foto: Kim)

Karl Uno och Allan mot ny fotboll-vår

— Inte orättvist väl, men för stort, sa' "Nisse Big" Karlsson som satt justerad på läktaren och inte kunde göra något åt kamraternas nederlag. Han blev skadad första seriematchen och hans frånvaro har säkert gjort sitt till att Hässelbys skörd blivit så skral. Ska man döma efter den s. k. spelfördelningen så ger man honom rätt, det låg närmare oavgjort än de 3-1, men den härliga avslutningen undanröjer allt tvivel om att inte det bästa laget skulle vunnit.

Fördensköll kan man också kosta på sig ett "med beröm godkänt" för slivargen Runsten som tillsammans med Allan Pettersson på hy var den utan tvekan starkaste anfallsvingen i Gute. "Putå" och Lasse Lundkvist på vänstersidan visade bara glimtvis något bättre spel och Glyn på centern kom ännu mer i skymundan. Målet var i stort sett allt. Ganska överraskande var att högersidan i gutförsvaret klickade så mycket som det gjorde. I varje fall i första halvlek blev Inge Karlsson snuvad rätt friskt av Hässelbys vy Arne Holm, och Othbergs matningar gick på tok för ofta till fel adress. Så mycket mera märktes då Karl Uno Wallins säkra spel på centerhalven. Han har kommit igen mycket starkt efter downperioden.

Hässelbys vy Holm fick i 2:a halvlek undsättning av från vänsteryttern överskickade Lars Johansson — förmodligen tänkte man sätta in "dödsstöten" här med sina två bästa anfallsmän — men Inge Karlsson—Othberg var mera hårdflörtade efter paus. Så den gubben gick inte. Centerhalven Erik Sjöstrand var försvarrets i dubbel bemärkelse store man, och han hade f. ö. två andra stöddiga pojkar, Roswall och Jansson, på ytterhalvorna som blev Gute till mycken förtret innan det äntligen lossnade.

Maurice.

I 86:e minuten lossnade det. »Putå» slår bollen förbi Hässelbykeepern och gör 2-0.

Div. IV norra Stockholmsserien

Ångby—Råsunda	6—2
Gute—Hässelby	3—1
Spånga—Enebyberg	1—4
Sundbyberg—Triangeln	2—1
Djursholm—Tureberg	4—7
Sundbyberg	5 5 0 0 18—5 10
Ångby	5 4 0 1 30—15 8
Tureberg	5 4 0 1 19—13 8
Enebyberg	5 3 1 1 17—9 7
Gute	5 2 1 2 13—16 5
Triangeln	5 1 2 3 15—16 4
Spånga	5 1 1 3 8—13 3
Råsunda	5 1 0 3 10—17 2
Hässelby	5 1 0 3 7—17 2
Djursholm	5 0 1 3 11—23 1

Bertil Gardell kvar i Havdhem

Havdhems ypperliga center Bertil Gardell som skrivit på för IF Gute har återtagit sin övergångsansökan och skall även i fortsättningen representera sin gamla klubb. Papper om återgången har sänts in till Svenska fotbollsförbundet och det är bara att gratulera Havdhems IF till segern i dragkampen om Gardell.

Slite mister en av sina bästa spelare då Paul Loob i dagarna gått till sjöss.

Guteförlust 3-2

0-3 - underläge efter 17 min.

Stor Gute-otur med skotten

Gutes bortamatch mot Råsunda i går slutade med nederlag och ett snöpligt sådant. Sedan Råsunda redan efter 17 min. tagit ledningen med 3-0, spelade Gute upp sig mer och mer och dominerade i långa perioder. Halvtidsresultatet var 3-1 och slutresultatet blev 3-2. Lennart Runsten gjorde båda Gutemålen. Hörnorna vann Gute med inte mindre än 16-5.

Redan efter fem min. gjorde centern Rune Karlsson Råsundas första mål. Han fick en fin stikkare från höger och slog till från tre meters håll. Om "Peking" hade rusat ut i stället för att stå stilla som en saltstod så hade han sannolikt klarat bollen. En min. senare var det färdigt igen. Vy Bo Jansson avancerade bra och sköt otagbart vid "Pekings" vänstra stolpe. 2-0 för Råsunda och maximal utdelning, d. v. s. två mål på två avslutade anfall.

Gutes försvar tycktes ha svävat i total okunnighet om att de fem mannarna i Råsundas kedja var synnerligen snabbfotade. Nästa 10-min. period utmärktes av snabba och farliga anfall från ömse håll. Bl. a. kom två fina skott från Glyn. Men farligast var Råsunda och tredje målet tillkom på ett snabbt genombrott av centern som slog bollen i nät otagbart.

Gutepojkarna tappade inte sugen

utan kämpade tappert och en kanon från "Putä" i 24 min. hade varit värt ett bättre öde än att smita utanför en stolpe. 7 min. senare var det på nytt nära reducering efter ett mycket vackert växelspel mellan Glyn och Putä. Målvakten försattes ur spel men en ensam försvarare räddade en meter framför mållinjen.

Äntligen utdelning

I 33 min. fick Gute äntligen ett välförtjänt mål. Inge gick högt upp och levererade en boll till Runsten som slog in den från nära håll. Resten av halvleken var det bara Gute med bl. a. fyra hörnor. Men likväl höll det på att bli 4-1 strax före halvtidssignalen. "Peking" hade solen i ansiktet o. misgade en lätt boll som höll på att gå i nät.

Oavgjort hade mest motsvarat spelfördelningen i första halvlek. Det lutade t. o. m. något i Gutes favör.

Inge och Allan bytte plats

I andra halvlek bytte Inge Carlsson och Allan Pettersson plats, men efter cirka 10 min. återgick man till ord. uppställning. Gute hade hela denna halvlek hand om initiativet och spelet gick långa perioder på Råsundas planhalva.

I 7:de min. sköt Glyn en vänsterkanon från 20 m. i ribban. Råsunda stack dock emellan med hyperfarliga anfall och vid ett tillfälle räddade "Bambis" ett givet mål till hörna efter ett offside-anfall, som inte avblästes.

Det ville sig inte för Gute

I mitten på halvleken gjorde "Putä" ett fint genombrott och man väntade bara att få skriva 3-2. Men han fick bollen för långt ifrån sig och målvakten hann lägga beslag på den. Det ville sig inte för Gute helt enkelt och först tio min. före full tid kunde Runsten från en meters håll sätta huvudet till en hörna från höger. 3-2. Alla vidare förhoppningar hos de talrika gotlänningarna utanför staketet kom på skam och nederlaget var ett faktum. 2-5 hade emellertid bättre motsvarat spelfördelningen.

Gute spelade bra!

Ingen man i Gute spelade svagt och det är underligt att det inte blev flera mål med det spel som presterades. Backarna och centerhalven i Råsunda utgjorde emellertid en förträfflig lagdel. Råsunda är bättre än man kan utläsa av dess placering i tabellen. Med det spel som Gute odlar är det emellertid ingen anledning till oro. Männe det inte skall lossna snart?!

Skall någon nämnas framför de andra i Gute skall det vara Lasse Lundqvist på vänsteryttern. Han slet som ett djur och hade farliga chanser men det ville sig inte för honom heller tyvärr. Ake Othberg var också till sin fördel, men de andra stod inte de två nämnda efter i någon högre grad. **Gen.**

Div. IV, Sthlm. norra

Råsunda—Gute	3-2
Enebyberg—Sundbyberg	0-0
Triangeln—Spånga	5-1
Tureberg—Ångby	4-3
Hässelby—Djursholm	2-1
Sundbyberg	6 5 1 0 18—5 11
Tureberg	6 5 0 1 23—16 10
Ångby	6 4 0 2 33—19 8
Enebyberg	6 3 2 1 17—9 8
Triangeln	6 2 2 2 20—17 6
Gute	6 2 1 3 15—19 5
Råsunda	6 2 0 4 13—19 4
Hässelby	6 2 0 4 9—18 4
Spånga	6 1 1 4 9—18 3
Djursholm	6 0 1 5 12—25 1

Flyg hjälpte inte Tureberg

Gute segrade med 3-1 Stormatch av Othberg

Det hjälpte inte Tureberg att flyga ner till matchen mot Gute igår eftermiddag. Laget fick ändå inkassera ett klart och obestriddigt nederlag med 3-1 mot ett verkligt energiskt och inspirerat Gute. Ställningen var föralldel så pass jämn som 1-1 i halvlek, men man hade då en bestämd känsla av att i andra halvlek skulle det bli mera nätrassel i Turebergs-målet än i Gutes. Matchen blev ingen stor sådan, men man gladdes likväl åt lagmedlemmarnas insatser som i stort sett kan ges överbetyg över lag. Framför allt skall Ake Othberg på högerhalven ha en mycket stor blomma för sitt spel. Det kanske klickade en aning genom Åkes offensivlusta, men i gengäld bröt Ake praktiskt taget alla Turebergs-anfallen som kom på högerkanten.

För att fortsätta med spelarbedömningen i Gute, skall också en blomma överräckas till Allan Pettersson. Jag skall inte sticka under stol med att jag då det var tal om att Glyn skulle stå över, tyckte att Glyn i stället bort remplacera Allan. Nu blev det ju så att Allan gick inner med Glyn som ytter, då Lasse Arvidsson p. g. a. förkylning inte kunde medverka. Och som Allan spelade inner med fin brytningsförmåga, bra framspelningar, idogt arbete hela matchen igenom överraskande nog — man var rädd att inte kondisen skulle hålla i andra halvlek — och föredömlig plockning av utsparkarna från Turebergs-målet, är det inte utan att jag så här i efterhand vill framföra en liten ursäkt för ett något förhastat omdöme före matchen om hans insats.

Ake Eriksson debuterade

för Gute på centern och det blev kanske ingen braksuccé. Men Ake är faktiskt ursäktad. Det är säkert inte det lättaste att helt okänd debutera inför hemmapublikens blick, som givetvis hade ögonen på honom mycket kritiskt. Och dessutom hade Ake planens kanske bästa spelare mot sig Turebergs ch. som inte gav honom många tillfällen att visa sitt kunskande. Men den saken är klar, att Ake bör få ytterligare chanser att spela in sig. Någon ändring på posten är faktiskt inte att rekommendera.

Bra match av "Bambis"

I övrigt var "Peking" inte utsatt för några större bombardemang, men tog vad som kom bra. Inge och "Bambis" höll rent som vanligt i stor stil. "Bambis" framför allt gjorde en grann match. Karl Uno Wallin märktes inte så mycket och det är faktiskt ett överbetyg bara det. Runsten var på tok för offensiv och ställde oftast "Bambis" inför uppgiften att ta ett par tre spelare. Det kunde straffat sig mycket den där offensivlustan.

I kedjan arbetade alla så det var en glädje att se. T. o. m. Glyn som annars mest vill gå och lalla för sig själv ibland, sprang upp och ner på sin kant som i forntida dagar. "Putå" var kanske inte så där glänsande som vanligt, men man har väl litet för stora fordringar på honom. Lasse Lundqvist framfusig som vanligt och irriterade målvakten ständigt, en icke oväsentlig uppgift.

Som helhet måste sägas att det blir ett verkligt problem för Gutes UK till söndag, hur man skall formera laget. Någon måste ju lämna båten om Lasse Arvidsson skall få plats, men vem?

Turebergs ch suverän

Bäste man i Tureberg och nära nog på planen jämsides med Ake Othberg var ch i Tureberg, Roland Johansson. Han var lång, snabb, hård och boll- och nicksäker. I övrigt var hi Bertil Lundell och vi Gardsjö de som ställde till mest förtret för Gute. Hade de bara förstätt att sätta sina yttar i mera arbete, när Gute-halvorna var på offensiven, vete katten hur det gått.

Här var det farligt värre framför Gute-målet. "Peking" har gått ut aningen för sent och får inte tag i bollen utan attackerar hårt av en Turebergare. Bollen slås på det tomma målet, där emellertid K. U. Wallin som syns på bilden stod på linjen och slog bort den.

(Foto: Kim.)

Gute-chanser

Matchen öppnades i hårt tempo med växlande anfall. I 5:e min. spelade Allan fram Glyn, som slog på ett skruvat skott som gick i ribban och ut. Där rusade både "Putå" och Eriksson fram och irriterade varandra så att bollen gick utanför från cirka metern. Strax efter missade målvakten en boll långt ute i straffområdet och Lasse Lundqvist fick bollen att slå i tomt mål. Men slår den metern utanför!

I 33:e min. kom så första målet som blev Gutes. Runsten drev upp bollen, passade till Glyn, vilken direkt skarvade till "Putå", som fick fritt skjutfält och satte bollen i nät. Ake Eriksson gjorde sedan ett offside-mål, innan det var klart för kvitteringen.

Onödigt kvittering

Runsten och Othberg gick för långt upp i ett anfall, vilket bröts. Bollen spelades ner och Karl Uno blev lämnad ensam i mitten med tre man, som enkelt överspelade honom. Ett välplacerat men inte hårt skott ställde "Peking" utan chans.

I 10 min. av andra halvlek var det vild kalabalik framför Gutes mål. Det borde faktiskt blivit mål där, för bollen var inne på linjen och rullade ett par gånger. Men det redde upp sig.

2-1 hade Ake Othberg som upphovsman. Han dribblade ner ända till kortlinjen och slog en passning in jäms med målet, där "Putå" satte huvudet till och ställningen var 2-1. Sista målet kom efter en hörna från höger, som gick till Inge. Det blev skott men det motades ut till Allan, som från 10 meter fick halvslag på bollen, vilket emellertid räckte för att gå genom spelarklungan och i nät.

CHOYA.

Gotlandsserien klass II, norra

Hellvi—Tingstäde	2-1
Lärbro—Stenkyrka	3-1
Dalhem—Slite	6-1
Bro—Färösund	2-3
Gute B—IFK	4-1
Gute B	5 4 1 0 22-9
Lärbro	5 4 0 1 28-7
Stenkyrka	5 4 0 1 26-7
IFK	5 4 0 1 24-10
Färösund	5 3 0 2 23-12
Dalhem	5 2 1 2 21-14
Hellvi	5 2 0 3 7-16
Slite	5 1 0 4 9-22
Tingstäde	5 0 0 5 7-36
Bro	5 0 0 5 9-43

Ake Eriksson debuterande center i Gute, som bör få spela kvar ytterligare några matcher.

Juniorserien

Gute—Othem	1-3
Dalhem—Slite	7-1
VIF—Färösund	3-2
Levide—AIK	1-2
Gute	5 3 0 2 21-6 6
Roma	4 3 0 1 16-7 6
Dalhem	5 3 0 2 17-10 6
Othem	4 3 0 1 12-4 6
VIF	5 2 1 2 10-11 5
Levide	4 2 0 2 9-9 4
AIK	4 2 0 2 7-14 4
Slite	4 0 2 2 6-20 2
Färösund	5 0 1 4 6-23 1

Div. IV, Sthlm norra:

Djursholm—Råsunda	5-2
Hässelby—Triangeln	2-3
Sundbyberg—Spånga	3-3
Ångby—Enebyberg	3-9
Gute—Tureberg	3-1
Sundbyberg	7 5 2 0 21-8 12
Enebyberg	7 4 2 1 26-12 10
Tureberg	7 5 0 2 24-19 10
Ångby	7 4 0 3 36-28 8
Triangeln	7 3 2 2 23-19 8
Gute	7 3 1 3 18-20 7
Råsunda	7 2 0 5 15-24 4
Spånga	7 1 2 4 12-21 4
Hässelby	7 2 0 5 11-21 4
Djursholm	7 1 1 5 17-27 3

Gute slog Enebyberg 2-0

Karl-Uno gjorde toppmatch

Gute gjorde vad väl inte många objektivt tänkande gotlänningar och Gute-anhängare hade väntat och trott vara möjligt, nämligen snuvade Enebyberg på två poäng vid gårdagens match i Stockholm. Det blev emellertid en klar och absolut rättvis seger för gästerna med 2-0 — båda målen tillverkade i andra halvlek. Förhoppningarna om poäng var inte stora för Gute när man såg att planen var synnerligen blöt och hal och inte blev bättre ju längre matchen led, då det började falla ett tätt duggregn, som gjorde arenan ytterligare tungsprungen och svårbe-
härskad. Mest var väl Gutes supporters rädsla för att Karl Uno Wallin skulle bli åtskilligt handicapat genom det svårbemästrade underlaget, men han kom tvivlarna på skam och gjorde en helt enkelt fantastisk match och dominerade fullständigt Gutes försvarshalva av planen.

KARL UNO WALLIN
har all anledning se belåten ut efter sin stormatch igår.

Det hela såg till en början inte så värst lovande ut. Enebyberg öppnade matchen i högsta tempo och låg på Gute-målet hårt. Bl. a. hade man i första femminutersperioden två tillfällen då målet var tomt och det sköts mot mållinjen, men där dök räddande upp Lasse Arvidsson ena gången och "Bambis" den andra.

Enebybergsskott i stolpen

Gute-grabbarna ville emellertid inte ge sig utan strid och man gick till hårda motattacker och jämnade ut spelet, som blev både snabbt och chansrikt från båda håll. Efter ett par feta Gute-chanser kom Enebyberg tillbaka och hade bl. a. ett anfall som avslutades med ett rungande skott i "Pe-kings" vänstra stolpe.

Mot slutet av halvleken hade Gute två jättechanser genom Glyn o. "Put" men deras skott slickade stolparnas utsidor. Båda skotten kom efter eleganta, högförnämliga frispelningar av Allan Pettersson.

Glyn 1-0 på retur av "Put"-skott

Andra halvlek började i duggregn och med kännedom om Gu-

tes svaghet på hal plan befarade man det värsta. Emellertid satte Gute upp högsta tempo och efter fem min. blev det 1-0.

"Put" drev bollen genom Enebybergs försvar men ensam med målvakten sköt han emellertid inte bättre än att denne fick skottet rakt på sig. Skottet var emellertid så hårt att det blev retur och den fick Glyn som satte bollen hårt i nättaket.

2-0 av Lasse på perfekt anfall

Efter ytterligare fem. min. var det klart för 2-0. Ett mycket grant mål. Bollen gick på ett snöre ända nere från det egna försvaret. Den hamnade hos Åke Eriksson, som direkt vidarebefordrade bollen till "Put" som i sin tur skickade en stickare till Lasse Lundqvist, vilken helt fri bara hade att peta bollen i nät. Ett mycket vackert anfall och ett lika vackert mål.

Snudd på 3-0

Gute hade nu gott grepp om spelet och de attacker som Enebyberg försökte komma med klarades säkert upp av Gute-försvaret med Karl-Uno som primus. I mitten av andra halvlek var det snudd för 3-0 då Glyn spelade in en vacker boll till "Put" som var decimetern från bollen och öppet mål.

Enebyberg hade praktiskt taget endast en målchans denna halvlek, men då en mycket farlig sådan. Centern fick iväg ett skott efter ett bra anfall, som slog i ribban och ut.

Inge skadades

Efter 25 min. spel i denna halvlek vid en perfekt "noslandning". Men han kunde efter ett par minuters omplåstring åter ge sig med i leken och kämpade storstilat matchen ut.

Innern Allans rätta plats

I särklass bäst på planen var som tidigare nämnts Gutes centerback Karl Uno Wallin. Samtliga Gute-grabbar gjorde mycket bra ifrån sig. Förutom Karl Uno i försvaret bör även Åke Othberg ha ett plus före de övriga. I kedjan var framför allt Allan Pettersson, som tydligen funnit sin rätta plats som inner, och Lasse Lundqvist ett strå vassare än de övriga tre, vilka emellertid inte alls misskötte sig. **Kep.**

Div. IV, Stockholm norra:

Råsunda—Hässelby	1-3
Triangeln—Djursholm	3-0
Tureberg—Sundbyberg	2-0
Enebyberg—Gute	0-2
Spånga—Ångby	0-2
Sundbyberg	8 5 2 1 21-10 12
Tureberg	8 6 0 2 26-19 12
Enebyberg	8 4 2 2 26-14 10
Ångby	8 5 0 3 38-28 10
Triangeln	8 4 2 2 26-19 10
Gute	8 4 1 3 20-20 9
Hässelby	8 3 0 5 14-22 6
Råsunda	8 2 0 6 16-27 4
Spånga	8 1 2 5 12-23 4
Djursholm	8 1 1 6 17-30 3

Klass II, norra:

Fårösund—Lärbro	1-2
Stenkyrka—Gute B	2-2
Bro—Slite	3-4
FIK—Hellvi	7-1
Dalhem—Tingstäde	7-1
Lädbro	6 5 0 1 30-8 10
IFK	6 5 0 1 31-11 10
Gute B	6 4 2 0 24-11 10
Stenkyrka	6 4 1 1 28-9 9
Dalhem	6 3 1 2 28-15 7
Fårösund	6 3 0 3 24-14 6
Hellvi	6 2 0 4 8-23 4
Slite	6 2 0 4 13-25 4
Bro	6 0 0 6 12-47 0
Tingstäde	6 0 0 0 8-43 0

Gute bara tre poäng från "Sumpen" —

Från att ha varit absolut förankrade i seriens mitt vare sig med kontakt eller tåtkontakt har Gute nu kommit så nära ledande Sundbyberg, att man åter kan börja hoppas på något av vår ö-elva.

Söndagens seger med 2-0 över Enebyberg var starkt gjort, då Enebyberg trots allt är ett av de bättre gängen i serien. Glädjande måste det även ha varit för Guteledningen att se försvaret spela som i fornstora dar med Karl-Uno Wallin på centerhalven som primus och i kedjan gjorde tidigare och under en lång period Allan Pettersson en bra insats. Vidare bör det noteras att Tureberg som fick stryk av Gute förra söndagen med 3-1 gav Sundbyberg på fo-

ten med klara 2-0, vilket gav besked om att Sundbyberg inte som man ett tag skulle springa hem med serieseger. Men det ser ut nu blir det många och Gute med återvunnen form kan kunna hänga med i toppstriden. Att sedan Gute på våren brukar göra bättre ifrån sig än på höstarna ökar bara förhoppningarna för ytterligare ett lag i högre serie från Gotland.

G. H.

'Put' till Djurgården

Gutes eminente vänsterinner Per Sture Persson kanske kommer att bli djurgårdare inom kort. »Put» här som bekant varit på tal både för Hälsingborg och Norrköping tidigare, och när Gute på söndagen spelade i Enebyberg uppenbarade sig ett par representanter för den ledande storklubben i allsvenskan och hörde sig för om »Put» var intresserad av att komma till Djurgården. Definitivt blev ingenting uppgjort men det torde dock kunna anses som klart att det blir Djurgården som lägger beslag på den 23-årige guten.

Juniorserien:

Othem—AIK	4-2
VIF—Gute	0-2
Roma—Slite	6-0
Dalhem—Levide	6-0
Gute	6 4 0 2 23-6 8
Roma	5 4 0 1 22-7 8
Dalhem	6 4 0 2 23-10 8
Othem	5 4 0 1 16-6 8
VIF	6 2 1 3 10-13 5
Levide	5 2 0 3 9-15 4
AIK	5 2 0 3 9-18 4
Slite	5 0 2 3 6-26 2
Fårösund	5 0 1 4 6-23 1

2.10.54

Spånga med flyg till Visby Åke Eriksson center i Gute

Liksom Gutes förra hemmagäster Tureberg kommer Spånga IS på söndag att flyga ner för att undgå den för det mesta för Stockholmslagen svåra och konditionskrävande sjöresan från Nynäshamn. Det heter bland Stockholms-lagen att flyger vi ner så skall det bli två poäng med hem för att det skall löna sig. Tureberg var ett av de lag som fick återvända utan poäng och man får faktiskt hoppas att Spånga får dela Turebergs öde i den vägen.

Gästerna aviserar starkast möjliga lag. Man har satt upp lagets bästa spelare halvbacken Harry Ek i kedjan som inner för att tillsammans med kedjans farligaste man högeryttern Arne Ahlström bilda en slagkraftig högerving. Det blir alltså något för "Bambis" och Lasse Arvid att se upp med.

Spånga ställer upp

med följande mannar: Sven Erik Smedbom — Tore Andersson och Sune Öhlin — Egon Palm, Olle Lundin och Sven Järvbeck — Arne Ahlström, Harry Ek, Björne Gustafsson, Allan Andersson och Per Rosén.

Gute får ändra?

Det troliga blir att Gute får ändra på sitt lag till morgondagens match. Lennart Runsten lämnar förmodligen återbud p. g. a. familjeskäl och det får nomineras en annan center. Eftersom det inte finns så förfärligt många att välja på o. Åke Eriksson — den center som spelat de två senaste vinstmatcherna — inte misskött sig på platsen direkt blir det han som får rycka in igen. I och för sig innebär det väl ingen överhängande försvagnig, lossnar det bara för Eriksson, så...

Gute två poäng från toppen —

3.10.54

Rättvis uddamålsvinst med 1-0 över Spånga

— Så där, nu ligger inte Gute mer än två poäng efter täten, konstaterades i folkmassorna, när publiken igår eftermiddag lämnade Gutavallen efter att ha sett Gute vinna med 1-0 över gästande Spånga. Och det är nog så riktigt — frågan är sedan om det håller sig mer än veckan över. Då har Gute nämligen att åka till Stockholm o. möta gårdagens motståndare på deras hemmabana. Och där är det inte alls säkert att målskörden blir ens så stor som i går, åtminstone inte för Gutes del. Nåja, Gute är i viss mån ursäktat. Inte nog med att man fick undvara Lennart Runsten en familjeskäl, utan strax före matchen blev det klart att Allan Pettersson inte kunde medverka då han fått inflammation i en senskida i foten.

Det blev därför nödvändigt med ytterligare omändring av laget. Gute-ledningen bestämde sig för att låta lagledaren Karl Erik Pettersson hoppa med i leken igen och spela på sin gamla halvbacksplats, och låta Lasse Arvidsson flytta upp på innern istället för Allan. Ake Erikssons remplacerande av Lennart Runsten som center var ju redan bestämt.

"Simpén" bra reserv

Man hyste vid meddelandet om att Allan inte kunde medverka vissa farhågor att det skulle bli en del gnisslande i kedjespelet och att det skulle bli en spricka i försvaret på "Simpens" kant. Men lyckligtvis var åtminstone "Simpens" spel fullt i klass med vad han presterade som helt aktiv. Och i kedjan hade säkert spelet gått bra också, om inte Lasse Arvidsson på ett ganska tidigt skede blivit skadad och sedan bytte med Glyn på yttern.

Snabbheten Gutes räddning

Det som till största delen räddade poängen var försvarets snabbhet. Både Inge, "Bambis"

genom sin längd och bollsäkerhet hann han också ta hand om övriga i kedjan stundtals. I kedjan var det ingen som kom någon vart i större utsträckning.

Jämnt i första halvlek

Spelet var förhållandevis jämnt i första halvlek då Gute hade solen i ansiktet. Farligaste tillbudet hade "Putan" som sköt i ribban och Eriksson som fick ett par bollar serverade men dröjde för länge med skotten. Spångas farligaste chans var en lobb ute ifrån som "Peking" klokt nog inte försökte ta utan vispade över till hörna.

Gute övertag i andra halvlek

Andra halvlek kännetecknades av Gute-övertag till största delen. Efter fem min. hade Eriksson en förnämlig chans efter Glyn och Othbergs framspelning men dröjde för länge med skottet.

I 8:e min. kom så segermålet. Det blev kalabalik framför Spånga-buren efter att Glyn dragit upp ett anfall. Eriksson sköt, målvakten tippade ut bollen. Sedan sköt Glyn, "Putan" och slutli-

EN JÄTTECHANS till nåtrassel hade här Ake Eriksson efter vackert "Putan"-inlägg. Men en back hann peta undan bollen just i skottögonblicket. "Putan" ses längst t. h.

Gutecentern Eriksson i en laddad situation med Spångas målvakt och centerhalv.

I RIBBAN slog det här skottet, som "Putan" var upphovet till. Målvakten kastar sig vackert men förgäves.

I Ribban slog det här skottet, som "Putå" var upphovet till.
Målvakten kastar sig vackert men förgåves.

och Karl Uno låg och tryckte på sina spelare hela tiden och därför blev det aldrig helt med Spånga-anfallet. Othberg jagade upp och ner framgångsrikt och bröt och matade strålände matchen igenom. "Peking" i målet hade inte några så där överhängande farligheter att reda ut, men tog vad som kom.

Samspelet bra i kedjan

Det är ganska egendomligt egentligen. Man tyckte inte matchen var något över sig strängt taget. Men jämfört med de flesta andra hemmamatcherna spelade Gute betydligt smånättare och trevligare än tidigare. Bollen gick i kortpassningar mellan spelarna så det var en fröjd att skåda stundtals. Men det är tydligt att man ser förr en match där det är situationer ständigt, än man ser en match där mittplansspelet är vackert. F. ö. ganska naturligt.

Lasse Lundqvist— "Putå"

bildade den farligaste vingen fullt naturligt när nu Lasse Arvid var skadad. Men de båda små bolllekarna arbetade mycket bra hela matchen och det var flera gånger endast otur att det inte blev påhälsningar hos Spånga-maskorna för div. skott. Åke Eriksson spänner sig så oerhört och spelar för tamt att det skall bli något av även de finaste chanserna. Glyn som vanligt smart och lurig, men också mycket bohemaktig — passar det inte så struntar den gode Glyn i det helt enkelt.

Målvakt och centerback

var de bästa i Spånga. Fast ifråga om målvakten är väl fråga om inte målet som Gute fick var litet onödigt. Det schabblades för myc-

gen Lasse Arvidsson. Målvakten tapade bollen från Lasse och den gick ut jäms med kortlinjen där Lasse Lundqvist slog på ett skott som troligen hade gått in, men som ytterligare hjälptes av en back upp i nättaket.

Sedan följde ett par farliga Glyn-hörnor, som Inge nickade vackert på men som räddades. Sista större Gute-chansen hade "Putå" i 31 min. då han nickade i ribban sedan målvakten gått för långt ut. Bollen studsade sedan direkt i famnen på målvakten..

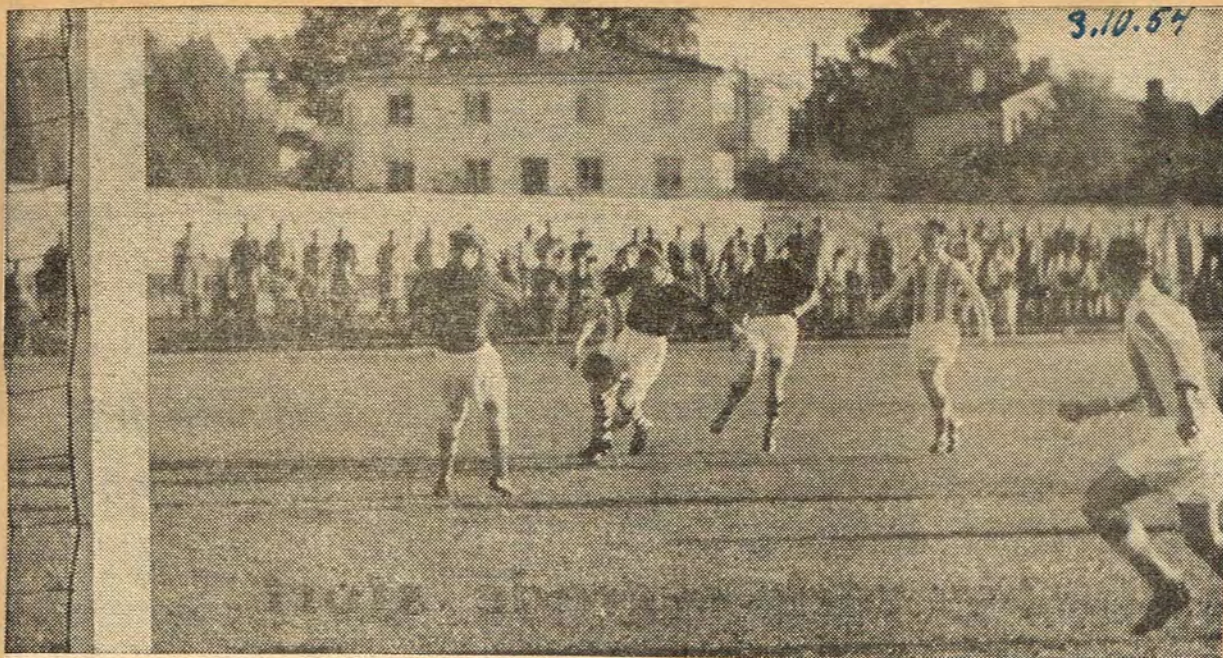
Spånga-mål — men off-side

Spånga fick ett mål i 30 min. av "Bambis". Linjedomaren hade då redan viftat för offside vilket inte domaren observerade. Spånga-spelarna protesterade våldeliga, men det half inte. Huruvida det var off-side eller inte, kunde man inte avgöra från läktaren. Strax före slut var vänsteryttern farligt fri men Inge hann emellan och slå undan.

"Ida" bra domare

För en gångs skull har man anledning att ge domaren en eloge. Ivar Wallin, Havdhem, var den bästa hittills i höst.

CHOYA.

Förspelet till Gutes segermål. Centern Ake Eriksson skjuter och mv räddar men på tredje returen kan sedan Lasse Lundqvist dundra in bollen i krysset.

FARLIGT VÄRRE var det här framför Spånga-målet i söndags på Gutavallen. Men det lax inte den gången. Ake Eriksson rullar på mållinjen. Hoppas det lyckas litet bättre på söndag för Gute i returmatchen.

Klass II, norra:

Lärbro—Dalhem	1—1
Stenkyrka—IFK	7—0
Tingstäde—Bro	2—2
Slite—Hellvi	3—1
Gute B—Färösund w. o.	
Gute B	7 5 2 0 24—11 12
Stenkyrka	7 5 1 1 35— 9 11
Lärbro	7 5 1 1 31— 9 11
IFK	7 5 0 2 31—18 10
Dalhem	7 3 2 2 29—16 8
Färösund	7 3 0 4 24—14 6
Slite	7 3 0 4 16—26 6
Hellvi	7 2 0 5 9—26 4
Bro	7 0 1 6 14—49 1
Tingstäde	7 0 1 6 10—45 1

Div. IV, Stockholm norra:

Djursholm—Enebyberg	0—2
Hässelby—Tureberg	2—3
Råsunda—Triangeln	1—4
Ångby—Sundbyberg	3—3
Gute—Stånga	1—0
Sundbyberg	9 5 3 1 25—14 13
Ångby	9 6 1 2 40—30 13
Enebyberg	9 5 2 2 29—15 12
Triangeln	9 5 2 2 30—18 12
Tureberg	9 6 0 3 28—22 12
Gute	9 5 1 3 21—20 11
Hässelby	9 3 0 6 16—25 6
Spånga	9 1 2 6 12—23 4
Råsunda	9 2 0 7 17—36 4
Djursholm	9 1 1 7 17—32 3

Juniorserien:

Levide—VIF	4—1
Roma—Othem	2—1
Slite—AIK	1—4
Gute—Färösund	6—1
Gute	7 5 0 2 29— 7 10
Roma	6 5 0 1 24— 8 10
Dalhem	6 4 0 2 23—10 8
Othem	6 4 0 2 17— 8 8
Levide	6 3 0 3 13—16 6
AIK	6 3 0 3 13—19 6
VIF	7 2 1 4 11—17 5
Slite	6 0 2 4 7—30 2
Färösund	6 0 1 5 7—29 1

Inge Karlsson ^{6.10.54} provspelar för Norrköping på lördag

Ja, nu är det färdigt igen! Gutes framgång i div. IV, Stockholmsserien har tydligen satt extra fart på herrar allsvenska värvare. "Putå" har provspelat för Norrköping

Inge Karlsson.

och fått direkt anbud från Djurgården. Den här gången gäller det lagkaptenen och landskapslagets stronge högerback Inge Karlsson som dragit till sig uppmärksamheten. Norrköpings-kamraternas sekreterare Sigge Andersson satte sig igår eftermiddag i förbindelse med Inge och frågade om han inte ville göra en provmatch för klubben redan nu på lördag. Det är ju uppehåll i allsvenskan p. g. a. landskamperna och Norrköping passar därför på att pröva litet nya spelare i A-laget mot något mindre lag. På lördag skall man spela i Södertälje mot div. II-laget Södertälje SK, och det är alltså i denna matchen som Inge kommer att medverka. Huruvida det sedan blir övergång eller inte, står så klart ännu i vida fältet. Samtidigt som man måste önska Inge "lycka till" på lördag, måste man livligt beklaga Gute om Inge lämnar av nu, då det ligger väl till i serien för föreningen.

Choya

Norrköping tar Inge? Bra provspel i Tälje

^{9.10.54}
Gutebacken Inge Karlssons provspel i Norrköpingskamraterna i lördags tycks ha blivit lyckat. DN ger Inge betyg som bäste back i den allsvenska elvan — han spelade med en halvlek — och »Nalle» Halldén ansåg Inge vara en överraskning. Om det sedan blir överflyttning av får framtiden utvisa. Förvisso verkar det som om både Inge och »Putå» skulle gå förlorade för Gutes del.

Gute med reserver ^{10.10.54} föll 1-2 i Spånga

Gute lyckades inte upprepa förra söndagens seger mot Spånga utan fick i returmatchen på bortaplan finna sig i ett nederlag med 2-1. Gute ledde med 1-0 i halvtid men efter paus stod inte hemmalaget att hejda. Resultatet ter sig t. o. m. något smickrande för gutarna och det kunde blivit ett mera svidande nederlag om inte framförallt »Peking» Hellström i målet gjort en av sina kanske allra bästa matcher med många fina räddningar på sitt konto.

Gute behåller sjätteplatsen men har halkat fyra poäng efter serieledarna som nu inte heter Sundbyberg utan Ängby. Vid andra mötet mellan de två topplagen vann nämligen Ängby med 2-1, varmed även Tureberg och Enebyberg passerade de tidigare så säkra serieledarna »Sumpen». Vad en seger skulle betytt för Gute i detta läge säger sig självt. Man skulle då ha kunnat inränga Gute bland de lag som allvarligt aspirerar på serieseger, men nu får man nog hänskjuta den saken ett tag i väntan på ett eventuellt men knappast troligt favoritfall i våromgången. Men för all del — Enebyberg kommer hit på söndag, få se vad som händer då!

Försvagat Gute-lag.

Gutelaget var ju försvagat i går genom att ryggskadade »Putan» stannade hemma, och inte heller Glyn var så pass kurant att han kunde vara med. Så Sören Norrby fick spela ytter, och »Simpn» Pettersson återfanns i halvbackskedjan.

Spånga startade i en offensivstil som redan från början tvingade Gute att dra sig tillbaka i försvarsställningarna. Det osade stundom hett värre vid gutmålet, men »Peking» & Co, i bakre

försvaret lyckades hålla tätt. Gute kunde emellertid komma upp i motattacker emellanåt, och på ett sådant blev det lite oväntat 1-0-ledning för Gute. Runsten fick ett inlägg från Lasse Lundqvist, rundade uppvakningen i centrum och sköt otågbart i nät. En fin chans att öka på ledningen hade Runsten 10 min. senare men den gången smet bollen utanför.

Fortsatt Spångaoffensiv.

Andra halvleken gick i ungefär samma stil, men nu kunde inte målet fredas längre utan vid en av Spångas många hörnor blev det kvittering genom högerinnern som efter nick fick bollen i retur och slog den i mål. Då hade c:a 20 min. gått, och det dröjde inte länge förrän Spånga, återigen genom högerinnern fick sitt andra och vinstgivande mål. Skytten stod offside, menade man hos Gute, men domaren var inte av samma uppfattning. Så hemmaseger blev det och någon orättvisa var inte skedd därmed.

Inge Carlsson var lite trött efter lördagsmatchen i Södertälje och överglänstes nu av backkollegan »Bambis» men så var också »Bambis» i stort slag. »Peking» är redan nämnd och i kedjan var Runsten och Allan Pettersson de som visade bästa gnistan.

Klass II, norra. 10.10.54

Fårösund—Stenkyrka	5—0
Lärbro—Gute B	1—0
Hellvi—Bro	3—3
Tingstäde—Slite	1—6
Dalhem—IFK	11—2
Lärbro	8 6 1 1 32—9 13
Gute B	8 5 2 1 24—12 12
Stenkyrka	8 5 1 2 35—14 11
Dalhem	8 4 2 2 40—18 10
IFK	8 5 0 3 33—29 10
Fårösund	8 4 0 4 29—14 8
Slite	8 4 0 4 22—27 8
Hellvi	8 2 1 5 12—29 5
Bro	8 0 2 6 17—52 2
Tingstäde	8 0 1 7 11—51 1

Div. IV, Stockholm norra:

Enebyberg—Djursholm	1—1
Triangeln—Råsunda	1—2
Tureberg—Hässelby	3—0
Spånga—Gute	2—1
Sundbyberg—Ångby	1—2
Ångby	10 7 1 2 42—31 15
Tureberg	10 7 0 3 31—22 14
Enebyberg	10 5 3 2 30—16 13
Sundbyberg	10 5 3 2 26—16 13
Triangeln	10 5 2 3 31—20 12
Gute	10 5 1 4 22—22 11
Spånga	10 2 2 6 14—24 6
Hässelby	10 3 0 7 16—28 6
Råsunda	10 3 0 7 19—37 6
Djursholm	10 1 2 7 18—33 4

Numrserien:

AIK—Fårösund	2—2
Levide—Roma	3—2
Othem—Slite	7—0
Dalhem—VIF	inst.
Gute	7 5 0 2 29—7 10
Othem	7 5 0 2 24—8 10
Roma	7 5 0 2 26—11 10
Dalhem	6 4 0 2 23—10 8
Levide	7 4 0 3 16—18 8
AIK	7 3 1 3 15—21 7
VIF	7 2 1 4 11—17 5
Fårösund	7 0 2 5 9—31 2
Slite	7 0 2 5 7—37 2

LÄRBRO HADE fått möblera om sitt lag rätt kraftigt, då ett par av de bättre var skadade men trots detta så bärgades bägge poängen, och det var i första halvleken då Lärbro hade mest att säga till om som segern grundlades. Det var hy Bror Pettersson som i 30:de min slog in segermålet, och denna ledning lyckades man sen tack vare en utmärkt spelande halvbackskedja och en ypperlig målvakt slå vakt om. Målvakten som bara är 16 år och heter Karold Antman, kom direkt från pojklaget och gjorde sin A-lagsdebut med glans. Centerhalven Gösta Wallén och hy Bror Pettersson tillhörde också de bättre i Lärbro. I Gute B var vi Evert Lind den klart bästa och han vållade hemmaförsvaret mycket besvär.

Enebyberg kalkylerar med minst en poäng mot Gute

Gutes gäster i morgon från Stockholm, Enebybergs IK, har meddelat sin laguppställning nu. Det blir enligt uppgift den starkast möjliga och man sticker inte under stol med att man räknar med att om inte vinna så dock ta med sig en poäng hem minst — detta också med hänsyn till att laget flyger ner, det är nämligen nästan villkoret bland stockholmslaget att vid flyg måste det bli poäng, annars har det inte lönat sig...

Nåja, nu lär väl inte matchen vara avgjord på förhand. Vi gollänningar hoppas väl att Gute

trots allt skall ta båda poängen, därmed uppehållande kontakten med serietoppen över vintern någotsånär. Blir det förlust i morgon, kan nog Gute låta allt hopp fara om serieseger till våren, det är säkert.

Enebyberg kommer att ställa upp med följande manskap: Ingvar Jönsson — Ulf Pousette och S. E. Haglund — Hannes Bååth, Ove Sjöblom och Rolf Karlsson — Bo Aronsson, Bo Flodin, Gunnar Hedén, Per Trouvé och Bertil Johansson. Av dessa är framför allt Pousette och Bååth i försvaret inrarna Flodin och Trouvé farliga.

Matchtiden är redan kl. 13 vilket bör beaktas. Det är alltså avspark en timma tidigare än vanligt.

Populär och rättvis hemmaseger i «Fårösunds-blixten» i handboll

Fårösunds-Blixten — Gotlands traditionella handbollspremiär för säsongen — spelades i går inför en välbesatt KA 3-hall. Till den publikens stora förtjusning lyckades det hemmalaget att för första gången hemföra vandringspriset efter att i finalen ha slagit själva Visby IF — det i förhandstipsen och långt in på turneringen stora favoritlaget. Det var en utan vidare välförtjänt och som nämnts mycket populär seger, vunnen genom ett enkelt, men effektivt spel genom hela turneringen. Det såg till en början mindre bra ut för hemmalaget, då man endast uppnådde oavgjort mot I 18. Men det var tydligen bara det att laget inte blivit varmt i kläderna riktigt.

FGoIK— I 18 4—4

Första lagen på banan var FGoIK och I 18. Matcherna spelades i 2x7 1/2 min. De båda lagen spelade hyfsat fast kanske en aning slarvigt. Men följdes åt i målprotokollet och inget lag ledde med mer än ett mål någon gång, och sluresultatet rättvist 4—4. Målskyttar var för FGoIK: Nordlund, Stuxberg, Eklund och Johannisson medan I 18:s mål gjordes av Broman, Freij och Ryman, den sistnämnde två.

VIF—Gute 6—4

De båda stadslagen spelade upp en trevlig första halvlek, med VIF som dominerande. Gute som hade vandringspriset att försvara, kunde inte göra så mycket åt VIF:s kanonskyttar, där dock Curt Nilsson saknades bl. a. Gute-försvaret släppte litet för mycket i mitten, vilket f. ö. var genomgående under turneringen för Gute-försvarets del.

Målskyttar var för VIF: Stenbom och Oscarsson vardera 3 samt för Gute Allan Johansson 2, Kroon och Elvinder.

FGoIK—AIK 4—3

Det såg inte så lovande ut för hemmalaget i denna matchen heller. Man spelade ganska virrigt stundtals och AIK tycktes gå en klar seger till mötes. Men det ändrade sig. Fårösundarna tog sig samman och fann tydligen den melodi som sedan blev genomgående resten av turneringen och kunde vinna med 4—3, ett resultat som kanske var litet för smickrande för hemmalaget, oavgjort vore nog mera rättvist.

Målskyttar var för FGoIK: Eklund och Nordlund vardera 2 samt för AIK Granlund 2 och Kurt Ödling.

I 18—Gute 6—2

Efter Gutes förhållandevis starka match mot VIF hade man väl så smått räknat med att det skulle bli Gute-seger över militärerna. Men det gick inte alls. Man skall kanske inte skylla allt på försvaret, men nog släppte det väl mycket bollar igenom från långa håll. Samtidigt som inte kedjespelarna hade någon större förmåga att ta sig fram i skottpositioner vid I 18:s mål.

Målskyttar för I 18 var Ryman

Allan Johansson i mörk tröja i mitten har avlossat en kanon mot Fårösunds-målet i matchen mellan hemmalaget och Gute. FGoIK-försvaret täcker upp hårt och bestämt, så det blev ingen utdelning den gången.

3, Freij, Mortensson och Broman samt för Gute Elvinder o. Sporre.

VIF—AIK 9—4

VIF visade upp ett verkligt förnämligt spel i denna matchen och man var beredd att satsa sin sista skjorta på att laget skulle ro hem vandringspriset enkelt och smärtfritt utan att förlora någon match. Trots nederlaget mot Fårösund blir säkert VIF särklassigt i serien när den sätter igång. En något svag målvakt på studsbollar i AIK-målet bidrog också till den stora segern, där Ulle Stenbom kom igång riktigt med skjutandet.

Målskyttar var Stenbom 7, Larsson och Olofsson för VIF o. "Kajan" Almlöf, Granlund o. Eklund, 2, för AIK.

FGoIK—Gute 8—6

Här var faktiskt hemmalaget ganska illa ute ett tag, men låg dock något mål före hela tiden. Nu hade Gute fått litet mera sprätt på sina kedjor efter litet ommöbleringar och det blev litet bättre med målskyttet. Det räckte emellertid inte. Fortfarande brast det för mycket i försvaret, som tycks bli Gutes akilleshälen denna säsongen om inte något under händer. Trots FGoIK:s seger var det väl ingen som riktigt trodde att laget skulle förmå slå VIF i sista matchen. Det skiljde nu endast en poäng dem emellan.

VIF—I 18 6—3

VIF fortsatte att malande och överlägset besegra I 18 och visade upp sådant spel att man ännu mera stärktes i sin tro att det skulle bli VIF som slutsegrade. När inte I 18 kunde stoppa laget, tilltröddes inget annat lag hellre några chanser.

Målskyttar blev för VIF Oscarsson 3, Stenbom, Gustafsson o. Larsson samt för I 18 Rolf Karlsson 2 och Mortensson.

Gute—AIK 7—4

Gute och AIK etablerade en jämn och spännande tillställning den första perioden, då segern kunde gå åt vilket håll som helst. Sedan gick AIK-försvaret för långt och slarvade varefter Gute-forward kunde springa igenom och ordna till en klar, rättvis seger med 7—4.

Målskyttar var för Gute Rune

Karlsson 3, Sporre och Allan Johansson vardera 2. För AIK målade Granlund, Krullis och Alexandre — den sistnämnde 2 gånger.

FGoIK—VIF 5—3.

Det var därefter klart för den efterlängta och avgörande matchen mellan FGoIK och VIF. Inget annat lag än dessa två hade möjlighet att lutsegra. Det blev hårt och jämnt från början och VIF började med att hålla ledningen med 1—0 och 2—1 och 3—1, men sedan kom framför

allt Sven Erik Nordlund igång riktigt och klämde dit fyra hårda kulor i rad bakom Stig "Malung" i VIF-buren. Jublet steg högt mot taket och allt var fröjd och gamman från hemmasynpunkt sett. VIF föll nog till stor del på underskattning. De tidigare matcherna hade gått för lätt helt enkelt att vinna. Men det blir säkert andra bullar av när det blir tal om seriespel.

Målskyttar för FGoIK var som nämnts främst Nordlund med 4 samt K. G. Eklund och VIF:s mål gjorde Olofsson, Stuxberg och Oscarsson.

I 18—AIK 5—2.

Därefter gick större delen av publiken hem, nöjda och belåtna med sin dag och sina pojkar, varför sista matchen liksom fick karaktären av evakueringsmatch. Den blev hellre inte av någon större klass. AIK:arna

resignerade och militärerna tog inte så allvarligt på uppgiften. Målskyttar för I 18 var Kindahl 2, Ryman 3 och Freij samt för AIK Krullis Johansson.

Serietabellen

blev alltså denna:

Fårösund	4	3	1	0	21—16	7
VIF	4	3	0	1	24—16	6
I 18	4	2	0	1	19—14	5
Gute	4	1	0	3	19—24	2
AIK	4	0	0	4	13—26	0

Choya.

'Sydländskt' i visbyfotboll

17.10.54

Klämd mellan sköldarna

är den enebybergare som här försöker illustrera slagdängan »Titta vi flyger» tillsammans med Inge Karlsson och Peking Hellström i Gute. Annars var det mest gutarna som var illa utsatta i söndagens match på Gutavallen där rent »sydländska» scener utspelade sig. Publikerna blev i uppror och visslade ut domaren när Enebyberg i slutminuterna fick en straff som gav kvittering till 2—2. Se vidare sporten.

En av de många laddade situationerna framför Gutes mål i matchen mot Enebyberg. »Peking» räddar vid hörna sekunderad av Inge Karlsson och »Bambis» Karlsson.

Inge Karlsson går till vädrens tillsammans med en enebybergsforward. Karl Uno Wallin (5) och »Bambis» avvaktar.

Första Gutemålet är ett faktum! Lennart Runsten har rusat igenom på en Othbergframspelning och Eneb ybergs målvakt är utan chans.

Målvakt på marken

»Peking» Hellström ser med förskräckelse bollen passera, men han hann vända sig om och rädda på mållinjen den gången.

Gute utspelades på dyngsur plan

Gute hade inte mycket att säga till om i sin sista match för hösten mot Tureberg, som tog revansch för nederlaget i Visby med eftertryckliga 5-0. Ett resultat som även siffermässigt är rättvist, då de blå turebergarna dominerade på den såphala planen och behärskade »leråker»-vida bättre än gutarna.

Redan vid slantsinglingen visade det sig att planen var i lösaste laget, då kronan man singlarde med ställde sig på kant. Omsinglingen blev att Gute ställdes mot vinden och Tureberg tog hand om spelet. Det dröjde inte länge förrän hemmalaget hade sitt första mål. Det var hörna och bollen spelades utåt plan, där hb Åke Larsson fick träff på bollen som singlarde över långt utestående »Peking» Hellström, tog i ribban och vidare in. 1-0 efter 11 min. Tureberg hade spelet även om Gute då och då hade en del chanser genom Runstens hårda arbete i mitten.

Ganska snart var det dock åter klart för mål, då cf Bengt Handelin i klart offsideläge (linjemannen viftade i för-tvivlan) kunde bredsida ensam mot »Peking» i ena burhörnan.

Glyn missade straff

Omedelbart efter kom Gute fram i ett snyggt anfall, där Runsten fick en passning, forcerade på kanten och slog in snyggt till debuterande vy »Julen» Hultström, som trycktes av en back med händerna i ryggen. Det blev straff, som dock Glyn Persson förval-tade illa genom att slå en lös boll, som gode Turebergskeepern räddade lätt.

2-0 stod sig halvleken ut.

I andra halvleken hoppades man att Gute skulle komma igen och visa något bättre fotboll, men det blev ingenting av. I stället fortsatte Tureberg med kraft och energi sin utspelning av de bleka gutarna. Nära 3-0 var det

med en gång, då en hörna resulterade i rena kalabaliken framför Gute-målet med flera fina chanser för Tureberg att näta, men Guteburen klarade sig från påhälsning med undantag av ett rungande skott i vänstra stolpen.

»Put» i buren.

I 60 min. var det dock klippt när vi. Nils Kardsjö fick fatt på bollen och lekande lätt gick igenom och slog utom räckhåll för »Peking», som vid räddningsförsöket slog upp sin skada från förra söndagen och måste lämna plan. »Peking» Hellström var justerad från början av matchen.

»Put» Persson fick nu hoppa in och han inledde med att klara en straffspark från i övrigt utmärkte ch. Johansson, men i 70 min. och 87 min. fick »Put» ge sig för hy Kurt Björk resp. hi Bengt Edlund. Det sista målet hade dock »Put» plockat om inte »Bambis» Karlsson varit emellan och ändrat riktningen.

En kort kritik ger att Tureberg hade en stark halvbackskedja och en fin innertrio, som för dagen vida överglänste Gutes.

I Gute vill man framhålla ch K. U. Wallin och hb Inge Karlsson vilka var de som klarade målet från än fler påhälsningar. I kedjan märktes bara Runsten, yttrarna försvann som en naturlig följd av inrarnas makliga insatser.

Göran Henrik.

LARS ARVIDSSON:

Vi tänker på mål men glömmer spelet

Det här går inte längre. Vi spelar sämre och sämre. Hela laget är just nu i down och en tränare som grabbarna ser upp till verkar än mer påträngande, säger en dyster Lasse Arvidsson efter matchen.

Vi spelar alldeles fel. Se matchen i dag. Tureberg spelade boll hela matchen och försökte att bygga upp anfallet ordentligt. Det resulterade också. Vi spelar däremot inte spelet längre, utan har kommit in i en alldeles galen spelstil med ett planlöst spel, som ger resultat ibland, men lika väl kan gå galet.

Det måste vara fel att chanssa med långbollar som kedjan skall plocka upp. Det går ibland och ibland går det inte och då heter det att vi har otur, men hela vårt spel är uppbyggt på tur.

Vi kan klippa till vilket lag som helst i serien när det lyckas för oss, men det kan lika väl bli storstryk mot ett bottengång.

Debutanten Julle Hultsröm i Gute illa trängd av turebergare. Othberg och Allan Pettersson skymtar i bakgrunden.

Smågrabbar sådde fröet till livskraftig förening

I dessa dagar för 50 år sedan "sammanträdde" 11 smågrabbar i gränden bakom läroverkets gymnastiksal i Visby och beslöt att bilda Gotländsk Sportförening. Ingen av grabbarna var mer än 11 år och ingen av dem fantiserade över att de satte fröet till en idrottsförening, som 50 år senare skulle vara vid full livskraft. De senaste 45 åren har den hetat IF Gute, men verksamheten under halvsekleet är oavbruten och det jubileum, som firas den 30 i denna månad, är fullt all right, skriver AT som uppmärksammade Gutes jubileum med en helsida i går.

Vem som helst fick inte inträde i föreningen. Man måste kvalificera sig — stipulationsbrev var uppgjorda — i minst en friidrottsgren. Snart växte pojkar till och upptog kampen med i synnerhet IFK Visby och stadens båda militära idrottsföreningar. 1911 bildades så Visby IF, arvföranden nr 1 till dess att Visby AIK kom till 1929.

Fin standard inomhus.

Resultatmässigt nådde man högst i inomhusidrott, och när man kommit så långt fram som till slutet på 1920-talet, måste man heta Hellas, Örgryte och IFK Malmö för att vara bättre än Gute i gren- och mellan hopp. Redan 15 år tidigare hade dock allroundbegåvningen och bohemen Erik "Licken" Ljungholm nått respektabla 2,31 i grenhopp, ett resultat som "Tobben" Bergström dock överträffade i slutet av 20-talet med 5 cm. Han representerade f. ö. då tillfälligt Hellas. I mellan hopp håller Karl-Sture Wickman — på sin tid även målvaktsfantom i fotboll av allsvensk klass — distriktsrekordet med förnämliga 4,29 sedan 25 år. Men de ädla inomhushoppsgrenarna har ju nu trängts ut av andra sporter.

Vägdalar och höjder i friidrott.

Under de senaste krigsåren var handbollstandarden — med hjälp av beredskapande fastlämningar — på den då mer än vanligt isolerade ön mycket hög, och Gute var under flera säsonger öns bästa lag. Friidrotten har gått i höga berg och djupa dalar under årens lopp. Den stora högkonjunkturen hittills inom Gutes friidrott inträffade åren 1938—42. Det finns många namn att räkna upp från den tiden, men det får räcka med Anders Dahlin och "Klubben" Söderström på medeldistans och i terräng, Einar Norrby på maraton och övrig långdistans, Leif Åbom i kula och så Nisse Ekström. I slutet av perioden kom Detlow Liljeborg fram. Han förlorade ett JSM i stav på en färsk regeländring.

Framgångarna de här åren medförde, att Gute fick anordna SM i maraton 1941. Arrangemanget genomfördes på ett sätt, som renderade föreningen de högsta lovord från förbund och aktiva.

När fotbollen blev nr 1.

Egentligen är det först på de senare åren som Gute blivit öns bästa fotbollslag. En stark epok hade dock klubben omkring 1925—35 med stjärnor som ovannämnda Kalle Wickman, bröderna

Lasse och "Tobben" Bergström och likaså bröderna Knut, Gustav och Erik Fransson, de två sistnämnda även goda sprinters. Utmärkta spelare var även Allan Sandström och Otto Persson. Den sistnämnde glömmer inte de gamla gotländska fotbollentusiasterna i brådrasket. I en regnvädersmatch en gång i slutet på 20-talet avfytrade han ett rungande 80-metersskott(!) som träffade ena målstolpen, så det bara skvätte om det. Persson har skjutit andra skott också, sönerna Glyn och "Putta", som nu är Gutes bästa forword och...

...ja därmed är vi inne på det för dagen aktuella och det känner ju de flesta gotländska läsarna bra till.

Första protokollsboken kom fram efter 40 år.

De flesta av stiftarna lever. Den förste ordförande hette Claes Norrby — nu polischef i Borås. När en annan av stiftarna, numera bosatt i Värmland, fyllde 60 år i fjol, skickade Gute ett telegram. Det var den första kontakten på 40 år, men det lönade sig, berättas i AT-artikeln, ty i det förtjusta födelsedagsbarnets tackbrev stod det bl. a. ungefär så här: Jag har den första protokollsboken här hos mig. Vill ni ha den Om... Den första kassaboken fanns i behåll förut, och den upplyser om att grundplåten var 50 öre per man. En fotboll kostade hela 12 kronor, så det felande beloppet fick man tiggas ihop.

Ledare och föregångsman.

Att tala om IF Gute utan att uppehålla sig vid föreningens ledare och allt i allo, Nisse Ekström, vore en svår underlåtenhetssynd menar AT-skribenten. 41-åriga Nisse var som aktiv en propagandaman och är det även som ledare. I sin specialgren längdhopp tog han mycket sällan stryk på hemma-plan, vilka fastlämningar man än bjöd ner. Sitt bästa resultat 6,94 nådde han i svag medvind, hans distriktsrekord lyder på 6,86. Han var också en mycket god sprinter och representerade dessutom Gotland i såväl fotboll som handboll. En matchvinnartyp, som offrade sig och visade vägen. De egenskaperna framträder även i hans ledarskap, vilket därtill är starkt präglad av praktisk idealitet. Han är ordf. i både Gute och i föreningen "Gamla Gutepojkar."

Stor "Soppklubb" i Stockholm.

Den sistnämnda föreningen skall för resten få en avläggare i Stockholm i höst. Det finns gott om gamla Gutepojkar, som är bosatta i kungl. huvudstaden och vilket år kunde det vara lämpligare att bilda en supporterklubb i landets huvudstad än det år då Gute fyller 50?

Man har fått ihop 150-talet namn på gamla gutegrabbar i Stockholm, berättar Nisse Ekström för GF, så nog skall det bli fart på den "soppklubben" vad det lider.

Gute jubileumsskrift

2:a pris i DN:s stadslöpning 1941 tog det här laget, bestående av fr. v. Nils Ekström, lagl., "Klubben" Söderström, "Manne" Boberg, Olle Johansson, Anders Dahlin, Ake Enström och Einar Norrby. (Ur Gutes jubileumsskrift).

Gutes jubileumsskrift föreligger nu i tryck och hamnade igår på redaktionsbordet. Meningen var väl från början att det endast skulle bli en skrift, men när det blev färdigt blev det faktiskt en hel liten bok, sprängfylld med allt om Gute genom de femtio åren, om än de sista 20 har fått litet mera framskjuten plats. Fast flera av de gamla Gutepojknas memoarer som ex. Axel Söderlings "Guteminnen", Bernt Enströms "Marathon" och P. S. Wallin "Bollen är rund" i några fall går längre tillbaka i tiden, vilket dock bör ha sitt stora intresse för de yngre årgångarna av Gute-medlemmar.

Det berättas bland mycket annat om hur Gute fick sin första klubbstuga. Det är Axel Söderling, en gång sekr. i Gute, som berättar hur man lyckades spåra upp en gammal uttjänt mjölkbod, som per häst och flakvagn flyttades från Högklint till Gutavallen och där sedan i många år tjänade sitt ändamål, ända tills Ake Hultgren, v. ordf. 1948 bl. a., det året

började arbeta för att få fram ett bättre bygge, vilket resulterade i den nuvarande fina "kåken".

Ja, det är så mycket man skulle vilja dra fram ur "jubelboken" men vi inskränker oss istället till att varmt rekommendera alla intresserade att köpa minnesskriften. Den är väl värd sitt pris, intygar

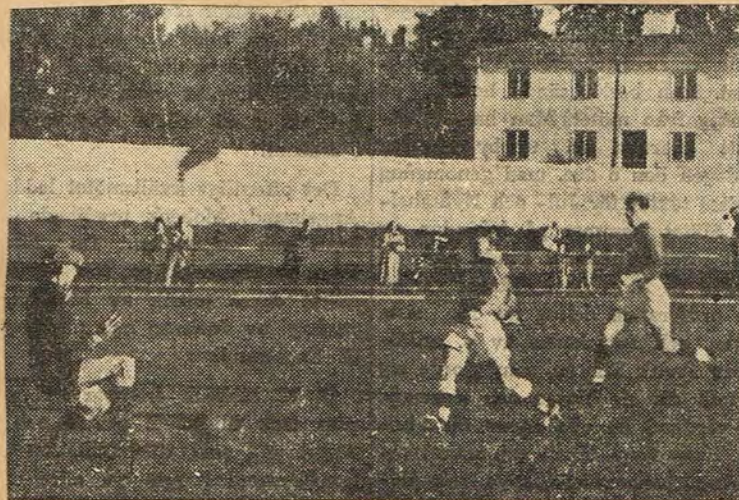
CHOYA.

Massuppååd av Gute-medlemmar på jubelfesten

Gutes jubileumsfest blir ikväll på Stadshotellet med början kl. 18 på Terrassen. Där kommer då att ske medaljutdelning och när detta är avklarat blir det middag i festväningen. Under kvällens lopp blir det också diverse muntrationer av Nisse Hallberg, "Pe-king", Amanda & Co.

Sammanlagt blir det ett 150-tal gäster som deltar i festen. Det blir både gamla och unga Gute-medlemmar från alla de 50 åren. Bl. a. kommer inte mindre än fyra förutvarande ordförande att närvara. Två av stiftarna nämligen Carl Ahler och C. A. Nilsson-Cantell, har också aviserat sin närvaro, förutom idrottsmän och kvinnor från alla generationer av Gutemedlemmar. Det torde bli åtskilliga minnen som kommer att dras fram under kvällens lopp bland festdeltagarna.

I anslutning till jubileumshögtidigheten har det även ordnats en kavalkad av Gutes tilländalupna 50 år.

Lennart Runsten gör mål på Årsta den 7 september 1952

Gutes fotbollslag efter match mot Hässelby den 17 maj 1952.

Pampigt på Gutes 50-årsjubileum

*"...Må denna fana bli ett samlingsstecken
— ett vörtnadstecken för höga ideal..."*

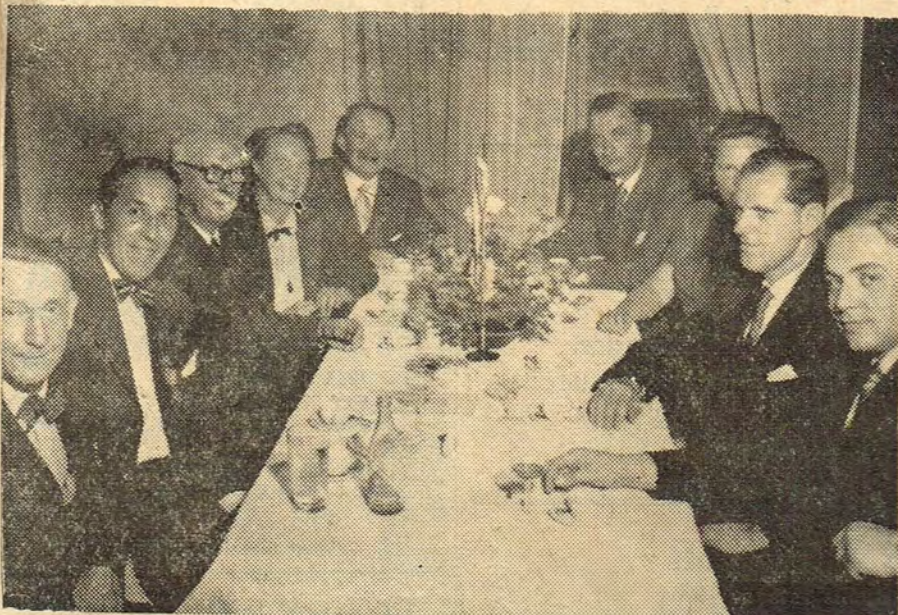
ETT PAMPIGT OCH STORSTILAT 50-årsjubileum firade Idrottsföreningen Gute i lördags kväll på Stadshotellets terrass och festvåning och vad etiketten för dylika stor-slagna evenemang föreskriver följdes till punkt och pricka. 150 Gutemedlemmar och gäster upplevde kanske sin största dag på länge. Och vad gjorde väl det att glacen hade svårt för att hålla sig i form när gongongen som i en 10-rondersmatch förkunnade att vältaliga herrar skulle prata om gårdna tider och framtidsutsikter. Det hurrades och jublades när medaljerna regnade över trotjänarna och framgångsrika Guteungdomar. Festvåningens takkronor var "i gungning" när Idrottsförbundets ordf., Anders Attner, plockade upp guldmedaljen ur fickan och satte fast den på kavajslaget på hela Gutes Nisse Ekström som var nära att ramla tillbaka för jubelorkanen — endast en gång tidigare har guldmedaljen utdelats. Kvällen blev också Nisses och skriv upp att han var glad som en liten Gutegrabb och frampå nattkröken var Nisse med fru Signe aktiva värre i dansens virvlar.

Det var alltså ett sådant där riktigt trevligt och festligt jubileum där alla strålade av glädje.

Det började på terrassen, där »födelsedagsbarnet» hyllades i flera tal. Efter det

att Nisse Ekström berättat kort och friskt om Gute under de femtio åren som gått, tog GIF:s ordf., Anders Attner till orda och han yttrade bl. a.:

Forts. på sid. 8

Vid det här bordet pratades det för stas glada minnen. På vänstra sidan framifrån: Carl Ahlér (stiftare), Nils Ekström, C. A. Cantell (stiftare), fru Ellen Englund, Martin Englund. Högra sidan: Rune Qviström, Anders Attner, fru Signe Ekström, L. E. Siltberg.

Gutejubileet . . .

»Förra året fyllde Riksidrottsförbundet 50 år. Nu är det Idrottsförbundet Gutes tur att fira halvsekelminnet av sitt stiftande. Gute har alltså varit med från den moderna idrottens start här i landet. Som alla vet är ju vår gamla gotländska idrott betydligt äldre.

Här på Gotland hör Gute till de äldsta av föreningarna och är också en av de mest kända — även på fastlandet.

Då föreningen är 50 år betyder ju detta att en del av dem som var med och bildade föreningen, är borta för alltid, men glädjande nog lär det här i dag finnas två av stiftarna.

De generationer av idrottsmän, ledare och funktionärer som passerat och avlöst varandra under årens lopp, har alla fått känna framgångens glädje men också fått möta motgångar och svårigheter inte bara på idrottsbanan utan även i ekonomiskt avseende.

Om vi inte bara skall se på Gutes insatser utan på idrotten i stort så ser man många likheter mellan utvecklingen av idrotten och livet i övrigt.

Livet i större städer och samhällen kännetecknas icke blott av kortare arbetstid och högre löner utan även av större specialisering och hårdare tempo. Samma är förhållandet med elitidrotten; den fordrar också större specialisering och hårdare tempo även om träningstiden härigenom icke blir kortare eller betalningen blir större. För den stora massan i det moderna arbetslivet fordras det emellertid en motvikt mot mekaniseringen och det hårda tempot. Denna motvikt finns att få i idrotten och friluftslivet.

Idrotten har ju utvecklats till vår största frivilliga folkrörelse och den mest utnyttjade fritidssysselsättningen.

En del förbinder ordet idrott med elitprestationer, sådana som utförs av några särskilt skickliga idrottsutövare och tänker då på idrottsliga arrangemang, vilka drar stor publik. Detta är endast en sida av idrotten men den är värdefull: för den gör propaganda speciellt då det gäller att väcka ungdomens intresse och håg för idrotten. Idrotten som folkrörelse är något helt annat. Det är breddarbetet, som uträttas runt om i landet av våra tiotusentals föreningar och om vilket det skrives och talas föga.

Riksidrottsförbundet har som sitt mål: idrott för alla, unga som gamla, kvinnor som män. Men ungdomsarbetet är dock för idrotten det viktigaste. Årets riksdag har ju givit ekonomiskt stöd åt ungdomens föreningsliv och fritidsverksamhet. Denna nya giv på ungdomsarbetets område väntar vi oss — inom idrotten — mycket av. Vi på Gotland har redan fått särskild ungdomsinstruktör och vi väntar en enhällig uppslutning från föreningarnas sida. Inom parentes kan ju säjas att Gute redan börjat organisera denna nya ungdomsverksamhet.

Vi väntar inte bara ökad anslutning från ungdomarnas sida utan även från kvinnorna. De har ju samma behov, samma glädje och samma nytta av att syssla med idrotts- och friluftsliv som männen. Det gäller bara att välja de idrottsgrenar som passar för kvinnan. Gute har ju en stark damsektion inom handboll samt något sämre i bordtennis och fri idrott. Vi väntar oss en betydande förbättring under det nya seklet.

När det gäller idrottens mål får detta inte bara vara idrott utan även något mer. Representationen utåt i tävlingar och dylikt, är inte viktigare än det inre föreningslivet, som skall ges sådan utformning att det har något att skänka medlemmarna även de som icke deltagit i tävlingar. Föreningens uppgift är även att fostra till sammanhållning, att bjuda goda tillfällen till kamratlig samvaro även utanför idrottsbanan samt att särskilt se till att ungdomarna får allmänintresse, vidgade vyer och en sund och god livssyn.

Jag vet att Gute är en förening som i stort arbetar på detta. I det arbetet önskar jag er lycka och framgång under det nu inleda andra halvseket.

Riksidrottsförbundet och Gotlands Idrottsförbund tackar i dag alla Gutes medlemmar som utfört ett oegennyttigt och gagnande arbete för idrotten. Förutom att representanterna för förbundet och föreningar hyllade Gute i tal överlämnades medaljer, diplom m. m. vilket hänvisas till särskild ruta.

Gotlands fotbollförbunds ordf., Gösta Löfgren, pratade givetvis fotboll för hela slanten och riktade sig då främst till ledarna inom Gute som alltid gjort sitt bästa och skött ungdomen på rätt sätt. Han hoppades också på att Gute en gång skall komma upp i högre division, så att Gotlandsfotbollen skall få ökad representation. — Och det har försports att Gute är ett kamratgäng, som aldrig misskött sig i samband med resorna, det länder klubben till heder och det är angenämt för oss och Gotlandsfotbollen, menade Löfgren.

Olle Schager, Stockholms KFUM, tackade Gute för angenämt samarbete och menade att KFUM-gymnasternas strand hugg på Gotland och uppvisningarna i Guteregi är oförglömliga minnen.

Hyllningarna på terrassen blev en fin upptakt till själva jubileumsfestligheterna i festvåningen.

Efter det att Åke Andersson hälsat välkommen i festvåningen gick det hela på övligt sätt. Nils Ekström tackade för alla utmärkelser och särskilt »konkurrentföreningarna» i stan för uppaktningarna. Ekström nämnde i sitt tal bl. a., att man i år av ekonomiska skäl övervägde om Gute skulle fortsätta i Stockholmserien och i stället bereda plats för ett annat gotländskt lag. — Det kan ju hända att vi ramlar ur serien ändå men hoppas att framtiden skall lösa svåra problem. Tal kom sedan in på idrotten i stort och menade bl. a. i likhet med den olympiska regeln att varje idrottsmans uppgift borde vara att segra inom sig själv. Så utbringades kvällens första leve för femtioåriga Gute.

En av högtidsstunderna var då gamla Gutepojkar vice ordf., Åke Hultgren tog

»IDROTTSKAMRATER! Vi gamla Gutepojkar, som gjort vårt på idrottens banor, vi följer numera Gutes idrottsliga bravader från åskådarpåls. Vårt intresse för idrott lever kvar i allmänhet — men för Gute i synnerhet. Om forna tiders kämpar vet man att de trots råhet och ett hårt sinne lag hade vissa hedersbegrepp och vördnadsobjekt som de såväl i stridens hetta som under vardagens id aldrig gjorde avkall på. När i dag en del av våra förfäders kampanda överförts till idrottsarenan står dock hedersbegreppen och vördnadsobjekten kvar hos oss. Vi gamla Gutepojkar skulle gärna ha sett att föreningen tidigare haft en symbol för just dessa egenskaper och att liksom de gamla kämparna kunna samlas till ett fälttecken — en fana att vörda. Men det blev nu inte så — men i dag på IF Gutes 50-årsjubileum vill vi gamla Gutepojkar till er i föreningen överlämna en fana, att förvaltas i framtiden som ett tecken på **idrottslig heder, hurtighet och samhörighet.**

Må denna fana föra Gutes färger framåt — må den bli ett samlingsstecken — ett vördnadstecken för höga ideal.»

Därefter överlämnade Åke Hultgren och Folke Odin den nya sidenfanan, vit botten med Guteemblemet i blått.

Talet till kvinnan hade anförtrots gamle Gutegrabben Torsten »Tobben» Bergström som bl. a. yttrade: Idrottsmännens hustrur kanske på något sätt kommit i skymundan. De är ett stort tack värda — och så utbringades ett fyrfaldigt leve för de äkta hälfterna.

Anders Attner utdelade sedan GIF:s förtjänstmedalj i guld till Nisse Ekström och sade bl. a. att Nisse Ekström är en av de förmästa idrottsstjärnare Gotland haft. Han har som ingen annan förmågan att leda och han är den gode diplomaten och förhandlaren. — Jubel ocr leven.

Gotlands Motorförenings ordf., L. E. Siltberg, ville tacka Gute för vad klubben betytt och betyder för gotländsk idrott och nytt jubel då motorordföranden tog upp en check ur fickan, på den stod det 500 kr, som Motorföreningen beslutat tilldela IF Gute på jubileumsdagen.

En av stiftarna, C. A. Cantell blev en livligt applåderad talare och vi återger en del av hans »jubileumstal»:

»Min närvaro motiveras här närmast av att jag är en av de s. k. stiftarna (11 från början, av dessa är 5 ännu i livet och två här närvarande) om man nu kan använda ett så fint ord för några småpojkar i åldern 10 till 13 år. Mina minnen från denna första tid är inhöljda i ett dunkel, och några anteckningar gjordes ju ej heller. Vi kunde ju ej ana vad det skulle bli av det barnet.

Vi sysslade i alla fall med olika grenar av allmän idrott, fotboll och t. o. m. skjutning, dock ej med farligare vapen än salongsgeväret. Övningarna försiggick de första åren inom järnvägens område, vilket kan förefalla vara en rätt olämplig plats för sådant. Men det berodde på att Bengt Runebergs fader var trafikchef och välvilligt upplät platsen åt oss. Vi hade då också en lämplig sammanträdeslokal i det lilla runda lusthuset i trädgården söder om stationshuset, där nu stallarna för vagnarna är belägna. Vi sprang 100 och 400 m. i gångarna

och aktade oss noga för att ej kollidera med tågen, som ej gick så långt därifrån. De små framgångarna man kunde inregistrera har etsat sig in i minnet. Så t. ex. minns jag en söndag, då jag gick upp till järnvägen och avlossade några skott med salongsgeväret, vilket resulterade i att jag hade med mig hem i fickan en liten bägare på vilken det stod: 2:a pris i skjutning och året var 1910. Då hade jag åtminstone varit med i 6 år. Men det var ej alltid så fina priser till att börja med. Det hände nog att man fick gå hem med några sönderlästa indianböcker t. o. m. utan pärm utgörande pris i allmän idrott. 1934 blev ett märkesår för oss stiftare. Då blev vi nämligen framdragna i ljuset i det vi avkonterfejades i föreningens trevliga jubileumsskrift. Sedan fastnade vir tillfälle denna förnämliga guldnål på rockuppslaget. Vi kan ej annat än glädja oss åt föreningens framgångar som har lett till att fastlandets idrottsmän velat pröva sina krafter med Gutes idrottsmän. Det gläder oss alldeles särskilt att vi äldre vid flera tillfällen ihågkommit och fått vara med vid detta tillfälle.»

Och innan man övergick till den mer lätta avdelningen upplästes ett 25-tal telegram. Särskilt uppskattade telegram var Gunnar Öqvists, Henrik Beers, »Peking-Hellströms (VIF), nybildade supportklubben i Stockholm, Lasse Broanders som kom från Hamburg och Lilla Aboms som kom från London.

Så följde dans och muntrationer, serverade av Nils Hallberg & Co. — mycket bra förresten — och först när söndagen var en timme gammal sattes punkt för allt i allo lyckad jubileumsfest.

FRAN GUTEFESTEN: Längst t. v. mottager Nils Ekström Gotlands Idrottsförbunds förtjänstmedalj i guld ur förbundsordf. Anders Attners hand, i mittenbilden har IF Gutes stiftare slagit sig ner och i knäet har han placerat jubileumsfestens yngste, guldbollaren Lasseman. Och längst till höger enda kvinnliga medaljen, Britta Wiedercrants mottager Idrottsförbundets bronsmedalj.

MÄRKESPOJKAR I GUTE är den här för de flesta välkända samlingen. Samtliga här plus Sven och Olle Uhr samt Lennart Runsten fick mottaga Gutes nyinstiftade spelaremärke i brons. Det är stående fr. v. Glyn Persson, Per-Sture Persson, Lasse Lundqvist, Karl Erik Pettersson, Karl Uno Wallin, Lasse Hellström och Lasse Arvidsson, och knästående fr. v. Inge Karlsson, Allan Pettersson och Lars-Olof Karlsson.

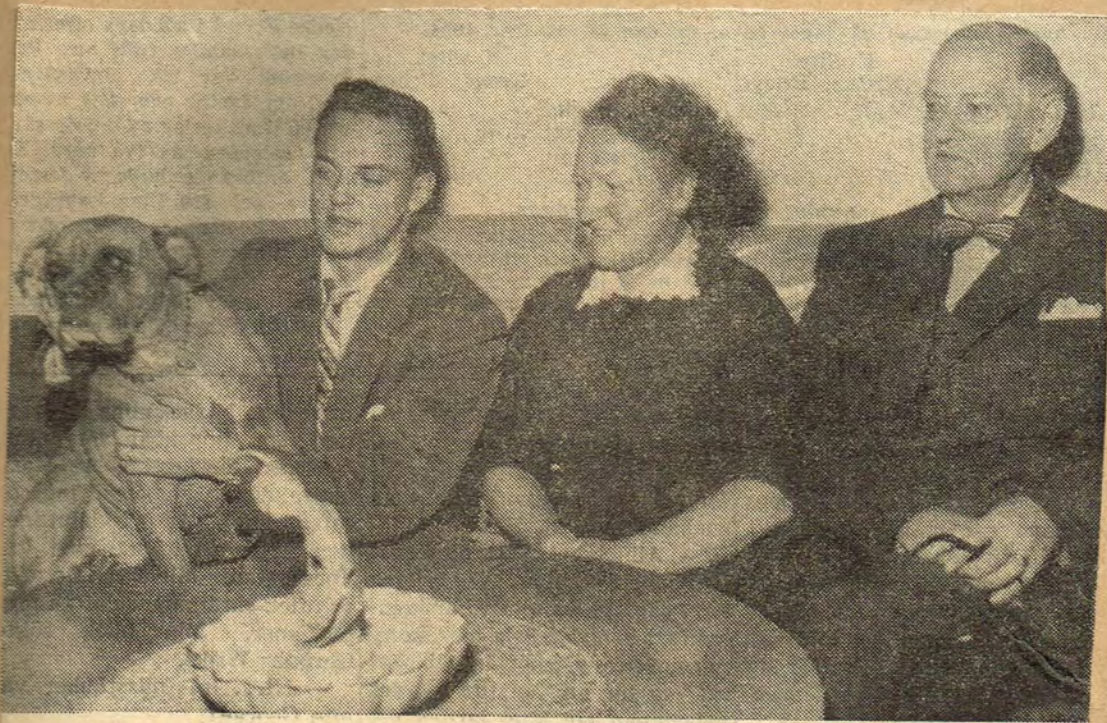
FÖRSTA OCH SENASTE GUTE-GENERATIONERNA möts här. Det är Gute-stiftarna C. A. Cantell och Karl Ahlér som flankerar Lars-Erik "Lasseman" Larsson vid Gutes jubileumsfest i lördags på Stadshotellet. Läs vidare om "jubelhögtiden" på nästa sida.

GUTE-SKÖLDEN I GULD får här Bengt Hässelgren av Åke Hultgren. Bakom Bengt ses t. h. Nils Ekström som redan fått sin sköld och längst t. v. ses Åke Andersson.

KLUBBFANAN som skänktes av Gamla Gute-pojkar bärs här in för överlämning till Gute.

FAMILJEIDYLL hemma i finsoffan med boxern Tanja i knät ses "Putas" med mamma Ingeborg, som ju vann omröstningstävlingen, och pappa Otto.

"Putas" mamma tog hem priset i omröstningen!

Direkt efter det omröstningen var klar och "Putas" Persson utsedd till GA-bolls-innehavare, drog Gösta Löfgren tre kuponger ur den kuponghög som upptog Putas namn. Det gällde att utse vinnarna av de uppsatta omröstningsprisen. Det underliga inträffade, att av de 152 avgivna röstsedlarna drog Löfgren — kuriöst nog — "Putas" mamma, fru Ingeborg Persson, Mellangatan 25, Visby! Priset var som bekant gratis helårsprenumeration på Gotlands Allehanda. Andra pristagare var Nanna Kjellstrand, Lännaplan 2 E, Visby, som får Allehanda gratis ett halvår, och tredje pristagare var Helge Cederlund, Vible, Hallvards, som får Allehanda gratis ett kvartal. Vi gratulerar segrarna och de har att anmäla från vilken datum de vill ha tidningen.

VIF i särklass i handbollen, ^{11.11.57} men Gute bjöd gott motstånd

Ja, det är nog inte mycket att göra år VIF i år heller för övriga handbollslag här på Gotland. Inte för att Gute kanske f. n. är så pass starkt att en seger över dem ger besked om att övriga lag inte har något att hämta mot VIF, men de gulas jämnhet, bättre kondition, hårdhet och effektivitet gör att man faktiskt inte tror att vare sig AIK eller Färösund har något att hämta i matcherna mot VIF. Vid gårdagens match mot Gute blev det seger med 25—18 och då spelade faktiskt Gute betydligt över sin förmåga och gav verkligen VIF-eleganterna en hel del att tänka på. Ställningen var då så jämn som 14—12 till VIF i halvlek och sedan stod det 15—14 och då passade Gute på att bränna en straff!

Framför allt är det VIF:s skarpskyttar Stenbom och Oskarsson som ensamma gör hälften av lagets mål i varje match. Och detta utan att på minsta vis sätta lagspelet i bakgrunden. En sådan som Oskarsson spelar ofta sina kamrater skrattretande fria på linjen med sina smarta, snabba fintar.

Stig Carlsson i målet är också en faktor som gör VIF ganska suveränt. Igår var han inte på toppen, men trots detta klarade han upp en mängd svåra skott som normalt bort ge utdelning. Uteförsvaret är faktiskt lagets svagare del, om man nu skall tala om svaghet i detta sammanhang. En sådan som Gunnar Svennefelt har massor av små tjuvtricks för sig ganska onödigt.

Gute har inte någon som helst klart lysande stjärna i år. Av olika omständigheter fick man igår ta med flera spelare som inte varit på en handbollsplan tidigare i höst och det säger sig självt att dessa inte orkade med sextio hårda minuter inte minst med hänsyn till att matchen fördes i ett rasande tempo framför allt i första halvlek.

Om laget kan fortsätta i den stil och takt som laget hade i går är det inte uteslutet att övriga serielag får räkna med svåra matcher mot Gute. För sedan Gute sätta in reservlagets Broström som målvakt och Bengt Johansson som försvarsspelare plus några kedjespelare, bör laget bli ganska så starkt.

Målskyttar i den straffrika, men trots detta ganska justa matchen var för VIF: Stenbom 10, Oskarsson 6, Rutger Gustafsson 3, Aronsson 2 och Olofsson, Svennefelt, Leif Larsson o. Lindenfalk vardera 1 medan Gutes mål gjordes av Allan Johansson 2, Elvinder 1, Hedberg 2, Rune

DET LAX INTE för "Malung" att klara en av Allan Johanssons straffar utan den snalt som synes förbi, medan "Malung" är på väg åt andra hållet.

MEN HÄR LYCKAS DET BÄTTRE för "Malung" som tippas ut en svår boll just utanför stolpen.

Karlsson och Wallin vardera 2 samt Sporre 1.

Dammatchen trevligast

Före huvudmatchen spelade VIF:s och Gutes damer och där blev det spännande värre. I allmänhet hade man väl räknat med att VIF skulle vinna ganska komfortabelt, men Gute ville annat. Efter 1—0-ledning för Gute stod det 2—2 i halvlek och vart segern skulle gå kunde man inte tippa.

VIF tog ledningen med 3—2

genom sin storskytt Ella Johansson, vilket kvitterades, ny VIF-ledning genom eleganta Margareth Larsson, vilket följdes av ny kvittering. Nu återstod endast någon minut och upphetsningen var stor både på och utanför planen. Då snärtade Margareth vackert in den avgörande bollen just under ribban och VIF-segern med 5—5 var klar.

Målskyttar var för VIF: Margareth Larsson 3, Ella Johansson och Inga Matsson vardera 1.

medan Elsa Elvinder 2 och Wiedercrantz och Ella Olofsson svarade för Gutes mål.

Gute-seger i reservmötet

I första matchen för kvällen blev det Gutes enda seger, då reservlaget, till hälften bestående av juniorspelare, smärtfritt vann över VIF:s reserver med 22—15. Framför allt Broström i målet och Johannison på centerbacken plus Söderberg, Lindh och Rothstein svarade för bra spel. VIF:s bästa fanns i Stuxgren, Eklund och Ekström, åtminstone som skytt.

Målgörare var för Gute: Lindh 4, Lutteman, Johannison, Söderberg, Carlsson och Rothstein vardera 3, samt L. A. Nilsson 2 och Ogestadh 1.

Choya.

IDEAL FAVORITSEGRAR I PINGIS-DM POÄNGPRIS LOCKADE STOR ANSLUTNING

- Har juniorerna spelat sin final än?
- Ja.
- Det var då tur det då, annars hade dom väl blivit för gamla

De gamla bordtennisanagonisterna »Lotta» Svärd i VIF och K. G. Ronström i Rone svarade för kvällens i särklass långtråkigaste match när dom möttes i oldboysfinalen vid pingis-DM i läroverkets gymnastiksal på söndagen, och det var detta bollande fram och tillbaka i det oändliga som kom ett kvickhuvud bland publiken att börja ängslas att juniorerna inte skulle hinna spela sin finalmatch innan dom blev överåriga...

Man bör inte därav dra slutsatsen att årets DM-tävling i helhet blev en direkt trist tillställning, fast sanning att säga så hände det inte mycket annat än vad som var väntat skulle hända. Favoriterna tog sina DM-tecken över hela linjen.

Den ende i samlingen som nu blev distriktsmästare för första gången var — ja tro det som vill — »Lotta» Svärd! Vid 36 års ålder fick den mångsidige VIF-kämpen sin första seger i DM i går och det var som ovan antytts i oldboysklassen där han i finalen slog K. G. Ronström med 21-14, 20-22, 21-19 efter att ha hållit på och bollat i sammanlagt ungefär 40 minuter. 40 minuter på tre set! Maken till snålspel får man leta efter.

Nåväl, segern var Lotta väl unnad, inget tatal om det. Han har sitt länge för detta sitt första DM-tecken. Lasse Holmö rakade i god stil hem en ny seger i seniorsingel och med segrar i seniordubbeln och mixed dubbel där till nådde Lasse nu upp till sammanlagt 20 DM-tecken. Siv Pettersson lade två mästerskap till sina 13 tidigare genom att nu vinna damsingeln plus mixed dubbel tillsammans med Holmö vars herrdubbelpartner Alf Nilsson tog sitt sjunde mästerskap, och unge Bertil Dahlgren slutligen bärgade DM-plakett nr två för sin del då han nu upprepade fjolårstriumfen i junior-klassen.

GUTE BÄSTA KLUBB

Gutes färger förekom flitigt vid bordet när det drog ihop sig till slutspel i de olika klasserna — klubben erövrade med bred marginal det nyinstiftade poängpriset — och i seniornas singelfinal återfanns inte oväntat Gutes Lasse Holmö och d:o Alf Nilsson. En final som åtminstone till en början såg ut att bli en spännande avslutning. Alf gick på i friskaste offensivstil och ledde skyhögt och vann första set med 21-13. Men sen kom Holmö. Med 21-

14 vann Lasse andra set, fortsatte med 21-7 och avslutade med 21-15.

HOLMÖ/NILSSON UTAN SETFÖRLUST

Holmö och Alf Nilsson hade tillsammans spelat sig igenom dubbeln utan setförlust och tog också tre raka i finalen då de mötte bröderna Blomqvist, Havdhem. 22-20, 21-10, 21-6 blev finalsiffrorna här. I mixed dubbel var det Alf Nilsson och Ella Olofsson som svarade för motståndet åt Holmö och Siv Pettersson, men utan större framgång. 21-14, 21-19, 21-14 löd segersiffrorna på för säkre SM-paret Holmö/Pettersson.

HAVDEHEMJUNIOR FICK EXTRAPRIS

Utän några större svårigheter vann Siv P. damsingelfinalen över Asta Dahlström med 21-13, 21-18, 21-9. Hårdare var det i juniorfinalen trots att Bertil Dahlgren inte behövde mer än två set för att avfärda Havdhems Sylve Hammarström. 21-11, 21-18 blev Dahlgrens segerfacit, men Hammarström visade då liksom i hela turneringen ett bra och lovande spel och fick vid prisutdelningen motta extrapris för bästa prestation bland juniorerna. Motsvarande pris för damerna tilldelades Siv Pettersson.

SMÄRRE SENSATIONER

Sylve Hammarström hade bl a i en av dagens bättre matcher sensationellt slagit ut starke AIK:aren Bengt Johansson på ett tidigt stadium med jämna siffror och 21-16 i 5:e avgörande. I kvartsfinalen fick han däremot

SINGEL OLDBOYS

Semifinaler: H. Svärd, VIF—A. Edvardsson, VIF, 21-12, 21-10, K. G. Ronström, Rone—I. Wallin, Havdhem 21-14, 21-11.
Final: Svärd—Ronström, 21-14, 20-22, 21-19.

SENIORER DUBBEL

Kvartsfinaler: Aldervik/Larsson, Grötlingbo—Stenbom/Eneqvist, VIF, 21-12, 21-15, 21-19, Blomqvist./Blomqvist, Havdhem—Pettersson/Johansson, Hörsne, 21-14, 21-17, 22-20, Svärd/Nilsson, VIF—P. S. Persson, Gute—B. Andersson, AIK, 21-14, 21-18, 21-19, Holmö/Nilsson, Gute—Andersson/Larsson, Grötlingbo, 21-19, 21-4, 21-7.

Semifinaler: Blomqvist/Blomqvist—Aldervik—Larsson, 17-21, 21-19, 21-17, 19-21, 21-18, Holmö/Nilsson—Svärd/Nilsson, 21-16, 21-13, 21-12.
Final: Holmö/Nilsson—Blomqvist/Blomqvist, 22-20, 21-10, 21-6.

MIXED DUBBEL

Final: S. Pettersson, Rone/L. Holmö, Gute—E. Olofsson—A. Nilsson, Gute, 21-14, 21-19, 21-14.

»Lotta» Svärd var den ende som tog sitt första DM. Vid 36 års ålder!

klart stryk av »Lotta» Svärd. Två namn att lägga på minnet är Ingvar Kolmodin i Hörsne, som slog ut AIK:s »Belle» Andersson innan han mötte sitt öde i Alf Nilsson i seniornas kvartsfinal, samt Gutes Per Andersson som bl a besegrade »Nicken» Thomasson och blev 4:a i juniortävlingen. Så alldeles utan överraskningar blev väl inte heller det här DM:et även om de gamla välkända pingislistorna kom att toppa listorna till slut. Det var ett verkligt maratonprogram som hade avverkats när det vid 10-tiden på söndagskvällen var klart för prisutdelning, men arrangerande VIF förde det hela i hamn smidigt och bra.

SINGEL SENIORER:

Kvartsfinaler: L. Holmö, Gute—B. Dahlgren, Rone 21-15, 21-14, 21-11, Sven Blomqvist, Havdhem—Edgar Larsson, Grötlingbo, 21-16, 19-21, 21-16, 19-21, 21-15, H. Svärd, VIF—S. Hammarström, Havdhem 21-9, 21-5, 21-14, Alf Nilsson, Gute—I. Kolmodin, Hörsne, 14-21, 21-19, 21-13, 21-17.

Semifinaler: Holmö—Blomqvist 21-13, 21-19, 21-7, Nilsson—Svärd 21-18, 21-17, 19-21, 21-10.

Final: Holmö—Nilsson, 13-21, 21-14, 21-17, 21-15.

SINGEL DAMER

Semifinaler: Asta Dahlström, Lummelunda—Evy Hansson, Väske, w. o., Siv Pettersson, Rone—Ella Olofsson, Gute, 21-14, 21-16, 21-14.

Final: Pettersson—Dahlström, 21-13, 21-18, 21-9.

SINGEL JUNIORER

Kvartsfinaler: B. Dahlgren, Rone—B. Stensson, Gute, 21-13, 21-2, A. Kolmodin, Hörsne—A. Eliasson, Havdhem, 21-16, 21-14, S. Hammarström, Havdhem—I. Kolmodin, Hörsne, 21-6, 21-17, P. Andersson, Gute—N. E. Thomasson, Grötlingbo, 18-21, 21-13, 24-22.

Semifinaler: Dahlgren—A. Kolmodin, 21-11, 21-12, Hammarström—Andersson, 21-9, 21-16.

Final: Dahlgren—Hammarström, 21-11, 21-18.

Starka mixedparet Siv Pettersson—Lasse Holm lade tillsammans beslag på 5 av de 8 plaketter som stod på spel.

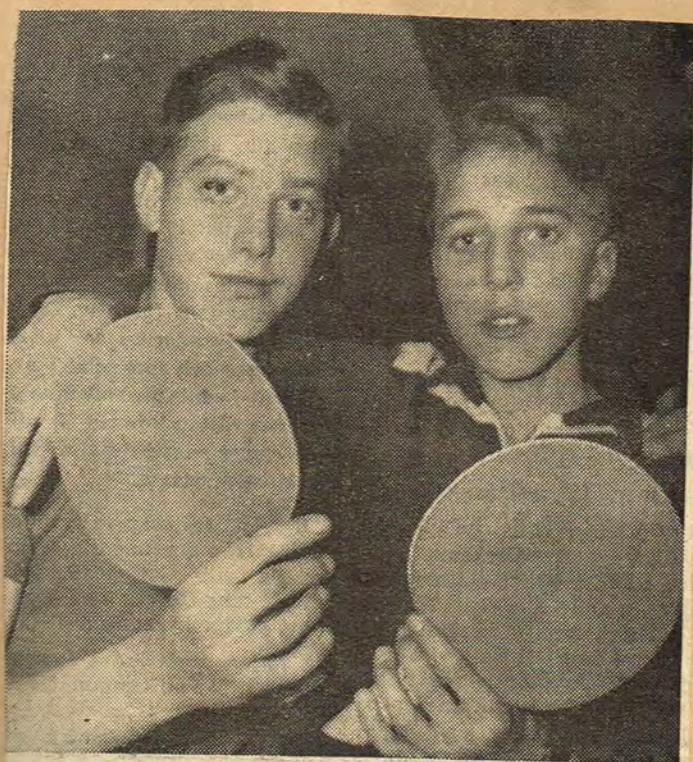
"DET DM-SUGNA" mixed-paret Siv Pettersson, Rone, och Lasse Holm, Gute, sätter sig högt över magsura kommentarer och siktar nu närmast på SM.

SOLIGA OCH SÖTA flickor är Asta Dahlström, Lummelunda (t. v.) och Siv Pettersson, Rone, som möttes i damfinalen

FYRA "MIXARE" ses här på samma sida nätet. Det är finalisterna i mixed double fr. v. Alf Nilsson och Ella Olofsson, Gute, Siv Pettersson, Rone, och Lasse Holmö, Gute.

GOTLANDSHOPP i bt är de här två ynglingarna — Sylve Hammarström, Hvdhem, och Bertil Dahlgren, Rone — som möttes i juniorfinalen med Bertil som segrare.

KONCENTRATION samlar de här båda singelfinalisterna Alf Nilsson och Lasse Holmö före slaget på omklädningsrummets bänkar.

Fårösunds GoIK utklassade Gute i A-serien med 30-11

2/11-54

Söndagshandbollen på Exhuset var en ganska andefattig och matt tillställning — dessutom på tok för lång. Fyra matcher i rad är för mycket för att publiken skall få någon större behållning. Lägg förr matchen mitt i veckan än köra med detta maratonprogram varje söndag. Det enda som fanns att glädja sig åt var gästande FGoIK:s A-målvakt Kjell Olofsson, som med sina fotparader fick Gute-forwards att helt resignera. Resultatet blev också — mycket tack vare att "Putå" Persson i Gutes mål släppte in allt som kom från kanterna — en stabil seger för gästerna med inte mindre än 30-11. Gute tog revansch i dammatchen med 4-0 och i juniormatchen med 13-10. I dagens första match hade VIF B ingen större svårighet att slå Lv 2 med 16-13, trots militärernas ettriga spurt i slutet.

"Putå" otränad

Huvudmatchen blev strängt taget ingen match alls. FGoIK tog redan från början hand om kommandot och släppte sedan inte av på takten utan Gute blev renhårigt utspelat efter alla konstens regler. Gästernas linjespel, framför allt i A-trion, var en fröjd att skåda, om än kanske Gutes försvår var väl lättlurat och inte täckte till någon reda.

Gute chansade med "Putå" Persson i målet trots att "Putå" inte tränat någon gång i år i målet. Otränningen lyste helt igenom och t. o. m. de enklaste bollar ramlade in. Nog hade väl i alla fall reservlagets Broström varit att föredra. Så stor är inte skillnaden i skotthänseende mellan A- och reservlag. Man kan nog lugnt förutsäga att till nästa match heter Gutes målvakt Broström, men det borde han hetat redan igår.

Försvaret hade mycket svårt att täcka upp och klara av FGoIK:s finurliga linjespel. Förre Gute-spelaren Ekvall härjade hur som helst på linjen och nitade dit åtta syrlar.

Kedjorna var på gott och ont. Allan Johansson—Sporre—Elvinder kom inte alls igång i första halvlek utan då sköttes spelet och målen i stort sett och Johannisson—Hedbom—Allan Pettersson. I andra perioden blev det varken hackat eller malet. Johannisson och Sporre bytte plats, men inte blev bytet till det bättre. Gute gjorde inte mer än 3 mål i andra perioden. Och dessutom brände man fyra straffar — onödigt

Olofsson halva laget

Utän vidare kan man säga att Kjell Olofsson i FGoIK-målet är ungefär halva laget. Hans räddningar var bland de svettigaste man sett på länge. Nomalt sett borde faktiskt Gute ha fått ungefär tio mål till. Men Kjell hade alltid en fot eller hand i vägen. Man satt faktiskt och undrade vad för skonummer han hade, då fötterna tycktes räcka till över allt.

Bert Palmgren på centerbacken — Nordlund saknades — var den som dirigerade och organiserade upp hela FGoIK:s spel. Dessutom var han, främst i första halvleken, lagets store målskytt på långdistans. Han svarade för nio mål.

Av kedjorna framstod Eklund—Ekvall—Nordlund som den klart bästa och svarade för vackert linjespel, som helt ställde Gute "på mellis". Sporre var också Gutes viktigaste

bollsäkerheten, där Gute slarvade upprörande.

Målskyttar var för FGoIK: Palmgren 9, Ekvall 8, Eklund, Johannisson 4, Nordlund 3 och Briling 2. Gutes mål gjorde: Allan Pettersson och Hedbom 4, Sporre, Allan Johansson och Rune Karlsson vardera 1.

Lv 2—VIF B 13—16

En lika enformig match som huvudmatchen. Men publiken fick anledning att lufta sina känslor i slutet av andra halvlek då militärerna började ta in på VIF:s säkra ledning och var så pass nära som 12-10 och 15-13. Någon direkt fara för att segern skulle gå VIF ur händerna var det dock inte strängt taget.

Målskyttar för VIF var: Eklund och Ekström 5 vardera, Östergren och Fohlström vardera 2 och Forsman samt Berg vardera 1. LV 2: Zopf 6, Norrbom 4, Edmark 2 och Carlsson 1.

Gute D—FGoIK D 4—0

FGoIK har mist mycket av sin skärpa från i fjol. Flera av lagets stötspelare, som t. ex. målvakten, har av olika anledningar lagt av. Nu var det främst på sin dåliga skjutförmåga, som laget föll, plus att flera av de nya spelarna inte behärskade reglerna riktigt. Gute har fått vidkännas ett par förluster också, bl. a. "Lillan" Åbom och Britta Wiedercrantz, men har ju fått målvaksfrågan löst genom Inger Wallin. Igår var dessutom "Bian" Granlund åter med — en klar förstärkning.

Målskyttar var för Gute: Elsa Elvinder, som dessutom brände en straff, Elsie Carlsson — med vänster hand! — Marie Louise "Missen" Lundell och Inga-Britt "Bian" Granlund.

Serierna

A-serien

VIF	2	2	0	0	45-31	4
AIK	2	1	1	0	54-35	3
FGoIK	2	1	1	0	50-31	3
Gute	2	0	0	2	29-55	0
I 18	2	0	0	2	28-54	0

B-serien

A 7	2	2	0	0	47-17	4
Gute B	1	1	0	0	22-15	2
VIF	2	1	0	1	31-35	2
I 18 B	1	0	0	1	9-25	0
Lv 2	2	0	0	2	21-38	0

D-serien

VIF	2	0	0	2	13-5	4
AIK	1	1	0	0	9-0	2
Gute	2	1	0	1	8-5	2
IFK	1	0	0	1	1-8	0
FGoIK	2	0	0	2	0-13	0

J-serien

Gute	2	2	0	0	43-16	4
FGoIK	2	1	0	1	31-20	2
VIF	1	0	1	0	12-12	1
AIK	2	0	1	1	19-33	1
Wulcan	1	0	0	1	6-30	0

Gute J—FGoIK J 13—10

FGoIK:s juniorer är ju nytt för året, men föregicks trots detta av ryktet att vara mycket bra, välspelade och farliga. I stort sett får man nog säga att ryktet talade sant. Till att vara första året — låt vara att det ju inte var första året som grabbarna spelade handboll — så var laget faktiskt en angenäm överraskning. Nu har emellertid Gute fått ihop ett gott juniorlag också i år och i styrkan av hemmaplan blev det också seger, och, får man nog säga, rättvis sådan.

De bästa i FGoIK var centerbacken Johnsson, högerforward Helling, vänsterforward Norman i viss mån samt målvakten Schälén.

Gutes mera framträdande spelare varhela försvaret med Lutteman i spetsen — Söderberg slarvade för mycket stundvis — och i kedjorna Ogestad och bröderna Carlsson.

Målskyttar för Gute var: Lutteman 4, Rolf Söderberg 1, L. O. Hemström 2, Bernt Carlsson 1, Bo Carlsson 2, Ogestad 3. FGoIK: E. Bohlin, K. E. Johnsson 3, B. Helling 4, S. Nilsson 2.

CHOYA

LÅNGT INNE I MÅLGÅRDEN är här spelarna. Överst har Guteförsvaret med fr. v. Lars Östen Wallin, Allan Johansson och Kroon lyckats stoppa farligare Ekvall, men på undre bilden har Ekvall redan hunnit vispa dit bollen innan Rune Carlsson får tacklat honom. Asyna vittnen är Kroon och Wallin.

Målvaktsfantomen Kjell Olofsson bjöd på rena uppvisningen i Exhuset i går. Bl. a. räddade han fyra straffar.

20/54 Målvakten utvisades!

I B-serien hände en rätt unik sak. Det var Gute B och A 7 som möttes. Gute vann med 23-13, och om det nu var för att Gute lyckades bäst i målfabrikationen så blev A 7-målvakten efter ett av målen i andra halvlek så ilska att han vräkte ut läderkulan med tydlig avsikt att träffa målskytten. Domaren »Smeden» Pettersson utvisade den hetlevrade keepern på 5 min. och A7 fick sätta in centerhalven mellan stolparna istället.

För övrigt kan omtalas att gutetian spelade riktigt hyggligt med sitt juniorbetonade lag. Verkligt bra var målvakten Broström, och Kjell Yngwe Jönsson i anfalllet etablerade rena lekstugan med A 7-försvaret ibland.

Målskyttar var: Gute B: Carlsson, Hemström och Lindh 4, Hartman och Jönsson 3, Lutteman och L. A. Nilsson 2, Ogestadh 1 (på straff).

A 7: Björk, Svensson och Silvander 3, Stenberg, O. Svensson, Persson och Frisk 1.

TVA FÖRGRUNDSFIGURER var i resp. lag de båda här ovan. Det är Lars-Östen Wallin, Gute, i mörk tröja och K. E. Ekvall, FGoIK, i ljus tröja.

Typisk situation. En I 18-spelare frispelad på linjen. Lars Östen Wallin försöker täcka, men får ett ojust knä i magen — det blev avblåsning — medan Bernt Carlsson t. h. ser överspelad ut.

2.12.54

I 18 slog Gute med 17—16 i en rafflande tillställning

Gutes och I 18:s uppgörelse i handbollens A-serie blev en synnerligen spännande tillställning. Ända till sekunderna före slutsignalen visste man inte till vilket håll segern skulle gå, men det visade sig att I 18-laget tack vare målvakten Heikel och ett envist bollande kunde värna eget mål och bärgade sålunda en knapp uddamålsseger. 17—16 (10—9) blev siffrorna som noteras till I 18:s fördel.

Regementslaget blyxtstartade

och kunde bara efter ett par minuters spel räkna sig en 3—0-ledning till godo. Det var planens dominerande spelare, v i A-kedjan Ryman som kom med initiativet genom två smarta mål, och Kindahl gjorde det tredje. Det storstilade I 18-spelet gav anledning att förmoda en ganska komfortabel slutseger för de rödtröjade, men inledningsminuternas motgångar sporrade Gute-grabbarna till friskare tag. Reducering och kvittering följde också, ombesörjt av Rune Carlsson, Wallin och K. Y. Jönsson. Vid ställningen 5—4 ledde Gute, men glädjen blev av det kortvariga slaget. Lagen följdes sedan åt till halvtid i målprotokollet, och I 18 hade där en ledning med 10—9.

Spännande slutminuter.

I andra halvleken kopierade I 18 sin överrumplingstaktik från den första och nätade två gånger innan Gute lyckades få spelet att flyta någorlunda. Då gick det desto bättre för de svartvita, och med förenade krafter säkrade man inom en kort tidrymd ett tvåmålsförsprång genom Rune

Carlsson och K. Y. Jönsson. Slutminuterna blev väl de mest nervpirrande som på länge passerat Exhusets matchur. I 18 kvitterade genom Broman och Kindahl, Rune Carlsson skänkte Gute ledningen igen men Ryman svarade för I 18 med utjämningsboll. Under publikens ovationer kunde så I 18:s cb Karlsson avgöra det hela när en knapp halv minut återstod av speltiden. Gutes Allan Johansson hade sedan fem sek. före slut stor chans att rädda oavgjort, men målvakten räddade.

Jämnt segrarlag.

Segrarlagets store man var utan tvekan A-trions Ryman, som presterade ett verkligt flott spel och det var också han som åstadkom 6 av sitt lags mål. Martinsson och Freij kompletterade den farliga lagdelen, och de tre ställdes Guteförsvaret på hårda prov. Elegante Broman i B-kedjan dokumenterade ånyo sina tekniska färdigheter, men fick kanske inte ut så mycket effektivt av sitt arbete. Bra var även Kindahl, som spelade rollen av gubben i lådan och var en ständigt farlig linjespringare. Heikel i buren började svagt men spelade upp sig till god klass. I uteförsvaret var cb Karlsson och Dyring de tongivande.

Haltande Gutespel.

Rune Carlsson var dagens man i ett tämligen knaggligt spelande Gutelag. 5 mål gjorde Rune, och därmed blev han Gutes bäste skytt för dagen. L. Ö. Wallin var likaså en tillgång för försvaret, men slarvade dock ibland, vilket drar ned hans annars fina betyg. I A-kedjan var det K. Y. Jönsson som angav takten med sina farliga sologenombrott. Hedbom var inte oäven, men var för kort i rocken mot de resliga I 18-försvarearna. Söderberg i B-kedjan överglänste märkbart sina sidokamrater.

Målskyttar: för I 18: Ryman 6 (varav 3 på straff), Freij och Kindahl 3, Karlsson 2, Broman, Lundsjö, Martinsson 1 vardera.

Gute: Carlsson 5, Jönsson 4, Wallin, Hedbom och Johansson 2, Söderberg 1.

Chris.

ENSAM SOM I SAHARA är I 18-spelaren här efter ett vackert genombrott. Kroon t. v. ser resignerat på och bevakaren kommer metrarna för sent...

Jämn seniorfinal i pingis-DM

Gute, Havdhem Lummelunda mästare i lag

En hårdare bordtennismatch än den AIK och Gute spelade i finalen vid lag-DM i bordtennis på söndagen får man leta efter. Eller vad sägs om att de två sista kämparna Kjell Enström och Bengt Johansson krigade tills Enström stod som segrare med 25-23 i sista set varmed Gute vann med 5-4 och tog DM! Havdhems juniorer fick tipsenligt möta Hörsne i juniorfinal och vann med 5-2, medan Lummelundas damer infriade förväntningarna och slog Gutes damer med 5-3.

Innan man kommit så långt som till final hade Hörsne ställt tipsen på huvudet genom att besegra Havdhem med 5-3 — Hörsnelaget med Olle Pettersson och bröderna Kolmodin kommer säkerligen att gå upp i div III igen för att stanna — men i övrigt gick det som man väntat. AIK gav dock inte Hörsne någon större chans i semifinalen — det var bara sex lag med — utan AIK vann med 5-1. En särskilt uppmärksam insats i Hörsnelaget gjorde Ingvar Kolmodin som i mötet med AIK slog »Belle» Andersson i en hård 2-0-match, 22-20, 21-19.

Gutes väg till finalen

gick via seger över VIF som överraskande lätt slogs tillbaka med 5-0. VIF hade tidigare slagit ut Lummelunda med samma siffror.

Och finalen blev som sagt en jämn, hård och spännande match ända in i det sista, kort sagt en önskefinal. Dock bjöds det inte på så särskilt stor pingis. Möjligen att man skall framhålla mötet mellan »Belle» Andersson och Kjell Enström som något utöver det andra. »Belle» vann efter tre nervpirande set med 21-19 i tredje avgörande. Och så måste man än en gång ge Lasse Holmö en eloge för briljant spel. Han är så fullkomligt överlägsen som man kan bli. Betecknande nog gav han »Belle» endast 5 bollar i vardera setet. Alf Nilsson verkade inte i bästa slag, men dåligt tränade Kjell Enström som började så svagt spelade upp sig och fick ju också nöjet att avgöra till Gutes fördel i sista matchen. Hans motståndare »Benke» Johansson tycks ha kommit i en downperiod och vann inte en enda match i finalen. »Kalmar»

Tre av huvudfigurerna vid söndagens lag-DM, Gutes Lasse Holmö (t h) och AIK:s »Belle» Andersson flankerar den senares lagkamrat »Benke» Johansson.

slog både Kjell Enström och Alf Nilsson liksom Bertil Andersson.

Hörsnebröderna Kolmodin

spelade vardera 10 matcher under dagen. Dom ingick nämligen också i klubbens juniorlag och det är inte omöjligt att just detta myckna matchande kom att kosta Hörsne segern i juniorklassen. Där vann nu Havdhem sedan Sylve Hammarström fått revansch på Ingvar Kolmodin för förlusten i senioruppgörelsen. Lille Allan Eliasson, Havdhem, besegrade nästan lika småvuxne Allan Kolmodin ganska överraskande. Finalmatchen kom att hänga på mötet mellan tredjemännen Krister Lagergren i Havdhem och Martin Björkander i Hörsne där Lagergren stod som segrare och därmed var finalen praktiskt taget avgjord. Havdhem hade först Gute på sin lott och slog stadspojkarne med 5-2. Infliskas kan här att Gutes Per Andersson hade en tresetsuppgörelse med Sylve Hammarström där siffrorna var så jämna som 13-21, 21-19, 18-21. Eskelhem fick 3 matcher med mot Hörsne i semifinalen. Gunnar Ronqvist visade de mest lovande takterna i Eskelhems lag med jämna uppgörelser mot både Allan och Ingvar Kolmodin.

Enda dammatchen är inte mycket att orda om. Lummelunda hade inte något större besvär med Gute där endast Ella Olofsson kunde vinna sina matcher.

Herrar seniorer

- 1) IF Gute (Lasse Holmö, Kjell Enström och Alf Nilsson)
- 2) Visby AIK (Bertil Andersson, Bernt Johansson och Bengt Johansson)
- 3) Visby IF (Åke Eneqvist, Henric Svärd och Curt Nilsson)
- 4) Hörsne (Ingvar och Allan Kolmodin och Olle Pettersson).

Final: Gute—AIK 5-4

Enström—Bernt Johansson 23-25, 12-21, Holmö—Bengt Johansson 21-12, 21-11. Nilsson—Andersson 18-21, 21-23. Holmö—Bernt Johansson 21-14, 21-7. Enström—Andersson 15-21, 21-16, 19-21. Nilsson—Bengt Johansson 16-21, 21-10, 21-18. Holmö—Andersson 21-5, 21-5. Nilsson—Bernt Johansson 13-21, 21-14, 12-21. Enström—Bengt Johansson 21-16, 25-23.

Juniorer

- 1) Havdhems IF (Sylve Hammarström, Allan Eliasson och Krister Lagergren)
- 2) Hörsne IF (Ingvar och Allan Kolmodin, Martin Björkander)
- 3) IF Gute (Per Andersson, Björn Stensson och Bo Ogestad)
- 4) Eskelhems IF (Sune Ahlberg, Ingvar Olsson och Gunnar Ronqvist).

Final: Havdhem—Hörsne 5-2

Hammarström—Ingvar Kolmodin 15-21, 23-21, 21-15. Krister Lagergren—Allan Kolmodin 18-21, 10-21. Hammarström—Allan Kolmodin 21-

Bostad.

AIK-seger 19-15 över Gute

2/1 -55

19-0 i damhandbollmatch!

Efter en tämligen spänningsfattig men på det hela taget just och trevlig match stod Visby AIK som segrare med 19-15 vid söndagens seriehandboll mot Gute i Exhuset. De blå angav tonen redan från början och hade ledningen med så klara siffror som 14-5 ett stycke in på andra halvlek innan Gute fick någorlunda fart på anfallet och kunde ta in på försprånget. Man kom också så nära som 16-13, men direkt hotad tycktes aldrig AIK:s seger vara.

Att AIK inte hade folk mer än till en (1) avbytare föreföll inte nedsättande på spelhumöret utan det var faktiskt bättre rush över det hela än på länge. Med Gute var det precis tvärtom, och när man på den kanten omsider piggnade till var det som sagt försent. De minemala chanserna för AIK:s spelare att ta igen sig inverkade naturligtvis på orken mot slutet, men genom att man startat så starkt kom Gute aldrig riktigt in i rytmen.

»Kajan» dagens namn i AIK.

På plussidan stod AIK:s anfallstrio Svennefelt, »Krullis» Johansson och »Kajan» Almlöf inte minst den senare som blev genombrottsmannen nr 1 för dagen och var en ständig oroskälla för Gutes bakre försvar. De tre odlade också ett stundom mycket finessrikt samspel. I övrigt kan nämnas att Lars Olin i AIK:s mål uträttade ett gott arbete, framförallt hans utrusningar och täckningar på vinkelskotten var smarta saker.

UK-män igång för sent.

Gute hade sin i varje fall jämnaste lagdel i försvaret med Rune Carlsson som primus. Målvakten Broström hade en svettig dag och släppte väl in en och annan enklare boll men gjorde också en rad granna räddningar. Allan Carlsson och Sten Johansson gjorde bästa intrycket av anfallsmännen medan landskapslagparet Allan Johansson och Hedbohm inte gjorde något som helst väsen av sig förrän i andra halvlek, då de emellertid var främsta drivkrafterna i Gutes motoffensiv.

Inga utvisningar förekom och bara tre straffar. Elvinder för Gute och »Krullis» för AIK sköt in varsin, medan gutekeepern räddade Granstrands straffkast. Fors dömde utmärkt.

—ice.

MÅL för MÅL

AIK—Gute

1-0 »Kajan» Almlöf, 2-0 Granstrand, 3-0 »Krullis» Johansson, 4-0

Lennart Svennefelt, 4-1 Rune Carlsson, 4-2 Sten Johansson, 5-2 Almlöf, 6-2 Almlöf, 6-3 R Carlsson, 7-3 Almlöf, 7-4 R Carlsson, 8-4 »Krullis»

9-4 »Krullis», 10-4 Mats Ola Granlund, 10-5 Nils Erik Hedbohm,

11-5 Almlöf, 12-5 »Krullis», 13-5 Almlöf, 14-5 »Krullis», 14-6 Allan Johansson, 14-7 Elvinder, 14-8 Hedbohm, 14-9 Hedbohm, 15-9 »Krullis», 16-9 Almlöf, 16-10 Allan Johansson, 16-11 Elvinder, 16-12 Allan Johansson, 16-13 Rune Carlsson, 17-13 »Krullis», 18-13 »Krullis», 18-14 Lars Östen Wallin, 19-14 Almlöf, 19-15 Allan Johansson.

Handbollserier

A-serien:

VIF	4	4	0	0	85-63	8
AIK	4	2	1	1	90-69	5
FGoIK	4	3	1	0	86-68	5
I 18	4	1	0	3	61-91	2
Gute	4	0	0	4	60-91	0

»Kajan» Almlöf blev gubben i lädan som ställde till mest förtret för Gute i Exhuset.

B-serien:

Gute B	5	5	0	0	117-72	10
A 7	4	2	0	2	77-61	4
VIF B	4	2	0	2	70-79	4
Lv 2 G	4	1	0	3	51-75	2
I 18 B	3	0	0	3	44-64	0

Juniorserien:

Gute	3	3	0	0	60-28	6
VIF	3	2	1	0	48-35	5
FGoIK	4	2	0	2	66-43	4
Vulcan	4	1	0	3	34-79	2
AIK	4	0	1	3	41-64	1

Damserien:

VIF	5	4	0	1	43-11	8
AIK	4	3	1	0	26-6	7
Gute	3	1	1	1	11-8	3
FGoIK	4	1	0	3	4-21	2
IFK	4	0	0	4	1-39	0

Oavgjort AIK—Gute, damer.

Betydligt jämnare blev dammatchen mellan Gute och AIK, till och med så jämn att man delade lika på målen, 3-3 efter 2-2 i paus. Gutes mål gjordes av Widerkrantz, Elvinder och Olofsson medan Ulla Johansson, Tell och Lundin svarade för AIK:s.

Juniorseger för Gute.

17-12 vann Gutes juniorer med i den inledande juniormatchen mot AIK. 7-4 var halvtidssiffrorna och för målen svarade: Gute: Ogestadh 4, Söderberg, Bernt Carlsson och Arwesson 3, Nilsson 2, Hemström och Bo Carlsson 1 vardera. AIK: K. Svensson 5 Karlsson 3, Tore Andersson och Inge Andersson 2.

Gute vann, 29—27 efter förlängningar

14/1-55
Gute har tydligt specialiserat sig på thriller-matcher i handboll. I blixten var Gute inblandat i turneringens mest spännande match mot FGoIK, seriemötet mellan Gute och I 18 i höstas var oerhört jämnt och slutade med militärseger 17—16, och slutligen har vi matchen i DM igår kväll i Exhuset mellan samma klubbar, vilken slutade med Gute-seger 29—27 efter två 2×5 minutersförlängningar. Och mera väsen än publiken — till 95 proc. bestående av militärer, som endast såg I 18 — förde igår har säkerligen inte förekommit på Exhuset på bra länge.

Ja, det var mer än lovligt rafflande, denna DM-match. Gute tycktes gå en säker seger till mötes när laget hade en till synes betryggande ledning med 21—17 och när sista minuten började var ställningen 22—20. Men stora skälvan grep Gutespelarna och Ryman & Co utnyttjade tacksamt detta, vadän ställningen sekunderna före slutsignalen var 22—21.

Då fick I 18 en straff!

Att inte Exhuset då ramlade samman totalt tyder på en verkligt stabil konstruktion o. grund. Ryman var exekutor och under stigande oväsen satte han dit bollen på rätt ställe, därmed görande ställningen "om 22" och sin speciella publik halft — eller helt på sina håll — vansinnig av lycksalighet.

Förlängning I: 26—26.

Alltså förlängning med 2×5 min. Lagen följdes troget åt. Gute tog ledningen 23—22, kvittering 23—23, Gute gör 24—23, ny kvittering 24—24, och I 18 tar ledningen med 25—24, vilket kvitteras, men åter I 18 först med 26—25, vilket just i slutsekunderna kvitterades av Gute till 26—26. Och ny förlängning!

Psykologisk Gute-straff.

Åter böljade spelet fram och tillbaka. I 18 tog ledningen med 27—26 och började bolla. Gute fick emellertid brutit bollandet och stack emellan med kvittering.

På en inspelning på linjen föllades Gutes Söderberg med straff som följd. Det återstod inte mer än ett par minuter då av förläng-

ningen. Men "Choya" Jönsson slog bollen säkert i nät och ställningen var 28—27.

Gute taktikbollade nu helt men med en snabb rush snett över planen ställde "Choya" Sporre fri på kanten och den senare nitade elegant dit 29—27, vilket inte I 18 kunde hämta upp.

Jämnt Gute-lag.

Gute tycks äntligen fått litet ordning och reda på sitt lag. Tidigare har det varit litet si och så med den saken men nu finns det strängt taget ingen så där riktigt svag punkt i laget. Broström i målet är en styrka genom att aldrig ge en boll förlorad utan försöker ta alla bollar. Backarna Wallin och Kroon har vunnit mycket på att skifta plats och låta Rune Carlsson spela centerback. A-kedjan Allan Johansson — Hedbom — Jönsson finner varandra fint många gånger och frispelar varandra elegant, men det slarvas ibland härresande av de tre. B-trion med juniorerna Söderberg och Ogestad plus Sporre var bra hela tiden utom just i slutet av huvudmatchen, då de släppte Gutes till synes säkra ledning, men som helhet får de godkänt mer än väl.

Ryman planens suverän.

Ryman i I 18 var planens suverän vad det gäller både skott och spel och finter. Nu skall föralldel sägas att Gute-spelarna glädjande litet gick på hans fintar, men hans fruktansvärda pådrag i skotten satte nätet i rassling 11 gånger, inkl. två straffar. Martinsson och Freij kompletterade

ENSAM SOM I SAHARA står här Gutes Ogestad och lyfter in ett mål på målvaktsretur.

honom skickligt. Heikel i målet hade också en lyckad dag, men gick på ett par enkla bollar genom att han reagerar för snabbt. Hela laget spelade bra och just vilket också får sägas om Gute. Ingen utvisning förekom trots matchens hetsiga karaktär vilket är ett gott betyg för planens spelare.

Målen

gjordes för Gutes del av Sporre 6, Wallin och Hedbom 5, Kjell Yngwe Jönsson 4, Rune Carlsson och Allan Johansson 3, Söderberg 2 och Ogestad 1. I 18:s mål gjorde Ryman 11, Martinsson 5, Lindahl 4, Freij och Karlsson 3 samt Broman 1.

Shane.

Alf Nilsson slog Holmö i Grötlingbos kannfinal

En verklig stjärnmäll noterades i den gotländska bordtennisvärlden igår ute i Grötlingbo. Suveräne mästaren och läraren Lasse Holmö fick nämligen ge sig för eleven, unge och lovande Alf Nilsson i singelfinalen om Grötlingbo-kannan! Och det i två raka set med siffrorna 21—10, 21—16. Gute tog genom sin goda topp och bredd sin första inteckning i Kannan, där Havdhem har en inteckning tidigare.

Det blev en rasande grann avslutning på dessa finfina tävlingar, som Bernt Aldervik & Co ordnat till med vanlig finess i bygdegården. Alf var i stort slag och tog allt som returnerades praktiskt taget. Holmö var helt utan chans och har väl sällan bestått en kraftigare avbasning. Nu skall föralldel även sägas ifrån att Alf hade stor tur vid sina tillfällen, men det skall ju en god spelare ha. Huruvida sedan detta nederlag betyder tronskifte i den gotländska bordtennismarknaden eller Holmö vid nästa tävling skall visa att än lever gamla gudar, får tiden utvisa.

I övrigt kan noteras från tävlingarna att Siv Pettersson, Ro-

ne, ställde upp i klass A singel bland alla herrarna och hon plockade i tur och ordning ut Sven Blomkvist, Havdhem, med 2—1, Kurt Nilsson, VIF, med 2—0, och Hans Norrby, Grötlingbo, med 2—0 för att slutligen få ge sig för Lasse Holmö i två set. Starkt i alla fall av Siv.

Arrangören Aldervik hade så när satt en käpp i hjulet för Alf redan i ett tidigt skede av turneringen, då han tvingade Alf att spela tre hårda set.

Dagens bästa match spelades väl annars mellan Bertil Dahlgren, Rone, och Kalle Blomkvist, Havdhem, där Blomkvist i avgörandet ledde med 19—16, men slog bort sig och förlorade med 21—19.

Resultat:

Senior-singel klass A: Alf Nilsson, Gute—Lasse Holmö, Gute 21—10, 21—16, Bertil Dahlgren trea och Edgar Larsson fyra.

Senior-singel klass B: Ake Lindblad, Alva—Gunnar Wulff, Gute, 21—16, 21—17. (Lindblad var helt suverän i klassen o. borde ha startat i klass A). Trea blev Per Andersson, Gute och fyra Olle Bergqvist, Gute.

Klass A, dubbel: Lasse Holmö/L. E. Nilsson, Gute—Rone—Siv Pettersson/Bertil Dahlgren, Rone, 21—17, 21—17.

Klass B, dubbel: Norrby/Evert Larsson, Grötlingbo—Lindblad/Olofsson, Alva, 21—16, 21—14.

Juniorer singel: Bertil Dahlgren, Rone—Sylve Hammarström, Havdhem, 21—14, 16—21, 21—18.

— ● —

Bari. (TT-Reuter.) Italien slog på söndagen Belgien med 1—0 (1—0) i en fotbollslandskamp i Bari. Målet gjordes två minuter före pausen.

LÄRAREN OCH ELEVEN. T. v. Holmö, som ser litet funder-samt på sin elev Alf Nilsson, vilken nu börjar sticka upp ordentligt mot sin läromästare. Männe Lasse anade något redan när denna bilden — vid DM:et — togs?

14/55 Klar VIF-ledning under hela matchen

Visby IF hade ingen större svårighet att slå för dagen dåligt spelande Gute, VIF tog ledningen direkt och höll den matchen igenom hela tiden med betryggande försprång.

Det mest negativa i matchen var det oerhörda tjetet på plan. Det var framförallt Visby IF som i många situationer tycktes använda munnen mer än händerna i spelet. Det låter inte vackert och tycks för en åskådare vara fullständigt onödigt. Speciellt då det gäller ett sådant bra handbollslag som VIF. Ett lag med genomgående rutinerade spelare och spelare som representerat Gotland i ett flertal matcher. Bättre självdisciplin får vi faktiskt be om till kommande matcher.

Det positiva i matchen var det svårare att finna. VIF lever högt på rutinerade gossarna Gunnar Svennefelt, Ulle Stenbom och »Bagarn» Olofsson, dessa tre svarade för huvudparten av måltillverkningen och drog huvudläset i försvarsarbetet där »Malung» Karlsson arbetade gott som sista utpost dock utan att glänsa.

Gute i sin tur har ett par tre man

som skall allt betydligt Nils Erik Hedbom, Lars Östen Wallin och någon till. Gute har lika litet som något av de tre andra »stora» lagen som var i aktion på söndagen något helt lag. Det är för mycket individuellt spel och något uppbyggt spel bakifrån saknas. Otaliga var de anfall som helt stoppades upp av de egna spelarna utan någon egentlig anledning.

Matchen var tämligen slätstruken. Gute gnistrade till vid ett par tillfällen men det var så korta stunder att de aldrig kunde på allvar hota VIF.

Stig »Smeden» Pettersson dömde. Målen fördelade sig på för VIF Ulle Stenbom 8, Svennefelt 5, Olofsson 3, Lindenfalk och Leif Larsson 2. Aronsson, Jonsson och Gustafsson vardera 1. Gute: Hedbom 7, Wallin, Rune Carlsson och Allan Johansson 3 vardera, Jönsson och Sporre vardera 1.

19/55 Othem-Gute 1-5

Seriepremiären i Othem för klass II, norra, blev liksom på övriga platser, där man kunde spela hockey, rena snöskottningen från början till slut. Gästande Gute skottade bäst o. vann efter två jämna perioder med 5—1 genom fyra mål i sista perioden.

Hemmalaget visade inte någon större respekt för de mera kända och rutinerade gästerna utan startade med en blixtoffensiv som så när helt överrumplade Gute. Nu kom gästerna undan med blotta förskräckelsen och första perioden slöt något orättvist med 1—0 till Gute.

I andra perioden var det fortfarande hemmalaget som stod för spelet och det lönade sig litet bättre och efter mittperiodens slut var ställningen 1—1.

Men i sista perioden ökade Gute farten samtidigt som hemmalagets krafter tog slut. Målen ramlade in och när matchen var slut hade Gute ökat på sin målskörd till fem.

Gutes mål gjordes av Ove Nilsson, Kroon, Putte Myrbäck och Lasse Lundqvist — de två sista — medan Ake Nordvall svarade för Othems mål.

Domare var Affen Lindvall och Ake Othberg, Slite.

17/55 Gute vinner serien efter 5-1 mot Roma?

En första tidig seriefinal i klass II, norra, kunde man väl med fog beteckna mötet mellan Gute och Roma i går kväll på Gutavallen. Båda lagen får anses höra till de bättre i serien. Nu blev det faktiskt ojämnare än väntat, i det att Gute efter 0—0 i första perioden, 1—0 i andra, rasade åstad och tog ledningen med 5—0 innan Roma kunde reducera till 5—1 på straff, vilket blev slutresultatet.

Det var synd att väderleken helt skrämde bort publiken. Det var strängt taget endast de närmast anhöriga som radade upp sig runt rinken i den mycket snåla och stickande blåsten, där snön piskade ordentligt i ansiktet.

Gute har tydligen gått in för en

Gute-specialitet?

konstig specialitet i år. Man värmer upp sig i de två första perioderna och sedan sätter man igång målfabrikationen i sista perioden. Igår var det 0—0 efter första fullt rättvist. Sedan gjorde Kroon en överraskande och skicklig uppåkning solo och slog in andra periodens enda syl, medan det i tredje periodens första hälft ramlade in fyra mål hur enkelt som helst.

Något överraskande var det också, att målfabrikationen ordnades av B-trion Stig Karlsson—Evert Lindh—Lasse Arvidsson, vilka väl annars mera skall inrikta sig på att hålla spelet uppe när A-trion behöver vila. Lasse Lundqvist, Putte Myrbäck och Ove Nilsson skall väl rätteligen stå för mål och spel. Men igår var det åtminstone målen som kom på de tre förstnämndas konto

Lindh drog plötsligt på ett skott utifrån i slutperioden och ställningen blev 2—0, vilket Stig Karlsson ökade på genom ett snärtigt skott till 3—0. Lindh gav sig inte utan kom igen och med ett vackert skott i krysset fastställde han 4—0. Inge Karlsson gick upp i anfallszon, fick en för-lupen puck, drog på ett skott utan större allvar, men fick till sin och allas överraskning se pucken smita in och göra ställningen 5—0. Sedan fick Börje Svensson straff då han ojust hölls undan vid en genomåkning och han förvaltade pundet väl — 5—1.

Gute vinner serien(?)

Med nuvarande lag bör Gute ha alla chanser att vinna serien. Paul Qviström i målet verkar bra, backarna Kroon och Inge säkra

— Kroon mycket genombrottssäker och snabb — kedjorna jämna med plus trots allt för A-trion med snabbskrinnaren Myrbäck, dribblern Lasse Lundqvist och finspelaren Ove Nilsson, medan B-trion trots allt lever mer på sin rutin än sin skicklighet, fast mål kan man göra, vilket inte är det minst viktiga.

Roma saknade udd

i sitt spel. Man spelade nog bra ute i mellanzonerna men så fort det blev frågan om målskott och sådant, var man ganska bortkommen. Annars som åkare betraktat var Roma-spelarna väl så bra som Gutes. Börje Svensson skulle stå för det mesta, men kom inte fram så lätt. I försvaret var det framför allt Hasse Löwergren som höll undan och täppte till. De flesta Gute-målen kom när han var i bålet. Lennart Nilsson i målet började bra, men ett par av puckarna som sedan smet in borde han faktiskt ha tagit.

I juniormatchen segrade Roma över Gute med 3—1.

CHOYA

17/1-55 INGE KLARAR BIFFEN trots att två Roma-spelare attackerar framför Gute-buren. Pucken syns vid Inge Karlsson ben.

Romas säkre målvakt Lennart Nilsson ansattes hårt i sista perioden och fick vittja fyra gånger i snabb följd. Här fångar han ett skott från Gutes Inge Karlsson. 17.1.55

22/1-55
**20 mål av Gute och Roma
Dussinet fullt på Vallen**

Dussinet fullt gjorde Gute mot Lärbro på Gutavallen i går kväll. De 12 målen fördelade sig på 3 i första, 4 i andra och 5 i sista perioden. Roma ordnade också till ett litet målkalas på 8-1 mot Klintehamn.

Gute lär knappast gå att hindra från att ta steget upp i klass I igen efter det korta besöket i klass II. För Lärbro är det tvärtom, man kom nerifrån klass III och kan inte anses ha särskilt stora utsikter att stanna i klass II mer än ett år. Matchen på fredagskvällen blev något av en kattens lek med råttan. De puckar som nådde fram till Gutes kasse var lätt räknade, lärbrospelarna gjorde tappra försök att bryta starka försvarsmuren Åke Kroon-Inge Karlsson men utan framgång. Lärbrokassen bombarderades desto flitigare, särskilt i början på perioderna, och gästernas målvakt Karold Antman hade ett mycket drygt arbete som man baklängesmålen till trots måste ge honom bästa betyg för. Nämnda gutebackar tjänstgjorde också som förnämliga anfallspådrivare och var de bästa i stadslaget.

Av målen gjorde Evert Lindh och Inge Karlsson 3, Kroon och Arvidsson 2 samt Myrbäck och Lundqvist vardera 1.

Förbrödring på Gutavallen, fr v Putte Myrbäck, Gute, Karold Antman och Folke Skotting, Lärbro, samt Åke Kroon och Evert Lindh, Gute.

Gute vann 6-0, men unga Othem kommer

25/1-55

Gute tycks vara förföljt av oturen vid sina hemmamatcher i hockeyserien klass II. Ja, kanske inte vad beträffar poäng och mål, utan vad det gäller publiktillströmning. Det var full snöstorm i första seriefinalen mot Roma förra veckan och igår mot Othem var det p. g. a. halkan förenat med livsfara att ge sig ut på gatorna, varför alla Gute-vänner föredrog att stanna inomhus. Endast 50-talet åskådare såg på när Gute slog Othem med 6-0.

Någon stor match blev det kanske inte, men föralldel inte värre än man får se även i klass I. Nu var Gute betydligt mer rutinerat, spelskickligt och homogenera än Othem, som ju är förhållandevis färskt lag i ishockeysammanhang. Othems ungdomar kommer säkert med tiden, det behöver man i inte några förstöringsglas att se.

Trots att matchen var utlyst att börja först kl. 20 mot vanliga tiden 19,30 kunde likväl inte domaren blåsa till spel förrän 20,35 emedan juniormatch som vanligt inte kommit igång förrän långt efter fastställda tidpunkt. Halkan på vägarna hade föralldel förse- nat Othem åtskilligt.

2-0.

Gute, som annars brukar ta det lugnt de första perioderna började den här gången med offensiv direkt och låg på hårt, vilket resulterade i två tätt på varandra följande mål av Lasse Lundqvist och Putte Myrbäck — det sista efter en delikat genomakning av Kroon med åtföljande millimeterpassning till Myrbäck två meter från kassen.

2-0.

I andra perioden var Othem litet mera aktivt, men det blev likväl mest Gute som höll trissan inom Othems försvarszon. Två mål blev det också denna period till Gute genom Ove Nilsson, som petade in en målvaktsretur i tom kasse och Inge Karlsson på ett långskott.

2-0.

Liksom de två första slutade även sista med 2-0 till Gute. Inge Karlsson gjorde en elegant soloakning och rundade t. o. m. målvakten vid femte målet och sista gjorde Lasse Lundqvist på ett enkelt skott.

Gutes A-trio

Ove Nilsson—Putte Myrbäck—Lasse Lundqvist var på fint spelhumör igår och bästa lagdelen på planen, tätt följt av Gutes försvar med Kroon, Inge Karlsson och Paul Qviström i kassen.

I Othem saknar de unga spelarna framförallt rutin och hårdhet. Hur många gånger sumpades inte fina chanser av att spelarna miste pucken genom effektiva lyftningar av klubborna av Gute-försvarearna? Och sedan var faktiskt kedjespelarna alldeles för rädda att dra på skott från litet håll. Nej, det skulle samspe-

las och spelas ända in på linjer vilket näppeligen går mot Gute-försvaret.

Henna Karlsson

var klippan i försvaret och kedjorna var väl Nordwall och Pettersson de bästa. I år är Othem inte farliga, men vänta — det kommer!

Othems juniorer visade god gry och vann klart men knapp mot Gutes med 2-1.

C-a.

MATCHENS SNYGGASTE MÅL har just hamnat i nätmassorna. Målskytten Putte Myrbäck syns längst t. v. och framför den liggande målvakten signalerar målets upphovsman Kroon för fullträffen som gav 2-0. K. G. Eklund bakom kassen.

TVÅ MATCHENS GIGANTER ses här i strid med varandra. I vit tröja Henna Karlsson, Othem, och närmast kameran Åke Kroon, Gute.

Segrande lag, Gute I efter finalmatchen, stående fr. v. lagled. Ake Kroon, Per Olof Frisk, Björn Stengård, Staffan Brunn, Björn Stensson, Jorma Suomela, Donald Almlöf. Främre raden fr. v. Kurt Andersson, Olle Bergqvist, Lars Larsson, Lars Jacobsson, Leif Pettersson.

För sitt goda backspel fick Leif Pettersson i segrande Gutelaget motta ett par ishockeyhandskar i pris. 23/1 -53

En situationsbild från finalen. Olle Söderberg i Söderkisarna går till anfall bevakad av två guteförsvare.

30/55 Favoritseger

kan man godt tala om i juniorfinalen mellan Gute o. AIK. Ingen hade väl riktigt trott AIK-juniörerna om att ställa till med något större trassel för Gute, och det blev inte så hellre riktigt. Resultatet blev 14—9 till Gute efter knappa 7—5 i halvlek.

AIK-juniörerna visade sig emellertid vara betydligt bättre än vad väl främst Gute hade väntat. Trots ett snabbt underläge med 1—6, spelade AIK-arna upp sig och hade som nämnts ställningens så pass jämn som 7—5 i halvlek.

I andra perioden skärpte Gute spelet till en början och drog ifrån till 12—6, vilket inte AIK hade någon större möjlighet att hämta in. Siffrorna får anses motsvara spelet.

Gutes A-kedja briljerade i första halvlek med ett vackert och finessrikt spel, där Lars Axel Nilsson framför allt spelade sina kedjekamrater totalt fria med eleganta och effektiva fintar. Bo Ogestad och Rolf Söderberg och Hemström i försvaret var lagets bättre spelare. I AIK skulle det mesta uträttas av antingen Kalle Svensson eller Ove Karlsson.

Målen gjordes för Gute av Ogestad 4, Hemström 3, Söderberg, Stenkvis 2, Lutteman, Bosse Carlsson, L. A. Nilsson vardera 1 och AIK-målen svarade Kalle Svensson 6, Ove Karlsson, Bert Britze och Tore Andersson för övriga.

JUNIORMÄSTARNA från Gute; Fr. v. stående ses lagledaren Nils Erik Hedbom, Jan Nordin, Lars Axel Nilsson, Bernt Carlsson, Erik Stenkvis och Bo Ogestad, knästående fr. v. Bosse Carlsson, Mats Lutteman, Gösta Jacobsson, Rolf Söderberg och P. O. Hemström.

Full ^{4/2-55} poäng för Gute mot Grötlingbo-Rone

Gute tog ett mycket stort steg närmare seriesegern i Östsvenskan östra i bordtennis vid gårdagens båda svåra bortamatcher i Grötlingbo och Rone. Det blev emellertid klara 6—1-segrar på båda ställena och därmed ligger Gute i topp med minst en poäng till godo på Rone. Definitivt avgöres väl serien i morgon på Gutavallen då Rone först möter AIK och sedan Gute. Förlorar Rone någon poäng där är Gute seriesegrare för sjunde året i rad.

Gute hade satt in juniören Per Andersson i går. Han fick spela tre matcher — mot Thomasson i Grötlingbo och Bertil Dahlgren i Rone det blev förlust men Aldervik i Grötlingbo klarade han av.

I övrigt slöt matcherna i Grötlingbo: Aldervik—Holmö 15—21, 15—21, Edgar Larsson—Alf Nilsson 10—21, 16—21. Thomasson—Per Andersson 19—21, 21—19, 21—15. Larsson—Holmö 13—21, 13—21. Aldervik—Andersson 18—21, 13—21. Thomasson—Nilsson 17—21, 16—21. Larsson/Aldervik—Nilsson/Holmö 12—21, 13—21.

I Rone-matchen som spelades så fort Gute hunnit fram från Grötlingbo, var det endast Bertil Dahlgren som lyckades få någon seger mot Gute-spelarna. Han slog Per Andersson i två set. Siv Pettersson pressade Alf Nilsson till tre set och förlorade avgörande knappt. Dubbel blev också en tre-setare.

8-2-vinst för Gute i Slite

Övrig söndagsbandy inställd

6/2-55

Den som slog upp sina violblå före 8 på söndagsmorgonen kunde väl aldrig drömma om att det skulle kunna bli bandy, men i Slite hade man lyckats med det omöjliga att behålla isen spelduglig genom allt regnandet, och det blev också både juniormatch och seniormatch mellan Slite och Gute. Gute vann i A-matchen med 8—2 medan det i juniormatchen blev en seger på 3—0 för Slite. I övrigt inställdes bandyn såväl i Roma som Klintehamn.

Inledningen blev lyckosam för Inge Karlsson och Gute genom att 3 snär-tiga skott hittade rätt förbi debuteran-de Inge Nyberg i slitemålet. Spelet hölls annars rätt bra uppe av slitegrab-barna men Lasse Lundqvist kunde i alla fall spä på ledningen med 2 mål genom att åka igenom och vispa in nystanet.

Vispa och åka var tydligen modellen för dagen. Bandy mår väldigt illa ut-av att spelas av ishockeyspelare, den saken är klar. Det var dock tack vare vissa färdigheter i hockey som Hasse Lundahl kunde överlista rutinerade Kroon i Gutemålet. Strax innan fick förresten Kroon ta till paradtakterna på ett farligt skott från Bengt Svensson. Halvtid 5—1.

Lagen bytte direkt och i början tycktes Slite få ett knappt övertag tack vare omplaceringar i laget. Sålunda gick Rune Karlsson ner i försvaret och ökade stabiliteten avsevärt. Gute hade dock ett fast grepp om spelet var-för också Lasse Gadd och Åke Ham-marlund kunde göra 6:an och 7:an. Slitemålvakten hade så mycket att göra att takterna infann sig lagom för att med en störtcykling bryta ett an-fall.

Arwidson, Gutes hy rann fram på

Hörnorna slopades

Hörnorna måste man slopa vid söndagens bandy i Slite då vattnet sprutade upp och bredde ut sig oroväckande över den sviktande isen så fort nån placerade sig vid hörnflaggan och de övriga klumpade ihop sig i målet. Annars var isen förbluffande bra på Bogevisken med tanke på det dåliga väd-ret.

sin kant och kunde avsluta med skott i mål. 8—1. Synd att Gute inte utnytt-jade honom ännu mer så bra som han placerade sig. Bland de bästa på plan märktes f. d. slitespelarna bröderna Karlsson och Hammarlund! I slutminu-terna reducerade Åke Othberg till 8—2. Domare i bägge matcherna var Victor Wenell.

Junioruppgörelsen blev seger för Slite med 3—0 efter 1—0 i halvtid. Juniorerna spelade stundtals bättre bandy än sina äldre kollegor. Kurt Ohlsson gjorde 1:a, Lasse Rothstein 2:a och 3:e återigen Kurt Ohlsson. Gute-målvakten var säkert lungsur efter alla dykningar i vätan.

Aber.

Rone tog tre visbypoäng men Gute i överläge i bt

Toppstriden i bordtennisens div. III — som blivit en privat uppgörel-se mellan Gute och Rone — är inte avgjord än då de två ännu har tre matcher kvar på var sitt håll, men nog lutar det åt en triumf för Gute. Andra finalmötet dem emellan som gick i Visby på söndagen slutade 5—5. Att Rone under förmiddagen slagit AIK med 6—3 var bara väntat och Gute har nu en poängs försprång.

Frågan är dock vad t. ex. Visby IF kan göra i sina återstående matcher mot Gute och Rone, och Gute har dess-utom kvar Havdhem och en sista match mot AIK som brukar vara svår nog för Gute.

Rone blev vid söndagens möte med Gute inte samma lätta offer som i 6—1-matchen i veckan utan det var en ända in i det sista oviss uppgörelse. Det sensationella inträffade att Lasse Holmö för första gången i en seriematch på åtskilliga år fick bita i gräset, och det var Rones unge Bertil Dahlgren som svarade för den bravaden. AIK hade bara en man ordinarie — Belle An-deresson — i förmiddagsmatchen och kunde inte ge Rone någon riktig fight.

Ställningen i div. III är nu följande:

Gute	11	9	2	0	64—20	20
Rone	11	9	1	1	60—22	19
Visby IF	10	6	0	4	45—30	12
Visby AIK	10	5	1	4	43—42	11
Havdhem	10	5	0	5	37—41	10
Grötlingbo	10	4	0	6	39—41	8
Lau	10	0	1	9	16—59	1
Martebo	10	0	1	9	8—59	1

Fem FGoIK-poäng mot Gute men jämnare spel än väntat

FGoIK hade en stor dag igår vad det gäller handboll. Man plockade nämligen hem fem poäng av sex möjliga från gästande Gute. Både junior- och A-lagen vann — 6—5 resp. 18—15 —, medan damerna fick oavgjort 3—3 — ett resultat som dock kan räknas som mer än halv seger. Det blev emellertid både jämna, hårda och in i det sista ovissa matcher som bjöds i KA-hallen. Hade bara domaren varit av litet bättre klass kunde matcherna kanske t. o. m. ha blivit trevliga.

Före matcherna var väl tipsen de, att Gute-damerna skulle klart vinna sin match, junioruppställningen, som var rena seriefinalen, skulle bli verkligt oviss, medan slutligen A-matchen utan vidare skulle bli en uppgörelse mellan FGoIK:s skyttar och Gutes målvakt med fördel till skyttarna. Men det blev faktiskt litet ändringar i tipsen allteftersom matcherna avverkades.

FGoIK-damerna överraskade

storligen och hade Gute på gaffeln ordentligt matchen igenom. Nu ställde föralldel Gute upp med flera reserver, men ändå.

Matchen slöt 3—3, sedan FGoIK haft ledningen tre gånger. Gun-Britt Johansson var särdeles skottfarlig o. svarade för två hårda o. placerade mål och det tredje var Elly Olofsson "mamma" till, Brita Wiedercrantz svarade för två av Gute-målen och Elsa Elvinder det tredje.

Revansch för juniorerna.

FGoIK-juniorerna förlorade som bekant med uddamålet i semifinalen i DM mot Gute varefter Gute blev DM-mästare. Nu var hemmalaget ute efter revansch och det tycktes bli klar sådan, då laget tog ledningen med 3—0 direkt, men Gute-pojkarna tog sig samman, reducerade och kvitterade trots en fenomenal målvakt. Hemmalaget kom igen och tog ledningen med 6—4 vilket blev 6—5 till slut. Dock borde Gute fått en straff i slutminuterna — liksom f. ö. båda lagen borde ha fått åtminstone var sin tidigare. Resultatet får anses som helt rättvist och var välförtjänt.

Jämnare än väntat

blev det i A-matchen. Nog hade väl de flesta handbollsinitierade väntat att hemmalaget efter sin stora seger med 30—11 i höstas mot Gute skulle vara kapabla att utan vidare sätta gästerna på plats på sin hemmabana. När dessutom Gute fick ställa upp med nio man, därav tre reserver för bl. a. Alf Sporre och Allan Johansson var ju förhoppningarna om en klar hemmaseger välgrundade.

Emellertid visade det sig att man sålt skinnen utan att skjuta björnen först. Gute höll jämna steg med hemmalaget o. så jämn var ställningen som 10—9 till FGoIK i halvtid.

Tröttheten blev emellertid Gutes akilleshäl framför allt, då an-

dra perioden började. Sedan var hemmalagets A-kedja den som främst grundlade segern genom ett bra ryck som gav fyra mål i utbyte efter att Gute kvitterat till 10—10. Gute hade ändå ställningen så jämn som 14—13, 15—14 och 16—15, innan slutsiffrorna 18—15 fastställdes.

Inte heller i denna match skall rättvisan diskuteras. Hemmalagets båda fullständiga kedjor mot Gutes sporadiska utbyte av knäande spelare var väl det som vägde tyngst i matchen. Att sedan FGoIK:s B-kedja för dagen var mindre god och lät Gute komma upp i närheten av kvittering varje gånd den var inne, kan man inte bortse ifrån. Hedbom och Gösta Elvinder var bäst i Gute — den

senare trots oträningen. Försvaret som helhet gott.

Onödigt hårt och ruffigt

blev spelet p. g. a. de slappa tyglar som domaren höll spelet i. Det var inte endast hemmalaget som hade fördel utan även gästerna så man kan säga att domaren dömde konsekvent i det fallet — oftast åtminstone. Men det måste vara fel att låta en domare ta tre matcher direkt i i följd, varav huvudmatchen går sist. Han måste bli trött och hans rörlighet och omdöme mindre tillfredsställande. Skulle det inte kunna ändras?

Målskyttar

i de olika matcherna var: FGoIK jun.: Rune Karlsson 4, Helling och Johansson. Gute jun.: Söderberg 2, Stenkvist, Arweson och Lutteman. FGoIK A: K. G. Eklund 5, Nordlund 4, Ekvall och Ivan Nordlund 3, Palmgren 2, Stuxgren 1. Gute A: Hedbom och Rune Carlsson 5, Elvinder 4, Jönsson 1.

Shane.

STRAFF borde väl det här i rimlighetens namn vara. Men åhnej, icke det. "Killen fick ju chansen att slå", menade domaren. Det kan ju diskuteras. Agerande är fr. v. Rune Carlsson, Johannisson och Gösta Elvinder.

13/2 - 55

VAR ÄR BOLLRACKARN? tycks Gute-spelarna undra sedan AIK-forwards krutat mot mål efter hörna. Det blev ingen utdelning den gången emellertid.

AIK möter Vamlingbo. om DM-tecknen i bandy

Visby AIK och IF Gute etablerade en verklig praktmatch i gårdagens omgång i bandy-DM på Gutavallen. Efter en mycket spännande och bitvis verkligt välspelad uppgörelse stod till slut AIK som segrare med siffrorna 5-3. Resultatet får anses rättvist.

I den andra Vallen-matchen slog Vamlingbo klart Roma med 4-1. Det blir alltså AIK och Vamlingbo i finalen.

Redan från matchens början skafade sig AIK ett litet övertag mot Gute och det resulterade redan i 5:e minuten, då Börje Svensson kanonhårt slog in ett frislåg, sedan Lars-Inge Olofsson fällts.

Sedan dröjde det ända till 25:e minuten, då nästa mål föll. Det var "Kajan" Almlöf, som gjorde ett sologenombrott, men sköt rakt på Kroon i Gute-buren. Returen vispade emellertid Hasse Eklund in otagbart.

Två minuter senare reducerade Gute till 1-2 på närskott av Lasse Lundqvist. Glädjen i Gute-lägeret blev dock kortvarig, ty knappt 2 minuter senare gjorde Palle Eklund ett bejublat sologenombrott och sköt själv in bollen utom räckhåll för Kroon. 3-1 stod sig halvleken ut.

I andra halvlekens 5:e minut kom Kalle Tell fri och slog in AIK:s 4:e mål. Knappt en minut senare var det "Kajans" tur att näta. 5-1 till AIK och stort jubel bland dess talrika supportere. Jublet tystnade dock hastigt, ty Gute drog upp ett farligt anfall, som avslutades med ett elegant skott i mål av Lasse Gadd.

Även nästa mål blev Gutes, och även denna gång var det Lasse Gadd, som slog in bollen. En verk-

lig praktpärla som gick rakt upp i burtaket. Gute kämpade för allt de var värda, och skapade flera goda chanser till reducering och kvittering, men lyckan stod dem icke bi.

AIK spelade förståndigt, och speciellt kedjan glänste. "Kallmar" i målet var på gott och ont. Vid en del tillfällen slarvade han upprörande, men oftast var han absolut omutlig. Man får nog säga, att AIK vann på bättre kedja. "Kajan" och Palle luckrade upp Guteförsvaret med intelligenta kortpassningar in i centrum där Kalle Tell härjade väldeliga. Inrarna Börje Svensson och Lars-Inge Olofsson märktes mindre, men speciellt Börje glimtrade till då och då och visade stort bandykunnande.

I Gute märktes mest lagkaptenen Inge Karlsson och de ettriga Lassarna Gadd och Lundqvist. Kroon i målet var bra på det hela taget och kan inte lastas för något av AIK-målen.

I en förmatch mellan AIK:s och Gutes juniorer triumferade de sistnämnda med 5-2. Halvtidsresultatet var 2-0.

Gute-vinst 13/2-55 6-1 i Roma

Andra och sista seriefinalen i klass II, norra, mellan Roma och Gute blev faktiskt inte alls vad man tänkt sig! Anledningarna var flera. Främst var det Gutes överlägsenhet efter en jämn första period, som satte ner spänningen högst betydligt. Gute vann med 6-1 efter en tam match där båda lagen led av bandymatcherna tidigare på dagen.

Roma började bra och tog också ledningen med 1-0. Det var emellertid allt laget fick med i den matchen. Gute började sedan en offensiv, som varade praktiskt taget matchen ut. 1-1 i första perioden, blev 2-0 i andra och 3-0 i sista till Gutes fövör.

Målskytt var för Roma Börje Svensson, som var bäst i sitt lag.

Gutes mål gjordes av Lasse Lundqvist 2, Arvidsson, Lindh, Myrbäck och Stig Karlsson vardera 1.

Gute hade sin bästa lagdel i B-kedjan Arvidsson, Lindh, Stig Karlsson med den siste som den främste. Roma fick byta ut sin målvakt Lennart Nilsson under matchen efter att han fått en puck i ansiktet över näsroten.

Genom gårdagens seger är Gute klart för klass I nästa säsong.

13/2-55

Här bränns det vid Gutes mål, men mål-Kroon har parerat till hörna. Börje Svensson (8), Palle Eklund och Sven Nilsson är uppvaktande AIK:are, medan bröderna Stig t. h. och Inge Karlsson hjälper Kroon.

13/2 55

Med 5 mål mot 3 vann AIK över Gute i söndagens bandy på Gutavallen och gick därmed till final liksom Vamlingbo som solg Roma med 5—1. Härovan är det »Kajan» Almlöf som brassar på mot gutemålet utan

att Mats Wigström (t. h.) kan hindra. Visby IF bärgade serie-segern i handbollen på söndagen, och det digra ishockeyprogrammet — som f. ö kritiskt granskas på krönikespalt — bjöd på en del mindre väntade

saker. Inget lag i klass I kan — när inte stort mer än två omgångar återstår — känna sig säker på nytt kontrakt! Om helgens alla sporthändelser se sid. 8—9—10 samt 3.

"Norderträffen" blev succé

Lasse Holmö singelsegrare

SEGRARE MOTTAR SIN BELÖNING. På övre bilden får lille Allan Kolmodin, Hörsne, motta förstapriset och gratulation av tävlingsledaren Erik Johansson för sin seger i klass B. På undre är det damsegrarinnan Asta Dahlström, Lummelunda, som får skaka hand med Erik efter fullgjort värv.

En alltigenom lyckad bordtennistävling och en god reklam för sporten blev Othems nya tävling "Norderträffen". Arrangörerna med Erik Johansson i spetsen såg till att allt klaffade efter det uppgjorda tidsschemat och finalerna kunde startas endast halvtimmen försenad.

Från klockan nio på söndagsmorgonen hade bordtennisen bedrivits i den trevliga bygdegården i Othem. Fram till finalerna pågick tävlingarna på tre bord. Till finalen rensade man så ut två bord så att storhajarna skulle få svängrum.

Av de 62 deltagarna bjöds mängen fin match och frågan är om inte matcherna upp till finalen var mest spännande och välspelade. I nio klasser kämpades det om finalplatserna och i herrarnas A-singel fick Gutes lille eminente Alf Nilsson ge sig för Bertil Andersson, VAIK. En av dagens största överraskningar.

Holmö hade det litet besvärligt i semifinalen mot A. Engkvist, första gamet plockade Engkvist hem ganska så lätt. Holmö kom emellertid igen i andra och tredje, sedan han tagit sig själv i kragen, och vann.

Den mest bejublade finalmatchen blev annars i herrar B, där L. O. Stenberg och lille Allan Kolmodin från Hörsne drabbade samman. I damklassen vann Asta Dahlström i en jämn match över Evy Hansson, Väskinde.

gebe.

Resultat:

- Herrar A: 1) L. Holmö, Gute, 2) B. Andersson, VAIK.
- Herrar B: 1) A. Kolmodin, Hörsne, 2) L. O. Stenberg, Lummelunda.
- Juniörer: 1) Per Andersson, Gute, 2) B. Zakrisson, Barlingbo.
- Nybjörjare: 1) Björn Stensson, Gute, 2) Olle Berglund, Gute.
- Damer sen.: 1) Asta Dahlström, Lummelunda, 2) Evy Hansson, Väskinde.
- Damer jun.: 1) Gull-Britt Larsson, Hörsne, 2) Siv Kinberg, Othem.
- Mixed: 1) L. O. Stenberg/Barbro Lönngren, 2) Olle Pettersson/Evy Hansson.
- Herrdubbel: 1) Holmö/Nilsson, Gute, 2) Andersson/Johansson, AIK.
- Herrdubbel B: 1) P. Andersson/G. Wulff, Gute, 2) L. O. Stenberg/Thorsson, Lummelunda.

Vinnarna i klass II, norra

KLASS I-LAG NÄSTA SÄSONG blir Gute genom sin serieseger i II:an. Ovanstående spelare har ordnat avancemanget, stående fr. v. Lasse Arvidsson, Ove Nilsson, "Putte" Myrbäck, Evert Lindh, Stig Karlsson och Lasse Lundqvist. Främre raden: Åke Kroon, Paul Qviström, Erik Andersson och Inge Karlsson.

15/2 -55

KIK nära överraska nonchalant Gute-lag

Hittills obesegrade serieledarna i klass II, norra, IF Gute, fick i går kväll utstå en hård pers på Gutavallen mot gästerna Klintehamns IK. Gästerna som inte hade något att spela för direkt mer än äran att slå serieledarna och därtill på hemmaplan — laget är nämligen redan klart för nytt kontrakt men utan chans till serieseger — höll nära nog på att ta ena poängen från det för dagen väl segersäkra och något nonchalanta hemmalaget. Det blev i alla fall Gute-seger men endast med siffrorna 3—2.

Gute-spelarna gick in på banan tydligen helt i den tanken att det här skulle inte bli någon svårare match, utan det kunde tas litet lätt på uppgiften — dessutom var ju seriesgern inte beroende av utgången av denna match. Föralldel — nog hade segern kunnat bli betydligt större om Gute lagt sig vinn om att skjuta ordentligt.

KIK var kanske rent speltekniskt inte så bra som Gute, men i ren åkning var de i flera fall betydligt snabbare, och framför allt lade spelarna mera energi i sina förehavanden än vad Gute gjorde.

Gästerna gjorde en god match, men resultatet som sådant får dock betecknas som tämligen rättvist.

Bra KIK-målvakt

Det var framför allt en man som räddade KIK från ett större nederlag och det var målvakten Wiman. Denne till synes späde pojke hade en otrolig förmåga att kunna stå i vägen för allting. Han "simmade" föralldel ganska mycket men plockade därigenom massor med puckar t. o. m. när Gute-forwards var totalt fria med honom.

I övrigt hade KIK ett bra backpar i Ahlström och Kristoffersson och bland forwards märktes energiske, slitstarke centern Åke Levander plus hf Andersson. Bernt Hansson syntes för dagen inte mycket.

B-kedjan bäst i Gute

Liksom i de senaste matcherna var det B-kedjan i Gute som stod

för det effektivaste om kanske ej det vackraste spelet. Två av målen kom också från de tre — Arvidsson, Lindh och Stig Karlsson — och över huvud taget höll de spelet uppe bra. A-trion finlirar nog så vackert ute på planen men effektiviteten kunde varit bättre. Backarna Kroon—Inge Karlsson — Erik Andersson släppte ibland väl mycket; framför allt Inge var ute på vift ibland oroväckande.

Perioderna

slöt 1—0 efter mål av Stig Karlsson, 2—1 sedan Lasse Lundqvist och Lindh gjort Gutes och Åke Levander KIK:s mål samt slutligen 0—1 där Andersson var målskytten.

Knappt 50 personer såg på och Samuelsson dömde den förhållandevis justa tillställningen.

I förmatchen vann KIK i juniorserien över Gute med 4—2.

CHOYA

ENERGI SOM FÅ har Åke Levander, KIK, på ishockeybanan. Här ses han på väg efter pucken tvärs igenom två Gute-spelare praktiskt taget.

Per Andersson räddade Gutes seger över VIF

Frågan är om inte gårdagens seriematch i Östsvenskan östra bordtennis mellan VIF och Gute i Fritidslokalen var en av de bästa som någonsin spelats på Gotland. An en gång måste man säga att det är beklagligt att publiken inte har fått upp ögonen för bordtennisen. I så fall borde Fritidslokalen varit överfull igår. Det hela slöt med 6-3-vinst till Gute, VIF hade då först tagit ledningen med 2-0, sedan Holmö och Alf Nilsson förlorat mot Curt Nilsson och Enekvist.

"Pessa" dagens man i Gute.

Men det redde som synes dock upp sig till slut för uGte, som därigenom väl får anses som seriesegrare i serien före Rone. Den som till största delen får och bör ta äran åt sig av denna segern är junioren Per Andersson. Han har inte spelat med i A-laget mer än tre-fyra matcher men får genom gårdagens genombrott anses bofast och ett av de säkraste korten i laget, Holmö och Alf får ursäktas.

Per vann två av sina matcher, och det var de två mest betydelsefulla, nämligen den som gav Gute hopp om slutseger vid ställningen 2-0, då Per slog "Lotta" Svärd i tre set, och sedan den match som gav Gute ledningen med 3-2, då Per slog Curt Nilsson med 18-21, 22-20, 21-18.

Kvällens match

levererade Per Andersson och Curt Nilsson. Ätminstone svarade Per där för en förnämlig match. Han förlorade första set med 21-18, låg under i andra med 20-18, fick kvittering på två slarvbollar av Curt och vann med 22-20. I avgörande set låg han under med 10-2 vid sydbytet, kom igen, fick kvittering till bl. a. 17-17, låg under 18-17 och gick sedan obevekligt fram till vinst med 21-18.

Resultat

av matcherna blev: Curt Nilsson

—Lasse Holmö 21-18, 21-17.
Åke Enekvist—Alf Nilsson 10-21, 21-17, 21-19. Henric Svärd—Per Andersson 14-21, 21-17, 15-21. Enekvist—Holmö 14-21, 13-21. Curt Nilsson—Per Andersson 21-18, 20-22, 18-21. Svärd—Alf Nilsson 21-12, 17-21, 18-21. Nilsson/Svärd—Holmö/Nilsson 21-14, 17-21, 17-21. Enekvist—Per Andersson 14-21, 21-14, 21-15. Svärd—Holmö 8-21, 15-21.

Choya.

FÖRBRÖDRING kring bordet. Fr. v. ses VIF:arna Curt Nilsson, Åke Enekvist och Lotta Svärd, samt Gutes tre mannar, överraskningen Per Andersson, Lasse Holmö och Alf Nilsson.

Haydhem överraskade stort

På Gutavallen möttes Gute och Havdhem och man hade väl knappast väntat sig att det skulle bli någon svårare affär för Gute. Men hej vad man bedrog sig. Havdhem var nära att sätta Gute på plats. 5-3 blev det i gutarnas favör och segern grundlades redan i första perioden då Gute tog ledningen med 5-0, men sen blev det Havdhem som hade det mesta att säga till om. 0-1 slutade andra perioden och 0-2 tredje, vilket gott kunde utökats om skjutförmågan varit lika god som spelet i övrigt. Trassel med ett mål blev det också i den här matchen, då grabbarna i måldomarkuren krånglade med lampan vid ett skott som domaren Dahlström tyckte gick i mål men inte kunde godkänna då han inte klart kunde avgöra om pucken gick in. Havdhem kunde ha haft ett mål till på det viset. Målgörare för Gute var Evert Lind 2, Putte Myrbäck och Lasse Lundqvist 1 mål vardera. Havdhemfullträffarna svarade Bengt Olsson, Sune Larsson och Mats Hermansson för.

19/2 -55 Lagspelet främst i hockeymatchen

Stockholms AIK blev en verklig publikmagnet i Visby när laget på lördagen spelade ishockey mot en gotlandskombination. Närmare 1,000-talet personer kantade rinken vid matchen, och de flesta var säkerligen nöjda med vad gästerna presterade trots att de egentligen mera än specialister på bandy. Det blev seger för AIK med 11-5 efter perioderna 7-1, 2-3, 2-1.

Som synes var det främst första perioden som grundlade gästernas seger. Då visade laget upp en ishockey som ställde gotlandsförsvaret vidöppet o. målen ramlade in hur enkelt som helst bakom en för dagen kanske inte fullt lyckad "Kalmar" Johansson.

I de två övriga perioderna var spelet betydligt jämnare och andra perioden vanns ju t. o. m. Det berodde väl mycket på att hemmalaget då hade tappat respekten för de mera kända motståndarna, samtidigt som man ilsknat till litet inför det hotande stornederlaget och därför satte åt ordentligare.

Sandström ende som var jämbördig.

Samtliga AIK-are åkte och spelade betydligt bättre än vad gotlänningarna gjorde, vilket dock inte spelarna skall ta så hårt. Det var strängt taget endast en spelare i hemmalaget som kunde mäta sig med gästerna i alla lägen och det var Slites Sture Sandström — men så är han ju också fastlänning i "verkligheten".

Spelarkritik

I Gotlandskombinationen verkade "Kalmar" till en början litet väl skräckfylld inför gästernas skott. Ett par av målen borde tagits. Av backarna var utan gensägelse Johnny Jonsson och Åke Kroon de säkraste. Dubbel-Nisse var inte med utan Sven Nilsson ersatte honom.

I kedjorna var Slites A-trio Bogren—Sandström—Lundahl den som fick ut det mesta, men individuellt efter Sandström får dock Leif Larsson, VIF, sättas.

Målen

1-0 kom nästan direkt efter nedsläppet. Det var Kjell Jacobsson som svarade för det.

2-0 följde lika raskt innan publiken hann riktigt ordna till sig. Ace Eriksson var siste man på pucken.

2-1 kom helt överraskande från Jörgen Bogrens sida i mitten av perioden efter att Sandström gjort ett vackert uppk och sedan elegant passat till Bogren. Jubel. Men sedan var det bara AIK.

3-1 ordnade Ace Eriksson till sedan Othberg åkt ut för en förseelse.

4-1 följde direkt på detta mål och Kjell Jacobsson var målskytt.

5-1 svarade sedan Gunnar Öqvist enkelt och lättfattligt för.

6-1 lättade Bimbo Lindh in över en liggande "Kalmar".

7-1 var Ace Eriksson man för på en enkel höjdpuck som Kalmar borde tagit.

Andra perioden

7-2 inleddes andra perioden och den reduceringen svarade Nuppan Antonsson för med en puck som retfullt hoppade över målvaktens klubba i mål. Pucken var långt ifrån otagbar.

8-2 gjorde Lasse Pihlgren sedan Kroon fått lämna plan för slag på skridskon. Kalmar borde tagit pucken.

8-3 var Sandström helt ensam om. Han gjorde en vacker genomakning och avslutade på rätt sätt.

9-3 hjälptes Bimbo och Öqvist åt att peta in sedan Johnny Jonsson fått lämna plan i två minuter.

9-4 fick Hasse Lundahl vispat in efter att Askinger fått vila sig ett par minuter.

10-4 tillverkade enkelt Ace Eriksson i början av tredje perioden.

Tredje perioden.

11-4 ville man först bokföra Lacke Hall för, men domarna underkände för någon förseelse. Dock kom direkt på tekningen Kjell Jacobsson med ett mål.

11-5 fastställde Leif Larsson med ett skott som slog i stolpen med väldig kraft. Men om sedan pucken var innanför linjen någon gång är däremot litet mera tvivelaktigt. Mål blev det i alla fall.

Domare var Inge Karlsson och Thord Dahlström. Ganska bra, men blåste för litet för slag på skridskorna. Publiken uppgick till närmare bestämt 877 betalande, vilket är nytt rekord för ishockey.

Choya.

Isesyn hände det att AIK:arna fick göra också i lördagens hockeymatch. När de svärmade som värst framför »Kalmars» kasse kunde det se ut som på bilden inunder. Men gotlandskombinationen visade betydligt mindre respekt för sina berömda gäster i ishockey än i bandy och höll jämna steg med AIK när man väl kommit över den inledande periodens kalldusch.

AIK lekte bort Gotland med 10-1 i bandy-mötet

AIK-ARNA PÅ VÄG IGENOM GOTLANDSFÖRSVARET vid bandymatchen. Spelarna är fr. v. Kalle Tell, Bror Fredriksson, Kjell Jacobsson, Inge Karlsson, Sven Nilsson och Gunnar Öqvist.

Helgens berömda Stockholm-gäster, allsvenska AIK, gjorde ungefär som väntat med Gotlandslaget i bandy vid söndagens match på en perfekt Gutavallsis, d. v. s. lekte bort hemmalaget totalt och vann tvåsiffrigt. Det blev 10-1 efter 4-0 i halvtid — ett resultat som om gästerna spelat för fullt och odlat det ordenligt lagspel hela matchen med säkerhet hade blivit det dubbla. Nu lekte man och nojsade oftast även i de mest öppna situationer.

Gute var föreningen bakom AIK:s besök — klubben med de fina arrangemangen och initiativen har någon sagt vid tidigare tillfälle, det påståendet håller än. Som vanligt också när Gute arrangerar något, var vädrets makter väl inställda. Bandy-matchen, som f. ö. ordnades tillsammans med bandykommittén, gick under helt enkelt strålande yttre förutsättningar med ett vinterväder, som vi inte sett till på mycket länge. Publiken mötte också upp i stora skaror och det var omkring 800 personer som kantade banan.

Lacke och "Kjellis" matchens behållning.

Det var som sagt inte mycket allvar bakom AIK-arnas framfart, framför allt inte i slutet av andra halvleken då man hade ledningen med 8-1. Man trixade, dribblade och hade sig till publikens stora förnöjelse. Deras eminenta förmåga att kunna ta sig fram på ytterligt små ytor med flera motståndare fäktande omkring sig, var värt pengar. Samspel visade man också upp, framför allt i första halvlek, men det flöt inte riktigt så som man hade väntat sig av ett allsvenskt lag.

Två i AIK-kedjan blev särskilt publikens favoriter. Det var ungdomarna Lacke Hall och Kjell Jacobsson, vilka bildade en slagkraftig, men lekfull vänstersida. Lackes små dribblingar, hans öppna och trevliga spel och hans stora leende även när han kanske litet bryskt drogs omkull eller missade en given målchans, besegrade helt publiken. Kjell lirade också som det anstår en nybliven landslagsman (han är uttagen mot Norge nästa helg, liksom Lacke mot Finland).

Kroon bäst i Gotland

Trots de många målen får målvakten Åke Kroon hållas som

den bäste i Gotlands-laget. Utan honom i mål lär resultatet säkert ha blivit åtskilligt sämre för Gotland. Av de övriga är det inte mer än Kalle Tell som kan nämnas — möjligen Hasse Eklund som svarade för Gotlands mål med en verklig pärla. Inte någon av gotlänningarna, inte ens en sådan erkänt snabb herre som "Kajan", hade skuggan av chans att vare sig åka från eller hänga med när AIK-arna satte fräs på sina "skrillor".

Målens historia

blir ganska enahanda. Efter 10 min. rakade Gunnar Öqvist in 1-0 efter kalaspäss från Lacke. 2-0 var ett frislåg och målskytt troligen Olle Lindgren. 3-0 kom på halvt självmål. Lacke sköt ett skott som Kroon parerade till höger, men Fredriksson fick bollen på klubban och bollen smet in till vänster. 4-0 fastställde Kjell Jacobsson sedan han dribblat sig fram på kortlinjen och elegant skjutit i bortre nätgaveln.

Gotland reducerade

till 4-1 med andra halvleken första mål. Det var Hasse Eklund, som fick drömslag på bollen som smet in i krysset.

5-1 gjorde Lacke Hall efter frispelning av Öqvist. 6-1 var Öqvists sedan Lacke gjort förarbetet. 7-1 var Lacke framme och gjorde ur snäv vinkel. Kroon borde kanske kunnat tagit den bollen. 8-1 gjorde Öqvist på hörnslag. 9-1 Olle Lindgren med ett vinkelskott.

Slutresultatet fastställde Lacke med dagens vackraste mål. Han kom fri och drog på för fullt, bollen tog i ribbans underkant och studsade in.

Domare var Affen Lindwall, som kanske tillät gotlänningarna litet väl mycket.

Choya.

Gotland gästades under veckohelgen av allsvenska Stockholms AIK, som på lördagen slog en gotlandskombination i ishockey med 11-5 och på söndagen gav en grandios bandyuppvisning i en match där siffrorna stannade vid de för gotlänningarna hedersamma 10-1. En rekordstor publik såg de stor-spelande skridskovirtuoserna av vilka målvakten Bertil Svensson (ovan) väl hade lindrigaste arbetet men visade sin klass i några verkliga prakträddningar.

Dirigenten i AIK-anfallet Gunnar Öqvist visade ett ypperligt centerspel. Den populäre goilandsbekantingen har härovan spelat fram Lacke Hall (t h) trots att han är hårt trängd av Nisse Josefsson i gotlandslaget. Svenne Nilsson avvaktar t v och Inge Karlsson har gått i däck i försök att stoppa de snabba »gnagarna». När AIK-kedjan satte fart gällde det för gotlandsspelarna att lägga in högsta växeln om de skulle ha någon chans att hänga med. Det förslog inte ens med det ibland...

Planens store flyer var unge AIK-vänsteryttern Kjell Jacobsson, som tillsammans med i första hand innerkamraten Lacke Hall dansade runt så det stod härliga till med det tappert kämpande gotlandsförsvaret. Ibland blev det till och med lite för hastigt i svängarna och på bilden härovan får Kjell studera glansisen på närmare håll. Lacke Hall är närmaste »guldkantade» bakom. Svenne Nilsson i gotlandslaget på knä t v, Georg Pettersson i mitten och »Kajan» och Bror Fredriksson till höger.

Olle Lindgren som rätt snart lämnade centerhalvplatsen och gick upp i kedjan har härnedan fint fångats i en fartfylld situation flankerad av Sven Nilsson t v och Inge Karlsson. Inge konstaterar belåtet att Kroon knep nystanet den här gången, medan Svenne Nilsson i övern har tappat klubban.

Maurice — K. G. Elander

Billiga baklängesmål ^{23/2 -55}

för VIF utan gnista

Gute pånyttfött gäng

Ja, Gute ställde alltså alla tips på huvudet i går kväll och gick till final i DM-hockeyn genom en klar och odiskutabel seger över VIF med 8-4. Periodsiffrorna var 2-0, 2-2, 4-1. Spelet var inte av någon högre kvalitet, särskilt inte i första och en bit in på andra perioden, men om man i något sammanhang kan tala om sammanbitenhet och gnista så var det just vad Gute visade igår, men så verkade också VIF-arna förvånansvärt håglösa och speltrötta. Det föreföll som om Gute hade stoppat bättre för hårdkörningsprogrammet, eller kanske inte klass II har varit så hård som ettan.

Gute inledde målgörandet genom Putte Myrbäck som efter 10 min. drog på ett vackert skott samtidigt som »Pedden» hade dålig sikt. Minuten efter hade VIF:s Ekström en jättechans att kvittera men sköt ensam med målvakten obehärskat bredvid. Innan signalen var det klippt för 2-0 till Gute, det var Lasse Lundqvist som påpassligt snitsade in en målvaktsretur.

VIF-upptryckning efter 0-3

Andra perioden inleddes med att Kroon från sin backplats åkte upp med pucken och efter diverse förvecklingar petade in-trean, och halvminuten efter reducerade Rutger Gustavsson för VIF ur så gott som obefintlig vinkel. VIF-målet blev en signal till betydligt bättre fart och spänning i det hela. När Leif Larsson sedan omedelbart hyfsade till VIF:s siffror med en vacker syl var nog många inställda på en verklig strid på kniven, och ännu högre blev både spänningen och stämningen sedan Evert Lind ökat till 4-2 för Gute och VIF:s Jonny, omedelbart i tredje periodens början reducerade till 4-3.

När 4-3 blev 8-3

Snöpligt för VIF kom sedan 5-3 till Gute genom Myrbäck och ännu snöpligare var Lasse Arvidssons 6-3, »Pedden» gick ut för att möta och Lasse som var framme snitsade pucken precis mellan skridskorna på »Pedden». Lasse Arvidsson var även upphov till 7-3, och återigen efter schabbel av »Pedden».

8-3 föll vackert från Myrbäcks

klubba och Rutger Gustavsson avslutade målfabrikationen med VIF:s fjärde mål.

Billiga mål

Det var som sagt var ingen match som går till lhistorien, särskilt inte för VIF:arnas del, varken Leif eller »Nuppa» t ex stod att känna igen. Nog slet de väl stundvis men de fick inte ut någonting. Gutemålen nr 6 och 7 och kanske också det femte får nog utan vidare »Pedden» i kassen ta på sig, han hade en dålig kväll även om han inte alls började så illa. Bäst av VIF:s utspelare lyckades nog Rutger Gustavsson som visade goda takter.

Lundqvist i slag

Nu var VIF:arna naturligtvis inte chanslösa det skapades ibland situationer och fina skott även från det hållet, men Paul Qviström i Gutekassen visade verkligt vackert målvaktsspel, och där strandade många VIF-attacker. Sista perioden var dock nästan helt Gutes. Den klart lysande stjärnan i Gute var annars Lasse Lundqvist, som visade en framfusighet och påpasslighet som fröjdade.

Kroon var bra på backen, och särskilt effektiv var han med sina handstoppningar. I övrigt behöver nog Gutespelet släpas av en hel del, men med samma sjuvärdes gnista som i går kväll, blir det säkert hårda bud om DM-tecknen.

»Smulsen» och Rune Qviström dömdes i stort sett bra.

Vist.

Mål för Gute signaleras av Evert Lind t v, och fyra VIF:are tittar resignerat på varann.

Paul Qviström i gutemålet gjorde en stark match och avväjjer här ett farligt VIF-skott. Breuvid står stabilt på backen Åke Kroon. Det är Leif Larsson som skjuter.

Slite IF tog även DM i hockey

25.2.55

DM-SERIESEGRARNA FRÅN SLITE IF efter matchen igår. Stående fr. v. reserven Björn Hansson, B-trion Curt Olsson, J. E. Blomkvist och Lasse Rothstein, A-trion Jörgen Bogren, Sture Sandström och Hasse Lundahl samt lagbasen Affen Lindwall. Knästående: Åke Othberg, målvaktsreserven Sjöndin, Benne Nyström och Nils Nilsson.

8-2 över Gute i ful finalmatch

Det blev som mycket väntat var Slite IF, som vann DM-tecknen i hockey. Gute, som överraskande kom till finalen, hade inte mycket att hämta mot det snabbskrinnande och stundtals elegant spelande köpings-laget. Resultatet blev 8-2 efter perioderna 4-1, 1-1, 3-1. Målskorpen motsvarar ungefär spelfördelningen och utan tvivel var det värdiga mästare. Matchen däremot var knappast värdig att gå under beteckningen final. Med final menar man väl gärna vackert, just och trevligt spel mellan de två bästa lagen, men gårdagens final var långt ifrån detta med undantag att Slite var bästa lag.

Gutavallen bjöd på en kalasbana med glashård is. Publiken strömmade också till i mängd och allt var alltså upplagt för en final på DM:et.

Domarna för släpphänta.

Vems felet till största delen var att det blev en av de fulaste matcher som denna säsong spelats i Visby, kan ju alltid diskuteras, men frågan är om inte domarna får ta på sig en stor del av detta. De tillät litet för mycket ojustheter, varför spelarna allteftersom matchen led drog allt större växlar på deras slapphet och tacklade och slog mer och mer regelvidrigt för varje minut som gick — utan att domarna riktigt försökte stävja det hela medan tid var.

Gutes snällspel och taktik inbjöd också till diverse hårda tag. Man kan förstå Gutes taktik i viss mån. Slites snabbåkare måste tas med kroppen hårt och resolut om man inte skulle bli alltför överspelade och om det inte skulle bli alltför mycket rassel hos Qvistström. Med tiden tappade ju också Slite-spelarna humöret och därmed var kubbningen i full gång.

Nog sagt om spelet.

Lasse Lundqvist och Sture Sandström

var planens två snabbaste spelare och finaste lirare. Båda två var förgrundsfigurer i sina lag. Skillnaden var bara den att Sandström tappade humöret fortare än Lundqvist och var därmed offer för domarnas ingripande. Att sedan han gjorde en ful eftersläng på "Lunkan" vid ett tillfälle och fick fem min. kan vem som helst göra i stridens obehärskade ögonblick.

pucken i famnen, men han tappade in den i nät.

Gute reducerade

i andra periodens 8 min. genom Ove Nilsson, som fick en puck serverad av Lasse Arvidsson sedan Othberg upprörande slarvat. Ove blev helt fri med Nyström och gjorde inget misstag.

5-2 sköt Bogren i nät mellan benen på Inge och förbi skymde Qvistström i 13 min. Vackert skott.

Slite-mål trots utvisning.

Det dröjde till efter bytet i sista perioden innan nästa Slite-mål kom. Sandström gjorde en uppåkning och passade i samma ögonblick som han blev tacklad till Bogren, vilken nätade från vinkel.

I 15 min. åkte Sandström ut på fem min., men likväl kunde Hasse Lundahl åka upp och snitsa dit trissan och göra ställningen 7-2.

I sista min. kom Sandström igenom och hann visa sin klass på en vacker uppåkning och dito vackert skott som smet in i kryssset otågbart.

Raffel vid Gutekassen, där hela Slites A-kedja med Sandström längst t. h. är inbegripna i strid med fyra gutespelare, Qvistström i målet redde upp det här gången.

Slite-backarna

Othberg och Dubbel-Nisse har ju tidigare fått fina lovord och får det även nu. Hasse Lundahl märktes mer än Bogren i Slite-kedjorna, där B-trion samspelade finfint vid sina tillfällen.

I Gute får i övrigt Kroon och Inge gott betyg, liksom Myrbäck och Lindh. Övriga spelade jämnt skägg.

Gute tog ledningen 1—0

Helt överraskande tog Gute ledningen i tredje min. på ett skott från Myrbäck, som Nyström i målet inte såg då Othberg stod ivägen.

Kvitteringen kom dock snabbt och det var troligen Hasse Lundahl, som var siste man på pucken, assisterad av Bogren.

2—1 till Slite blev det i 13 min. genom Rothstein på en långpuck som inte såg så märkvärdig ut.

3—1 i 15 min. precisionssköt Hasse Lundahl förbi Kroon och Qviström efter noga siktning.

Minuten efter slog Sandström på ett skott från kanten och det verkade som om Qviström hade

Roma-Getingar vann succéturnering i cupen

27.2.55 STRAFFAR FICK AVGÖRA I THRILLER-TURNERING FAVORITER FÖLL BORT

Gult och svart blev segerfärgerna när Gotlands Folkblads ungdomcup avslutades för året med den äldre gruppen. Gult och svart är Roma IF:s färger och det är också getingens färger, och därmed vare sagt att det blev det välspelande laget »Getingarna» från Roma som detta första år fick ta med sig vandringspriset hem. Söndagsvädret var föga vänligt med snö i mängder över Gutavallens ishockeybana, men det dämpade inte spelhumöret och det kunde absolut inte hindra att andra avdelningen i GF-cupen blev en succé liksom de yngre pojkarnas turnering tidigare.

Trots att de 12 lagen reducerades till 9 och det således blev några walk over-segrar fick man bestämt för sig att det här faktiskt var ännu mer spännande än yngre cupen. Det blev förlängningar och till och med straffar för att skilja lagen åt ibland, och alltmer rafflande blev det förstås ju längre fram man kom mot det slutliga avgörandet. Lagom till semifinalerna slutade också snöandet och det var en sann fröjd att se med vilken kämpaglöd ungdomarna gick in för spelet.

Hemsefavorit på pumpen direkt

Ja, raffel och överraskningar hör cupspelet till, det är tjusningen med det hela, och de ingredienserna fanns som sagt i rika mått. Till de mera oväntade skrällarna hörde Lärbrolaget Puckarnas avbasning av Hemse i första omgången. Men den i större sammanhang välkände Klas Korsman jämte bl. a. stångaspelarna Affe Persson och Rolf Linder i laget ville man hålla Hemse som en av de främsta segeraspiranterna, men det blev pumpen direkt och 0-3 mot lärbropojken, som gjorde en mycket stark insats i turneringen överhuvudtaget.

Adjö till S:t Hans

S:t Hans hette ett visbylag som man också trodde skulle bli svåra att stoppa. Leif Larsson (första matchen) och Nisse Ekström fanns med i »konditorigänget» och att de hörde till turneringens allra starkaste lag är det ingen tvekan om. I semifinal blev det emellertid punkt och slut för S:t Hans och de som ombesörjde detta var de blivande segrarna Getingarna från Roma. S:t Hans hade övertaget och ledde länge med 2-1, men man glömde att knyta till säcken, och i slutminuterna kunde Bosse Eriksson både kvittera och slå in det 3:e och vinstgivande målet för Roma. Gissa om Bosse blev omklappad av de andra getingarna!

Två Gutesegrar på straffar!

Innan man kommit så långt hade den första matchen med straffskiljning utkämpats. Det var visbylagen Gute och Salta Biten som i kvartsfinal inte kunde skiljas åt trots två förlängningar, och man såg inte ut att kunna göra det under den nervpirrande strafftävlingen heller. Gjorde det ena laget mål så gjorde andra laget det också, bommade det ena så bommade även det andra. Men i femte — eller var det sjätte? — straffen kunde Bo Karlsson i Gute avgöra matchen till sitt lags förmån.

Klar finalseger för Roma.

På samma sätt fick man ta till straffar för att skilja Gute och Lärbro-Puckarna åt efter en raffelmatch av bästa märke. Puckarna fick bl. a. ett mål underkänt då skytten stod i målgården och båda lagen hade ungefär lika stora chanser att ta hem'et. Men det förblev 0-0. Och sedan Lärbro missat sin första straff slog Bosse Karlsson in Gutes dito och därmed var Gute klar för finalen dit Getingarna matchen före kvalificerat sig. Gute hade 1-0 i finalen men innan halvtid hade Roma-Getingarna ledningen med 2-1 och man spädde sedan på till 4-1 som blev Getingarnas segersiffror.

Matcher och mål

MATCH 1: Eksta—Snapphanarna, walk over till Eksta.

MATCH 2: S:t Hans—Rötäggen 4-2 (halvtid 3-0). Målskyttar i S:t Hans Leif Larsson 2 samt Mats Lutteman och Nils Ekström 1. Sven Karlström gjorde Rötäggens båda.

MATCH 3: Salta Biten—Tofta/Eskelhem 5-1, halvtid 2-0. Pertti Suomela

gjorde 3, Olle Söderberg och Erland Nilsson 1 vardera för Salta Biten. Gunnar Ronqvist sköt Tofta/Eskelhems mål.

MATCH 4: Puckarna—Hemse 3-0, halvtid 1-0. Samtliga mål för segrande lärbrolaget Puckarna gjordes av Per Ove Lewedahl.

Kvartsfinaler:

MATCH 5: Getingarna—Eksta 2-0, samma siffror i halvtid. Kurt Vidstrand och Folke Gardelin sköt Roma-Getingarnas mål.

MATCH 6: S:t Hans—Havdhems IF walk over till S:t Hans.

MATCH 7: Gute—Salta Biten 2-1, halvtid 1-0, full tid 1-1, efter 2 förlängningar 1-1, avgörande genom straffar till Gutes förmån. Leif Pettersson och Bo Karlsson var målskyttar i Gute, Rolf Pettersson i Salta Biten.

MATCH 8: Puckarna—Bo-Bo-Gänget walk over till Puckarna.

Semifinaler:

MATCH 9: Getingarna—S:t Hans 3-2, halvtid 1-2. Getingarnas mål gjordes av Bo Eriksson 2 samt Folke Gardelin. Nils Ekström och Kalle Svensson sköt målen för S:t Hans.

MATCH 10: Gute—Puckarna 1-0, 0-0 i full tid och 0-0 efter 2 förlängningar. Gute genom Bo Karlsson avgjorde återigen vid straffskiljningen.

Final:

MATCH 11: Getingarna—Gute 4-1, halvtid 2-1, Målskyttar för Getingarna var Hilding Norrby 2, Folke Gardelin och Bengt Nilsson. Gutes mål gjorde Per Andersson.

»Getingarna» från Roma, segrare i äldre GF-cupen, stående fr v Tore Larsson, lagled. Börje Svensson, Kurt Vistrand, Per Erik Lyander, Folke Gardelin, Bo Eriksson, Hilding Norrby. Knästående fr v Gunnar Hansson, Roland Olsson (reservmålvakt), Rolf Olsson, Sigge Eklund, Bengt Nilsson.

56 mål på 60 min mellan AIK-Gute

27.2.55

Huvudmatchen i söndagens handboll i Exhuset mellan AIK o. Gute blev en tråkig tillställning. Den präglades av dåligt spel genast från början och den lilla skara som sökt sig ut till I 18 satt faktiskt bara och räknade mål. Det blev nämligen 56 mål på de sextio minuterna fördelade på 34 för AIK och 22 för Gute.

AIK var för dagen minst dåligt och vann rättvist. Halvtidssiffran var 18—8. Att nämna något om spelet är nästan ogörligt då något sådant inte förekom, åtminstone inte så det störde. Det var mest bara tre steg och så skott — som för det mesta resulterade.

I det segrande laget var det främst Lennart Johansson och Lennart Svennefelt som spelade huvudrollerna och lekte o. trixade de bort ett mycket ihåligt Guteförsvar. Sammanlagt gjorde de två 22 mål — 13 för Svennefelt och resten för Krullis. Lasse Olin i målet hade lika stor tur på Gute-skotten som Gute-Boström hade otur på AIK:s bollar. Och det vill inte säga litet det.

Vad som främst saknades hos Gute var kämpaglöd och gnista. Ingen kunde eller ens gjorde för-

sök att rycka upp sig och spela för fullt — möjligen skall Kj. Y. Jönsson undantas härifrån. Han försökte i alla fall att få igång något spel. Gute stod också för bravaden att bränna fyra av de fem straffar som laget fick, plus att totalt fria spelare kostade på sig den onödiga lyxen att slå bollen utanför målet flera gånger.

Målgörare för AIK var Svennefelt 13, Krullis 9, Alexandrie 6, Granlund 4, Jonasson och Karlsson. Gute: Hedbom 10, Rune Carlsson 4, Jönsson 3, Ogestad 2, Söderberg, Allan Johansson och Wallin vardera 1.

I en förmatch blev det 20—20 mellan A7 och LV 2. Den matchen var betydligt mera sevärd än A-matchen.

LEON

Gutes lag som kom två i GF-cupen, äldre, stående fr. v. K E Pettersson, Tage Ahlberg, Staffan Brunn, Per Andersson, Bo Karlsson, Björn Stengård, Stig Pettersson.
Knästäende: Jorma Saumela, Bernt Karlsson, Sören Quiström, Thomas Vernerson, Leif Pettersson.

Bakom kameran
K. G. Elander

Här är en bild från final i äldre GF-cupen mellan Getingarna och Gute. Getingarnas målvakt Rolf Olsson har »klistrat» en puck i bröstet under en av de farliga guteattackerna i första halvlek innan Roma-Getingarna visade var skåpet skulle stå.

Till höger en straffläggare med nerver, unge Bosse Karlsson som förde Gutes cuplag till seger i två (!) matcher genom straffskiljning då förlängning inte hjälpt. Bosse fick hedersplakett efteråt.

Visby AIK segrade i jämnt men intressefattigt visbymästerskap

Snabbturneringen om Visbymästerskapet i hockey mellan de tre "stora" i går kväll var väl ändå ett alldeles för tydligt bevis på att ishockeysäsongen är slut. Både spelare och den fåtaliga publik som kommit tillstädes visade ett så ringa intresse för vad som hände, så man fick intrycket av en mycket mycket trist tillställning.

Det var egentligen bara i de två sista perioderna av den sista matchen som det blev en smula fart, och det var AIK och Gute som möttes i "final", där det för att bli Visbymästare gällde för AIK att vinna medan Gute "bara" behövde oavgjort. AIK vann finalen med 2-0 och hade tidigare i första matchen spelat oavgjort med VIF, 3-3 medan Gute i andra matchen besegrade VIF med 5-2.

AIK blev alltså Visbymästare, och tog sin andra inteckning i det uppsatta vandringspriset.

AIK—VIF 3—3 (1—0, 2—2 0—1)

"Kajan" gav AIK ledningen på ett hårt och välplacerat långskott sedan VIF haft ett litet övertag hela första perioden, 2-0 blev det i andra periodens början genom Kalle Tell sedan VIF-försvaret blivit överspelat, 2-1 reducerade Leif Larsson till ur allmän villervalla framför AIK-kassen. 2-2 svarade Nuppan för på en höjdpuck via bröstet på "Kalmar", och 3-2 för AIK dundrade "Kajan" in fullkomligt otagbart sedan han kommit ensam igenom. Slutresultatet 3-3 fastställde Leif Larsson i sista perioden på idealpassning från "Nuppan". Sägås kan att VIF låg väl så nä-

ra till segern som AIK, och överhuvudtaget ger inte VIF:s placering i sluttabellen någon rättvisa åt lagets insatser.

Gute—VIF 5—2 (2—1 2—0 1—1)

VIF lottades att omedelbart efter AIK-matchen ställa upp mot utvilade Gute, och det visade sig också att Gute bärgade segern i början, i slutperioden var det mera jämnt, då också Gute-spelarna började bli trötta. 1-0 för Gute gjorde Lasse Lundkvist från nära håll, 2-0 var faktiskt självmål, det var Kurt Nilsson som skarvade ett skott från Lasse Arvidsson i egen kasse, Osmo Fohlström reducerade till 2-1, och andra perioden inledde Lundkvist med 3-1 till Gute på ett mycket vackert skott, 4-1 gjorde 'Laxen' Nilsson. I sista perioden reducerade Leif Larsson åter för VIF till 4-2, och vid sidbytet beslöt VIF att spela de sista minuterna utan målvakt, med sex utespelare alltså, det lyckades dock inte så bra för VIF:arna, utan Lasse Arvidsson kunde öka på för Gute till 5-2 i den tomma kassen.

AIK—Gute 2—0 (0—0 1—0 1—0)

Gute fick nu ställa upp till spel mot AIK som hade vilat, men ingen släpptes dock över bron från någotdera hållet i första perioden, första målet kom i andra, och föll från "Kajans" klubba, Qviström i gutekassen halvklarade, och målet vållade lite diskussion, måldomaren flaggade dock för att pucken var över linjen. Det var också Kajan som fastställde slutresultatet till 2-0 på en verkligt läcker höjdpuck i början på slutperioden.

AIK blev alltså slutsegrare i turneringen och tabellen får detta utseende:

AIK	2	1	1	0	5—3	3
Gute	2	1	0	1	5—4	2
VIF	2	1	0	1	5—8	1

Vist.

Gutebacken Ake Kroon i kamp med AIK:s juniorlöfte Janne Nilsson. Bakom ses Kalle Tell.

VIF besegrade Gute fullt klart med 3—1

Första ordentliga träningsmatchen för året i fotboll spelades i Visby igår vad det gäller Visbylagen VIF och Gute. På Norra idrottsplatsens lervälling möttes de två lagen på förmiddagen i en för årstiden hygglig match, där VIF inte aktade för rovt att vinna klart och otvetydigt med 3—1, halvlek 2—1.

Gute börjar alltså ungefär som alltid om vårarna, nämligen med svaga träningsmatcher, för att sedan när det börjar gälla seriepoäng, komma tillbaka och framträda som en fågel Fenix. Man skulle alltså därför helt lugnt konstatera att man följer samma mall i år och att formen kommer lagom till seriestarten.

Så är det dock inte tyvärr. Gute har mist flera av sina bättre spelare — namn som Karl Uno Wallin t. ex. ersätts inte i en handvändning. Dessutom saknas med säkerhet "Bambis" Karlsson i vårens serielag och hur det blir med Lennart Runsten och framför allt Allan Pettersson står väl i vida fältet ännu. Igår var inte heller Ake Othberg med.

VIF bör mänskligt att döma komma ordentligt i vår. Man kör med samma lag i stort sett som i höstas, d. v. s. en blandning av gammalt och nytt. De nya kuggarna tycks ha stabiliserat sig nu, och de gamla håller sig i toppen fortfarande.

Stig Carlsson i mål greppsäker som vanligt, backarna Lasse Berg och Curt Nilsson behöver mera träning, men kommer säkert, halvbackarna Lotta Svärd och Everth Ohlsson visade redan fin form, liksom stoppern Ake Wallin, som kanske skall träna litet snabbhet. Kedjans bäste var Leif Larsson på centern — VIF:s stora namn och målskytt i alla bollidrotterna tydligen — Ace Engström och Yngve Pettersson bildar bra högerving, medan Rutger Gustafsson och Sture Svärd mera sällan fick igång något spel.

Gutes lagmedlemmar kan för dagen presenteras så här: "Peking" i målet, som schabblade in första målet grovt, ställdes inte på några svårare prov annars; backarna Kroon och J. E. Blomkvist behöver mycket träning än, framför allt Kroon; halvbacks-kedjans och Gutes stötspelare som vanligt Inge Karlsson på centerbacken, en plats som han bör spela på även i fortsättningen. Lasse Arvidsson har en bra bit kvar till storformen medan Lars Östen Wallin visade hyggligt spel. Kedjans bäste var liksom i VIF centern — Sören Norrby slet som en galärslav från första till sista minuten, men avslutade en massa fina tillfällen för uselt. "Putta" kommer säkert att bli bra och samma gäller Lasse Lundkvist; Nils Erik Hedbom och

Bo Hultström räcker inte till riktigt ännu.

Leif Larsson snitsade in 1—0 på en direktskarv från Ace Engström, "Peking" borde tagit bollen men den gled mellan händerna på honom. 1—1 kvitterade "Putta" till strax efter, sedan han fått dribbla runt innanför straffområdet ganska ensam en stund. 2—1 svarade också Leif Larsson för på en hård boll från kanten, där bollen studsade väldigt konstigt över "Peking". "Putta" hann innan halvtid slå en straff rakt på "Malung".

I andra halvlek fastställde Ace Engström slutresultatet 3—1 sedan han kommit fri framför målet och precisionsskjutit vid stolpen från straffpunkten ungefär. Sören Norrby och även andra i Gute-kedjan hade sedan många tillfällen till reducering, men VIF-försvaret klarade upp det med mycken skicklighet och en del tur.

Sven Nilsson blåste bestämt och hyggligt och 50-talet kantade banan på snövallarna, Choya.

Gute B—VIF B 13—0

I en efterföljande reservmatch mellan de båda klubbarna vann Gute med utklassningssiffrorna 13—0! Det var som var och en kan förstå kattens lek med råtta. Bäste målsjötare blev Evert Lindh som hittade rätt åtta gånger.

I GREVENS TID sticker här VIF:s "Lemis" Wallin ut en fot och får bort bollen från frie Gute-centern Sören Norrby's skarpladdade högerkanon. Stig Carlsson kastar sig ut i luften för att täcka event. skott.

»Gamlingen» Lotta Svärd och Kurt Nilsson ses här ta hand om både bollen och gutecentern Sören Norrby.

Matchen Gute—VIF på Norra idrottsplatsen visade att lagen ännu inte har tillnärmelsevis den kondition eller matchträning som behövs. Ganska naturligt för övrigt. Här ovan ses en situation där VIF-aren »Lemis» Wallin fallit och passeras av klubbkamraterna Evert Olsson och Lasse Berg som jagar bollen och Gutespelaren Allan Johansson.

OJOJOJ, SICKEN CHANS VIF:s Rutger Gustafsson missar här! Gute-målvakten »Peking» Hellström utanför buren (längst t. h. tillsammans med Sture Svärd) och bollen framför fötterna bara metern från mållinjen! Men mål blev det likväl inte.

DET BLEV INTE MAL för Gute här, men det var bra nära. Lennart Runsten kilar mot mål, sedan Ronström har ramlat omkull. Gösta Karlsson tar dock bollen före Runsten.

Knapp Gute-vinst med 2-1 mot AIK

Gute lyckades med knapp nöd vinna över Visby AIK vid påskafftonens fotboll på norra idrottsplatsens gyttjiga och snötäckta plan. Trots att Gute ställde upp med det lag som förmodligen blir ordinarie i serien i vår, blev endast 2-1 till div. IV-laget.

Vare sig väderleken eller planförhållandena inbjöd till några större utsvävningar i fotbollens högre skola. Det blev mest spårka och spring från båda lagen. Den lilla klick av åskådare som härdade ut i kylan fick mycket litet valuta för sin ståndaktighet.

Åke Othberg, Allan Pettersson och Lennart Runsten spelade med i Gute. I målet gjorde Åke Kroon en god insats som ersättare för sjuke Peking Hellström. Allan Pettersson spelade back tillsammans med Inge och båda skötte sig utan anmärkning. Allan är kanske ingen dum ersättare för Bambis Karlson när all kommer omkring.

Halvbackarna Arvidsson och Othberg lär nog vara i form till seriestarten, medan däremot Lars Östein Wallin troligen är för lätt för att spela centerhalv. Sätt honom som ytterhalva. Othberg som back och Inge Karlsson som centerhalv, det blir nog det bästa.

Runsten var snabb och skottfarlig som vanligt, men var dock ganska otränad. Sören Norrby den konditionsstarkaste i kvintetten, Puta märktes mycket litet och endast sporadiskt, Lasse Lundqvist spelade endast en halvlek, Bosse Hultström som ersatte andra, ville en hel del men det fattades förmåga att genomföra det, Perti Suomela debuterade i A-laget på hy och skötte sig inte illa till att vara junior.

I AIK debuterade Gösta Karlsson, f. d. Roma, i målet och blir en kraft att räkna med. Backarna Wahlberg och Bertil Andersson för osnabba medan halvbackskedjan Svennefelt, Ronström och Britze var lagets starkaste del i matchen. Svennefelts och Britzes förmåga att trasa sönder alla anfall är förnämlig. I kedjan var det strängt taget endast Kajan Almlöf som man märkte. Krullis Johansson som inner är ingen ackquisition och Bultic Bohlin håller inte måttet.

Gute tog ledningen på en straff i första halvlek. Först lade Inge den, men målvakten rörde sig, sedan försökte Sören Norrby och snitsade dit bollen vid vänster stolpe, men åter ansåg domaren att målvakten rört sig och ny straff, som Sören slog in vid höger stolpe kallblodigt. Kvitteringen stod Krullis för efter framspelning av Kajan. Segermålet svarade sedan Runsten för med ett upplopp och skott i farten.

Oavgjort 3-3 för IF Gute

Havdhems IF gjorde en mycket god match mot sina mera berömda och kända motståndare vid annandagens träningsmatch i Grötlingbo. Värdföreningen uppnådde nämligen 3-3 mot IF Gute — ett resultat som gästerna bör känna sig nöjda med.

Havdhem tog ledningen med 2-0 fullt rättvist. Gute kunde emellertid både reducera och kvittera till 2-2 genom Sören Norrby och Evert Lindh, innan Havdhem kom igen och gjorde 3-2, vilket dock innan slutsignalen kvitterades till 3-3 av Sören Norrby.

I Gute gjorde Bernt "Kalmar" Johansson sin debut efter övergången från AIK. Han spelade back och var framför allt i första halvlek bra och bollsäker. Kroon vikarierade för Hellström i målet. Halvorna Arvidsson och Othberg samt cb L. Ö. Wallin var långt från formen för dagen, vilket även gäller "Putte" Persson i kedjan. Evert Lindh spelade center, medan Allan Johansson, Perti Suomela, Bo Hultström skiftades om att spela på yttrarna. Vänsterinner och bäste man i Gute var Sören Norrby — en spelare som väl får sitt definitiva genombrott i år.

Havdhem har tydligen skött sin träning omsorgsfullt och går tydligen in för vårsäsongen med frenesi. Bästa spelare var Bertil Gardell, Sune Larsson och kanske framför allt målvakten Ingvar Ohlsson — greppsäker o. smidig.

Från matchen Gute—AIK är den här bilden hämtad. »Kajan» Almlöf brassar på mot Kroon i gutemålet och uppvaktas av Allan Pettersson och Lars Östen Wallin.

AIK:s »Kajan» Almlöf avlossar stora kanonen mot Gutemålet, men målvakten Ake Kroon får en fot emellan. Bakom Gutekeepern avvaktar Inge Karlsson utgången.

Gute föll med 2-4 mot energiska Fardhemslaget

Den inställda seriestarten utnyttjades på söndagen till en rad vänskapsmatcher för att ge spelarna matchträning och man spelade lite här och där i den mån snötäcket ännu låg hindrande i vägen på egna planer.

Gute åkte ut till Fardhem, som hade torr och bra plan, och fick resa hem igen med en förlust, övriga visbylag vann komfortabelt medan Othem och Roma spelade oavgjort ute på Hellvi-planen.

Gute ställde upp utan Runsten och Hellström och i deras ställe ryckte nya förmågor in. Kroon fick till uppgift att vakta målet och det gjorde han bra, även om han rör sig en smula tungt. Blåsten förryckte spelet i Fardhem, liksom i de flesta andra matcher på söndagen.

Gute startade förtroendeingivande med ett mål av Allan Pettersson men Fardhem utjämnade genom Gahm, Fardhem tog sedan ledningen genom Green men "Putta" Persson utjämnade till 2-2 sedan Fardhemsmålvakten missat en utrusning.

I andra halvlek lade Fardhem på mera krut och fortsatte med sina långskott. Sven Höglund ökade siffrorna till 3-2 och Herbert Jakobsson ordnade 4-2 med ett vackert mål.

Gute spelade hyfsat på plan men hade svårt att göra mål. Man hade inte heller så lätt att komma förbi Fardhems ch Evert Jakobsson, som var pålitligheten själv.

Gute vann för lätt på turmål i Othem

Stora snövallar inramade Othemsvallen, när Gute gästade Othem i en vänskapsmatch. Trots snön och några våtar här och där var planen bra. Gute vann med 4-1.

Gute, som under tidigare vänskapsmatcher i år haft svårigheter med lagspelet, börjar äntligen få ordning på torpet. Nu tvålade man dit värdarna med 4-1 (2-1), visserligen något i överkant, men segern var uppenbart rättvis. Othem var långt ifrån ofarliga och låg inte gästerna långt efter vad beträffar kombinationsspelet. Däremot var det dåligt ställt med konditionen och målskjuteriet. Första halvleken blev intressantast med högt upptrivet tempo. Båda lagen kämpade, och spelet växlade fram och tillbaka med fina tillbud på ömse håll.

De verkliga chanserna försatte man och de mål som tillverkades kom till vid situationer framför mål efter missuppfattningar i försvaret. Nu ordnade Puta Persson till ett hat-trick på detta vis utan att på något sätt ha frestat Mål-Johan i Othem.

Lasse Lundqvist gjorde på samma sätt Gutes andra mål minuten efter Nisse Engströms kvitteringsmål. Mål som luktar "tur" sätter man ingen tillit till och Gute får allt skaffa fram grövre kanoner om laget skall få höra nät-rassel i stockholmsserien. Försvaret i Stockholm serverar inte bollarna framför mål.

Gutes försvar var den markantaste lagdelen, som förutom ett gott försvarsarbete hann med att understödja kedjan i deras anfall. Hb. Ake Othberg, ch. Inge Karlsson, hh Lasse Arvidsson var de mest framträdande. I kedjan gjorde Puta förutom målen inte mycket väsen av sig. Yttrarna Lasse Lundqvist och Allan Pettersson svarade för, att det blev lite fart på kedjan och var jämte cf. Lennart Runsten de nyttigaste.

I Othem återfanns "Henne" Karlsson på hb och bevisade återigen att gammal är äldst genom ett ypperligt backspel. Ch Ake Pettersson var brytsäker och bra liksom unga vh Ake Nordvall. I kedjan gjorde juniorerna Lasse Nyberg och Lennart Johannisson ifrån sig bra och får nog räknas som permanenta i A-laget i fortsättningen.

Domare var Affen Lindwall, som inte hade någon svarare uppgift. Publik: 50.

Försvagat Gute föll i starten

En halvlek ^{1/2 55} med 10 man

Gute fick i sin första seriematch för året erfara hur det kan gå när man spelar mot ett ganska jämnstarkt lag och en viss otur. Med hela 4—1, halvtidssiffrorna var 3—0, vann nu gästande Råsunda på Gutavallen. Hela första halvleken hade stockholmarna ett markant övertag men i den andra kom Gute igen med friska krafter och med litet tur framför mål hade slutresultatet mycket väl kunnat vara litet prydligare.

Första baklängesmålet ramlade in bakom Åke Kroon i matchens 6:e minut, och då var det Råsundainnern Olle Wendin som påpassligt skarvade kulan utom räckhåll för Kroon. Gute sporrades av motgången och en rad vackra anfallskombinationer var mycket nära att resultera i kvitteringsmål. Glyn Persson, som ryckte in som center istället för förhindrade Runsten, visade framfötterna ett par gånger, och han avlossade i 20:e minuten ett verkligt kanonskott som touchade ribban, men tyvärr på fel sida. Det dröjde till 41:a minuten innan Råsundayttern Bo Jansson lyckades komma i skjutläge på sin kant, men då var det klippt för Gute. Ett stiligt skott vid ena stolpen lämnade Kroon utan chans att ingripa. Minuten därpå blev det 0—3. Centern Rune Karlsson skakade av sig Inge Karlsson och sköt ur fritt läge otagbart vid stolproten.

Gute tappade emellertid inte sugen utan svarade med en rad lovande framstötter i andra perioden. I femte minuten kom reduceringsbollen. Lasse Lundqvist snappade upp en boll på villovägar och slog den spikrakt i nättaket. Strax därefter var det Puta Perssons tur att pröva målyckan. En Råsundafot ändrade i sista sekunden riktningen på skottet mot ett övergivet mål. Efter ytterligare en kvarts spel hade Lasse Lundqvist en ny fin chans, men han slog oturligt bollen i ribban.

Lasse Lundqvist gör Gutes första och enda mål.

Den ihållande Gutepressen i mitten av andra halvleken bröts i 26:e minuten, då Råsunda tilldömdes en mycket tvivelaktig straffspark för hand på Åke Othberg. Almlöf gjorde inget misstag, utan placerade bollen just i ena näthörnan. Detta tog knäcken på Gute, och resten av tiden var det bara Råsunda som hade hand om spelet. De sporadiska Guteattackerna kvävdes effektivt i sin linda av Råsundas utmärkta halvbackslinje.

I segrarlaget lade man främst märke till ytterhalvorna och innertrion. Almlöf och Lennart Andersson var de som lade grunden till Råsundasegern med sitt storstilade halvbacksspel. Långa stunder fullkomligt utraderades Guteinrarna. Centern Rune Karlsson bevakades energiskt av Gutes Inge Karlsson, som hade ett styvt jobb i att försöka hålla den målfarlige herren på mattan. Oftast var det Råsunda-Karlsson som drog det längre strået, men först sedan han tvingats ut mot sidolinjerna. Ola Lagerkvist och Olle Wendin var ett effektivt innerpar, som visste sättet att förbrylla Guteförsva-

ret. Vidare lade man märke till den hyperfarlige vänsteryttern Bo Jansson.

Två debutanter ställde upp i Guteelvan. Lars Östen Wallin skötte sig skapligt som vhb, medan däremot J. E. Blomkvist inte höll måttet. Han sparkade för det mesta i luften, men bör få en ny chans, då den första premiärnervositeten givit med sig. Åke Kroon kan inte lastas för baklängesmålen och får godkänt betyg. Lasse Arvidsson spelade förtroendeingivande i första halvleken, men måste lämna planen i den andra på grund av skåda. Att Gute sedan spelade med tio man bidrog naturligtvis till det stora nederlaget. I forwardskvintetten spelades första fiolen av Puta Persson — åtminstone i andra perioden. Sören Norrby stod honom emellertid inte långt efter när det gällde att trolla med bollen. Lasse Lundqvist slet som en terrier på sin ytterplats, men fick långa stunder spela som ende Gutespelare framför Råsundamålet.

Sven Nilsson dömde på det hela taget klanderfritt inför en talrik publik.

CHRIS.

Hej, vart tog bollen vägen! Inge Karlsson och »Putas» och Othberg blickar upp mot det blå och det hela verkar hur muntert som helst. Publiken tyckte för det mesta det var mindre roligt i denna vårseriepremiär för gotländsk »fastlandsfotboll».

Gute pressade och vann rättvist 5-2 mot norrjumbon Djursholm

15.5.55

Sören "Nacka" Norrby avlossar stora kanonen. I bakgrunden Lasse Gadd.

I andra halvlek tog Gute ånyo ledningen genom mål av "Putå" Persson, som kom helt fri framför målet. Gute pressade nu intensivt och ökade ledningen redan efter 8 min., då Glyn Persson till publikens jubel slog in en hörna direkt. Gute slog nu av på tempot och började nonchalera motspelarna. Detta hämmade sig mycket riktigt, och 10 min. före full tid slog hi. Pernau in en boll, som studsade precis vid mållinjen, varifrån Inge Karlsson slog bort den. Domaren dömde mål, huruvida det var rätt eller inte undandrar sig mitt bedömande, då jag stod dåligt placerad. Av välplacerade åskådare omdömen att döma var domslutet emellertid fullt riktigt. 3-2 alltså och åter litet spänning. Fyra minuter före full tid dundrade Lasse Gadd in 4-2 på ett verkligt praktskott, och därmed var Djursholms öde beseglat. Till råga på allt kom så "Putå" och slog in ännu ett mål endast minuten senare. Med hänsyn till mängden av sumpade Gutechanser får man väl säga, att resultatet var rättvist; möjligen kunde segersiffrorna ha varit ännu större.

Gute visade upp en synnerligen homogen elva, o. fortsätter man att spela på det här sättet finns det goda chanser till en toppplacering. Detta främst med tanke på Lasse Gadds utövning. När han väl kommer in i den gamla trallen igen, är han förmodligen Gotlands högerytter. Även den andra Gute-Lassen (Lundquist) skötte sig med den äran och hset och jobbade som vanligt, men gick väl länge med bollen. Unge "Nacka" Norrby visade mycket goda takter och är absolut något att bygga på. Gutes vänsterving Glyn och "Putå" Persson hittade varann fint, men tyvärr var det ytterst sällan någon annan anfallsspelare var framme och mötte inläggen. I Gutes bakre försvar var som vanligt Inge Karlsson den dominerande, "Peking" Hellström kan inte lastas för något av målen och Ake Othberg var också till sin fördel. Djursholm hade ett mycket jämnt lag utan några stjärnor. Främst fäste man sig vid högervingen Pernau—Gustavsson och centerhalven T. Löndvall.

HASSE.

Gute infriade förhoppningarna och besegrade klart norrgruppens jumbolag Djursholms IF med hela 5-2. Därmed passerade Gute Råsunda i tabellen och ligger nu på 6:e plats med 14 poäng, 9 poäng efter ledande Sundbyberg. Med litet tur kunde målskörden gott ha blivit tvåsiffrigt för Gute. Djursholm var inte oävet men dock klassen under Gute. Stundtals glimtade man emellertid till och visade prov på ganska effektiv fotboll. Speciellt gäller detta högervingen Nils Gustavsson—Per Olof Pernau, som gång på gång satte Gutes vänsterförsvar på mellanhand. Tursamt nog för hemmalaget fanns mestadels väldige kämpen. Inge Karlsson på plats och kunde reda upp situationerna.

Gute förlorade lotten och fick spela första halvlek mot den hårda vinden och med solen i ögonen. Trots detta handicap dröjde det endast drygt 5 minuter till 1-0, då Lasse Lundquist slängde iväg ett halvhårt skott mot mål. Gute tog nu alltmer hand om initiativet, även om bollen gång efter annan medelst väldiga hästsparkar från Djursholms-försvararna med vindens hjälp fördes upp i farlig närhet av Gute-målet. Lasse Lundquist hade vid ett tillfälle ett gott skott just utanför, men domaren hade redan blåst av för offside. I slutsekunderna drog Djursholm upp ett anfall, och då "Peking" räddade skottet dömde domaren straffspark för att "Peking" hade knuffat till en motspelare med armen. Till saken hör att straffen dömdes drygt 30 sekunder efter full tid. Djursholm vänsterinner Tore Pettersson sköt straffen säkert i mål. Halvtid 1-1

30.5.55.

Trasigt Gute-gång föll 0—3 i Ängby

Gute fick vidkännas ett ganska väntat nederlag mot Ängby på annandagen men det blev dock inte så allvarligt som man trodde utan siffrorna stannade vid 3—0 till Ängby, vilket också var halvtidsresultatet. Matchen avgjordes på ett tidigt stadium och Gutes chanser i andra halvlek att reducera gick om intet. Allan Pettersson, som fick ersätta Inge på centerhalven, blev matchens store kämpe, och spelade som aldrig förr.

Gute har nu kvar ett annat av topplagen, nämligen Sundbyberg, som flyger hit på lördag eftermiddag och spelar den match som troligen blir avgörande för seriesegern.

Gute ställde upp med ett ganska ommöblerat lag: Hellström i mål, Kroon och Allan Pettersson backar, Åke Othberg, Inge Karlsson och Lasse Arvidsson som halvvar, samt Gadd, Norrby, Evert Lind, Lasse Lundqvist och Puta Persson i kedjan. Glyn, Lars Östen Wallin och Runsten saknades denna gång och en del av Gute-spelarna i laget var märkta av tidigare justeringar. Evert Lind, som förut spelat i B-laget, debuterade nu i Div. IV, men hade oturen att fåka ut för en vrickning och kunde inte göra sig själv rättvisa.

Gute fick starta i hård medvind men det blev likafullt Ängby som anföll och pressade Gute tillbaka. Redan i 5:e minuten var det klart för mål. Ängbys vy slog fram bollen framför Gute-

målet, Peking räddade med foten och Allan Pettersson fångade upp bollen. I väntan på Pekings utspark kom Ängbycentern farande, rev till sig bollen och satte den i nät. Ett gratismål, då Allan kunde ha slagit bort bollen i tid.

En minut senare blev det 2—0, nu på en straff sedan Inge och Kroon med förenade krafter fått en Ängby-forward på fall. Straffen slogs elegant i krysset av ch. Kaj Rosberg.

Redan på detta tidiga stadium blev det nya skador i Gutegänget. Inge blev justerad och fick gå upp som vänsterytter, Allan åkte in som centerhalv och visade där ett fint spel, höll rent framför mål och spelade bollar med rätt adress. Trots allt höll hemmalaget sitt grepp om spelet

och i 25:e min. blev det 3—0 sedan högeryttern sprungit igenom och kommit ensam med målvakten. Dessförinnan hade Lasse Lundqvist haft en chans men bollen gick skyhögt över mål. I slutet av halvleken lade Puta in en fin boll från kortlinjen till Lasse Gadd men denne missade en fin chans och det stod fortfarande 3—0 i pausen.

Andra halvleken blev mållös trots bra övertag av Gute i en 20-minutersperiod. Bl. a. var Puta så gott som igenom men stoppades i sista stund. Lasse Arvidsson sköt det snyggaste skottet men målvakten räddade till hörna upp i klykan.

I hemmalaget var det Kaj Rosberg, Wetter och Stubben Larsson som glänste och i Gute var det Allan Pettersson, Kroon och Hellström som höll stilen i försvaret med Allan som den främste. I kedjan var Norrby det klart skinande ljuset.

Ängby	17	12	2	3	69—44	26
Sundbyberg	16	11	3	2	54—26	25
Tureberg	17	11	1	5	51—35	23
Triangeln	17	7	4	6	52—39	18
Enebyberg	16	7	4	5	43—31	18
Råsunda	17	8	1	8	40—49	17
Gute	17	6	3	8	33—46	15
Hässelby	15	4	1	10	23—45	9
Spånga	16	3	2	11	22—38	8
Djursholm	16	1	3	12	27—61	5

»Putas» var ofta hårt uppvaktad, men det hjälpte inte. På bilden är han (i mitten) invecklad i strid med nästan hela sundbybergsförsvaret. Norrby hoppar i förgrunden och Lundqvist (11:an) ses till höger.

Nöjda med sin dag går »Peking» och »Putas» av planen.

Ljusneseger mot Gute i trevlig uppgörelse

Ljusne och Gute från Gotland levererade en underhållande och trevlig uppgörelse på Ljusneborg i går kväll. Den fotboll som presterades var utan tvekan vårens bästa på Ljusneborg, och de 200 åskådarna höll sig varma i kylan. Ljusne vann med 3-0 (1-0) och LAIK-insatsen måste betecknas som ytterst lovande.

Före kick-off överlämnade Ljusnes kapten blommor till de långväga gästerna, som kvitterade med att överrätta en Gästbok till värdarna.

Ljusne inledde med en konstant press mot Gute-målet och i 7:e minuten gjorde v.h. Curt Nilsson 1-0 med ett 25-metersskott i ena krysset.

Spelet jämnade ut sig efter en kvart och Gutes cf. Gadd hann med att missa en god chans. Vidare hade gästerna ett skott i ribban, varefter returen nickades i ribban.

Ljusne hade något övertag i andra halvlek. För periodens bägge mål svarade vi. Rune Carlsson, båda efter framspelning från cf. Tore Jonsson.

Ljusne saknade av söndagsmannskapet mv. Ake Sjödin (som medverkade en kvart innan Gunnar Lilja övertog burvaktandet) och Sven Gustafsson, som dras med en skada. Sven Jonsson spelade ch. och gick bättre där än som vb. Blomkvist hade gått ned som vb. och även för han verkade förflyttningen vara till fördel. Curt Nilsson spelade v.h. och visade lovande takter. Lilja gjorde det som kom på hans lott säkert, och Gunnar Gran härjade i sedvanlig stil.

FIN CENTER

I anfallet gick högervingen Klang-Martin Englund bra i par. Bäst var dock cf. Tore Jonsson, som spelade starkt matchen igenom och bara behöver lära sig skjuta oftare för att bli en god kedjeledare. Rune Carlsson var ojämn och vy. Aaltonen fick för lite bollar.

Gute var en angenäm bekantskap. Särskilt uppmärksammades hb. Inge Karlsson, ch. B. Johansson, hi. "Putä" Persson och vy. G. Persson, vars raider var applådnipande. Det var kultur över gotlänningarnas spel.

Rune Wallén, Sandarne, dömde utan anmärkning.

Efter matchen samlades lagen och ledare på konditori Vivei till en gemensam kopp kaffe.

Bollprofil

Lasse Larsson.

Några av allsvenskans speciellt slistarka spelare hör hemma i Degerfors, och en av dessa lystrar till namnet Lasse Larsson — värmlänningarnas tidigare centerhalv, som på det yttersta av dessa dagar blivit center. Men det är inget vanligt centerspel "Dubbel-Lasse" från Degerfors presterar, eftersom han är centralfiguren i vulkanlagets destruktiva taktik och närmast agerar fjärde halvback. En uppgift som han skött synnerligen tillfredsställande, eftersom Degerfors under vårens båda första matcher avlivade två "komplex" — först vann man i Malmö, där det inte blivit vinst på 15 år, och sedan gick det samma väg mot AIK, som alltid varit en svår stötesten för värmlänningarna.

Lasse Larsson kom till Degerfors 1950, och har sedan dess hunnit med 4 landskamper — av vilka dock endast en varit av A-karaktär — samt ett framträdande i Pressens landslag.

Den 31-åriga juristen började spela boll i IFK Kristinehamn, och är fortfarande bosatt i hemstaden, där han är ordförande i sin firmas korpklubb och styrelsepeng i stadens korpförbund.

3-0 till Ljusne — men många goda Gute-chanser

Gute spelade i går kväll sin första match under norrlandsresan och Ljusna AIK, som var motståndaren, slog gästerna med 3-0 i en annars jämn match, där det fanns målchanser för lite var. Dock var man ganska imponerad av Gute och man tyckte i Ljusne att 3-2 kunde ha varit rättvisare siffra.

Gute mönstrade följande lag från mål: Stig Carlsson — Inge Karlsson, L. Ö. Wallin — Sören Norrby, Bernt Johansson, Lasse Arvidsson — Sune Almlöf, Putä Persson, Lasse Gadd, Lasse Lundqvist och Glyn Persson. Ljusne ställde upp med ordinarie serie-lag med undantag av centerhalv och målvakt som spelade en halvlek.

1-0 kom redan i 5:e min. på ett skott från 35 meter av Ljusnes vänsterhalv Kurt Nilsson. Bol-len gick in precis i krysset och Malung var utan chans. Putä satte sedan ett skott i stolpen och på en fin framspelning av Gadd sköt han över. Ljusne kom sedan med ett par farliga målchanser — en hörna räddade Inge på mål-lingen och Malung klarade en uppgörelse öga mot öga med Ljusnes högerinner genom att sätta sig på bollen.

Guteoturen fortsatte när Lasse Gadd satte ett skott i ribbans underkant, varpå Lasse Lundqvist skallade mot mål, där en försvarare räddade på millinjen med handen. Domaren såg det inte och straffen uteblev. 1-0 till pausen.

I andra halvlek gick Kajan fint igenom men sköt utanför. Ljusne nätade i stället i 15:e min. genom centern Rune Karlsson. Putä fick sedan en fin boll från Glyn men fick den för långt ifrån sig så att målvakten hann emellan. I 30:e min. ökade Rune Karlsson till 3-0.

Som helhet var det en juste och trevlig match.

Allt väl. Trivseln stor, heter det i övrigt.

På fredag blir det match mot Edsbyn.

Gute vann i Edsbyn, Puta var målskytten

10/6-55

Gute hade på sin turné i norr match mot Edsbyn i går kväll och klarade hem segern med 2-1 i en match som var lika rik på chanser som den i Ljusne i onsdags, bara med den skillnaden att Gute nu också fick mål en och annan gång, medan Edsbyn bl. a. lyckades bränna en straff. Spelet var avsevärt sämre än i onsdags men spänning saknades förvisso inte.

Gute ställde upp med följande lag: Stig Carlsson — Inge Karlsson, Åke Kroon — Sören Norrby, Bernt Johansson, Lasse Arvidsson — Kajan Almlöf, Puta Persson, Lasse Gadd, Lundqvist, Glyn Persson.

1-0 till Edsbyn kom efter 10 min. genom Jernberg sedan Kroon missat på en boll. Glyn drog på ett 25-metersskott, som såg ut att resultera men målvakten räddade fint. Efter 30 min. fick Edsbyn sin straff sedan Kroon ruffat men centerhalven sköt straffen i stolpen. 1-1 kom till på ett fint Puta-anfall som han avslutade med ett välplacerat skott.

I andra halvlek byttes Sören Norrby ut mot Lars Östen Wallin och spelet började med ett fint Guteanfall, men Kajan sköt högt

över. Edsbyn placerade ett målskott i ribban och i 20 min. sköt Puta 2-1. Två min. senare hade Edsbyn en jättechans sedan centern dribblat av t. o. m. Malung men han missade och sköt utanför. Efter 30 min. var en Gutehörna nära att resultera men målvakten reflexräddade på Gadds närskott. Puta var nära ett hatric men skottet gick aningen utanför. När 10 min. återstod blev Puta skadad och Blomqvist ersatte.

På kvällen var Gute-gänget gäster i Edsbyns klubbstuga och lördagen skall man ägna åt Gävle och Furuviik för att sedan styra hemöver under söndagen. På måndag morgon är Gutegrabbarna hemma igen.

Pigga gotlänningar vann 2-1 över Edsbyn på "Ön"

Gotlänningar visade i går för första gången i Edsbyn prov på fotboll och gjorde utan tvekan en viss lycka med sitt framträdande, eftersom Gute från Visby lyckades vinna med 2-1, vilket f. ö. inte alls var oförtjänt. Hemmalaget ledde i pausen med 1-0 men tycktes sedan tappa ork och lust, medan de långväga gästerna piggnade till i stället, utjämnade och slog in segermålet.

De i blått och vitt skrudade visbygrabbarna kunde onekligen en hel del fotboll och var långt rörligare på planen än edsbyspelarna, som verkade mycket tungrodda i en jämförelse med sina motståndare. Laget var en smula ojämnt, men det fanns goda individuella nummer som t. ex. Inge Carlsson och "Puta" Persson, vilka båda provspelat för allsvenska Norrköping, och den tekniske och snabbe högerinnern Stig Lundqvist, som också svarade för gästernas båda mål, det andra sedan han gjort en snabb rush genom hela edsbyförsvaret.

Edsbyn hade passat tillfället att pröva en del nytt men man fick ett ytterst blandat intryck

av det "nya" laget. Högerinnern Rune Nilsson saknade matchvana och kunde inte komma till sin rätt och bland forwards är det nästan omöjligt att ge någon riktigt godkänt betyg. I försvaret var vänstersidan Åke Nöjd-Sune Edling de mest lyckosamma medan Ståhlberg svarade för en del missar allt emellanåt.

Det började eljest ganska lovande för hemmalaget, som redan i 5:e minuten tog ledningen genom Gudde Jernberg, vilken överlistat länge visbykeepern Stig Carlsson. I fortsättningen blev det dock tunnsått med framgångarna och efter den något trevande inledningen kom Gute igång på allvar. Någon orättvisa i resultatet finns det absolut inte, och Gute gav Edsbyn en fingervisning om att det är bäst för Edsbyn att använda sommaruppehållet förnuftigt — till träning och hopsvetsning av laget, om det inte skall bli ny balansgång på randen till div. IV.

Före matchen erinrades om den bortgångne förre EIF-aren "Dampen" Nilsson, vars minne hedrades med en tyst minut.

Gute DM-vann 4-2 över VIF

VIF kunde inte, som så många hoppats på, bjuda Gute strid på kniven, utan de mera rutinerade Gutespelarna segrade efter att tidvis varit hårt pressade av VIF. Efter Gutes halvtidsledning med 2-0 trodde man saken var klar men VIF lyckades reduceras till 3-2. Man trodde då allmänt att VIF skulle kvittera men i stället ökade Gute sin ledning till 4-2 och därmed var spänningen ur världen.

Matchen började med ett mycket situationsrikt spel och i 4:e min. nickade Lasse Gadd tätt över ribban. VIF hade dock de farligaste chanserna och med lite tur hade nog ett par stycken resulterat. I 5:e min. var Leif Larsson fri men fick dåligt tillslag på bollen så Peking-Hellström kunde rädda. Minuten efteråt hade både "Myggan" Petersson och Leif Larsson fina chanser men ingen resulterade. VIF låg nu på bra och flera tillfällen till mål uppenbarade sig. Guteförsvaret grötade ihop sig och mycket tur räddade Gutemålet från påhålsningar.

I 15:e min. kom den första rejäla Gutechansen då "Putå" Persson kom fri, men en VIF-fot petade skottet över ribban. Några minuter efteråt hade "Myggan" Petersson ett skott i stolpen. Gutes 1-0-ledning kom alltså, efter spelfördelningen sett, ganska oväntat. Det var Lasse Gadd som dök upp oväntat och sköt in bollen från nära håll. Detta hände i 39:e min. Gute började mot slutet få allt mer att säga till om och 2-0 kom inte oväntat. Det var Lasse Lundkvist som sköt otågbart från 20 m. i halvlekens sista minut. Lite till mans tyckte man dock att Gutes 2-0-ledning var lite för smickrande och en uddamålsledning hade varit bättre på plats.

Andra halvlek började Gute i mycket hårdare tempo än i första. VIF hängde dock med förvånansvärt bra och hade minst lika mycket att säga till om som Gute. Gute fick nu igång ett mycket vackert anfallsspel och 3-0 kom efter dagens vackraste anfall redan i 3:e min. Det var Lasse Lundkvist som sköt i mål efter att Gadd och "Putå" Persson gjort förarbetet. I tron att segern redan var deras lade Gutespelar

Lasse Lundkvist skjuter 3-0 på VIF. Bollen halkar förbi Malungs tå och i nät.

na nu i viss mån av men det skulle de aldrig ha gjort. Som gubben i lädan dök Leif Larsson upp och sprang ifrån försvaret och sköt en fräsande markkryp-pare i mål. Innan Gutes försvar hade hunnit ordna sig kom VIF:s andra mål. Nu var det "Myg-gan" Petersson som gjorde det. Leif Larsson rushade först på högerkanten och passade in till "Myggan" som inte gjorde något misstag. Nu kämpade VIF för allt vad de var värda för att kvittera. I 23:e min. skadade sig

VIF:s vb. Lasse Berg och fick ta igen sig en stund utanför plan. Gute började mot slutet få mer och mer ordning på sina led och "Malung" Karlsson fick visa sig på styva linan ett flertal gånger. I 41:a min. kunde han dock inte göra något åt Gutes fjärde mål som definitivt säkrade segern åt Gute. Det var Lasse Gadd som sköt in från nära håll. Mot slutet minskades farten betydligt och man såg att spelarna ansåg matchen avgjord.

Stickan.

Guteförlust mot A 7, 6-2

En kombination från A 7 med spelare från olika stockholmsklubbar mötte i går kväll Gute, d. v. s. resterna av Gute sedan landskapslaget tagit sitt, och militärerna vann klart med 6-2 efter en stark andra halvlek. I pausen var ställningen 2-2.

A 7 hade ett gott lag med en kedja som var på fint målhumör och den härjade värre med Guteförsvaret som läckte oroväckande. Gute prövade den nyförvärva-de målvakten Kindberg från Ny-näshamn, som visade goda takter och inte kunde göra mycket åt målen.

6/7⁵⁸ God Gutestart i Vänge...

Gute presterade under de första 20 minuterna det bästa spel man sett på mycket länge i Vänge, berättar Vängeledaren Sven Nilsson. Den goda starten gav Gute två mål, och det räckte till seger, ty Vänge lyckades bara göra ett mål.

Första målet kom efter en kvart, och det var Lasse Gadd som fick en drömträff på bollen och ställde gamle klubbkompisen Sven Uhr utan chans. Vängeskollegan Rolf Lawergren var nära att göra om samma bravad en stund senare, men sköt hårfint över. Visbylaget slog så småningom av på takten, men kunde ändå spåda på till 2-0 i den 35:e min. genom "Putas" Persson. Upphovet var en fri-spark från "Kalmar" Johansson som offsidestående (?) Glyn

Persson förpassade till brodern "Putas" som makade bollen i mål.

Efter paus hade Vänge lika mycket av spelet som Gute, och ett tag var t. o. m. Visbylaget i gungning. Reduceringsmålet kom i den 20:e min. då Rolf Lawergren vräkte iväg ett långskott som smet in vid ena stolpen. Båda lagen hade ett flertal målchanser — "Putas" Persson var bl. a. fri ett par gånger med Sven Uhr, men Vängemålvakten reflexräddade.

Gutes backpar — Inge Karlsson o. Allan Pettersson — gjorde ett mycket gott intryck och i kedjan var Lasse Gadd den farligaste. Vängeförsvaret dominerades av nye stoppern Per-Erik Larsson och Åke Jansson visade upp ett kedjespel, som ger honom betyget "bäst på plan".

8/7 -55

Ny uppvisning av Degerfors, 7 - 1

”Gotlandslaget” blir nästa offer

10—0 mot Havdhem och 7—1 mot Gute... det är allsvenska Degerfors' facit hittills under sin gotlandsvecka. Hur ska det gå för kombinationen på söndag? UK har inte haft det särskilt lätt sedan man från en del håll — märkligt nog även från arrangörerna — inte velat släppa till spelare i full utsträckning, och det har även kommit återbud i det lag man tog ut. Allan Pettersson blev justerad i går och kan inte medverka. I hans ställe på backen spelar Gösta Andersson, Roma. Ny reserv blir Lasse Berg, VIF. Återbud har också lämnats av Siggelin vars ersättare som målvaktsreserv blir Gösta Karlsson, AIK.

Utgångslaget är inte det allra bästa. Givet är att laget, även om det inte heter landskapslag utan kombination, borde vara starkast möjliga.

Degerfors tar åter in Olle Ahlund som högerhalv och Åke Klintberg rycker in som vänsterytter i tack- och farvälmatchen på Gutavallen på söndagskvällen. Lagen ställer upp enligt följande:

DEGERFORS:

	1. »Sippa» Tinglöf	
2. Rolf Hillerberg		3. Ernst Bohlin
4. Olle Ahlund	5. Tore Karlsson	6. Lasse Larsson
8. Jan Aronsson		10. Gunnar Ring
7. Lennart Lindskog	9. »Kolla» Olsson	11. Åke Klintberg
11. Claes Hederstedt	9. Kurt Korsman	7. »Kajan» Almlöf
10. Sture Lindgren		8. Åke Jansson
6. Lennart Svennefelt	5. Inge Karlsson	4. Uno Gahne
3. Gösta Andersson	2. Kurt Nilsson	
	1. Stig Carlsson	

GOTLAND

Degerfors' hyperfarlige högerinner Jan Aronsson, förutspädd en lysande framtid och nu på tröskeln till »rik-tiga» landslaget, visade sina färdigheter för Gutavallspubliken i går. Här brassar han på mot mål, men Gutes nye keeper Kindstedt visade sig vara en skicklig bollmotare som kunde klara många farliga situationer med störtdykningar

Magnifikt 'vulkanutbrott' men Gute kämpade väl på Vallen

Slutet gott — allting gott. Den devisen kan gott få stå som signum för degerforsarnas framträdande inför visbypublik i går. IF Gute som nu var "offret" klarade sig undan med 7—1 och bjöd avsevärt bättre motstånd än Havdhem, men man tyckte sig stundvis också märka en viss semestertrötthet hos "vulkanerna".

Det vore oss emellertid fjärran att påstå att allsvenskarnas första match i Visby inte skulle blivit vad man hoppats på. Nog fick de 1.200 på Gutavallen se fotboll, rasande grann fotboll. Och slutet... ja det var magnifikt helt enkelt.

Det är inte var da' man får se publiken på Vallens läktare hänförd resa sig upp som en man och skrika ut sin förtjusning över det som utspelar sig på den gröna mattan. Men jublet kom spontant, man kunde helt enkelt inte tåga still, man rycktes med och gladdes som ett barn på cirkus. Bollen gick i korta pass från man till man utefter linjen mot läktarsidan praktiskt taget från det ena målet till det andra, gutarna verkade som förstenade, det fanns en degerforsare överallt, i varje lucka, beredd att slå bollen vidare med samma precision, dom rann igenom som en yster vårbäck för vilka alla hinder är till för att lekas bort...

Succén var given. Det stora "vulkanutbrottet" ställde allt annat som hänt tidigare under matchen i skuggan.

Man hade blivt lite fundersam när det gått 38 minuter av matchen och det fortfarande stod 0—0. Skulle Degerforselvan inte kunna ge ett enda prov på hur det går till att göra mål? Överlägsenheten i spelet var stor nog för att åtminstone ett par-tre bollar borde ha trillat in. Bortsett från en något mattare 10-minu-

tersperiod i halvlekens mitt hade allsvenskarnas kedja dragit upp anfallsväg på anfallsväg med snabbt och fyndigt spel men utan riktig udd. "Peking" i Gutes mål var i stormslag och tog allt som gick på mål.

Sen rasslade

det plötsligt tre gånger i rask följd. Gunnar Ring på vänsterinfern klippte in 1—0 frispelad av Jan Aronsson i 38:e minuten, och i 41:a nickade samme man hur flott som helst in 2—0 sedan Lennart Lindskog drivit igenom på högerkanten. 3—0 var Lindskogs eget med stor dribblingssketch ända in på mållinjen minuten innan halvtidsvilan.

Puta målskytt

Andra halvleken var 4 min gammal då centern "Kolla" Olsson på nära håll sköt 4:e bollen i nät. Återigen var det Lindskog som gjorde förarbetet, snurrade bort försvararna framför mål och passade perfekt till fristående "Kolla". Othberg fick nicka bort ett givet mål, och nya Kindstedt som vaktade gutemålet i andra halvlek gjorde några riktigt vack-

ra saker innan takten åter dämpades ner en aning.

I 14:e min av andra halvlek fick Gute sin första hörna efter misslyckat bakåtpass, och i 22:a fick den förut tämligen överksamme Tinglöf i Degerforsmålet vittja sin bur. Efter anfall med Lundqvist på högeryttern som dirigent gick bollen in till "Put", som stannade upp och lättade bollen över en anmärkningsvärt passiv målvakt i bortre gaveln. 4—1 och nytt Guteanfall med unge "Burren" Nilsson på vänsterkanten ensam med Tinglöf i farlig situation och vid hörnan som följde en fin nick av Inge Karlsson tätt över ribban.

Sen var det slut med guteoffensiven — det var en kortvarig men frisk fläkt — och i 25:e min sköt "Kolla" in 5—1 på ett hårt långskott vid stolpen. I 32:a min blev det 6—1 genom Lindskog sedan Aronsson grant dribblat sig igenom och i 42:a fastställdes slutresultatet 7—1 med ett verkligt pangmål av vänsteryttern Mats Nilsson. Strax innan hade

Kindstedt stiligt fingertoppsräddat en nick från nära håll.

Spel in i mål

Det sista målet — krysskott från 25 meter — var egentligen också den enda hårda pärlan i nät. Nu liksom i Havdhem föredrog "vulkanerna" att spela sig ända in på mållinjen. Lennart Lindskog på högeryttern var hjärnan i de flesta anfallen, han spelade fram sina kamrater i fina lägen gång på gång och demonstrerade det förmodligen snabbaste "fotarbetet" med bollen som setts på den här arenan. Nyförvärvet från Örebro, den smäckre vänsterinfern Gunnar Ring, gav också prov på vilken skicklig lirare han är, och Aronsson på andra innern kom faktiskt lite i skymundan.

Energiknippet Tore Karlsson på centerhalven drog applåder till sig för sitt säkra spel, Lasse Larsson likadant.

Hedersam förlust

Att bli utklassad av Degerfors är minsann inget att skämmas över, och Gute gjorde på det hela taget en god match trots de stora siffrorna. Backarna Inge Karlsson och Allan Pettersson visade ingen respekt för de snabba motståndarna och även Åke Othberg på högerhalven gjorde en hedervärd insats. Att målen var inget att göra, och både "Peking" och Kindstedt hade många bra räddningar. På den punkten är det tydligen ingen fara på taket för Gutes del. I kedjan fick juniorerna "Burren" Nilsson hoppa in som center — sedan vänsteryttern — istället för Gadd, och på

den sista platsen gick det inte så pjåkigt för honom. "Put" och Lasse Lundqvist var annars de som lyckades bäst i sin svåra uppgift att försöka forcera degerforsförsvaret.

Maurice

Fotbollsartister på Gutavallen

Akrobatik och andra finesser i den högre fotbollskolan demonstrerade allsvenska Degerfors inför 1200 personer på Gutavallen i går kväll. "Vulkanerna" besegrade nu Gute med 7-1. På bilden härövan är en av degerforskedjans eleganter vänsterinnern Gunnar Ring fint fångad av GF-fotografen K. G. Elander. Ring gör en flygande klackspark på "sydamerikanskt" manér, men bollen gick utanför den gången, till lättnad bl. a. för "Putå" Persson t. h. Det var till och med så Rings ytterkamrat Mats Nilsson ryggade tillbaks. Se vidare sportsidan!

Gutespelarna fick mest titta på bollen när Degerforsarna gick till anfall. Här är det målvakten "Peking" Hellström och Åke Othberg som följer kulan i luften. Skall det bli mål eller inte? Nej, den här gången gick bollen utanför träramen.

JAN ARONSSON

Degerfors "nöjde" sig med 5-1 mot Gotland

Fint propagandaspel inför 1.500

Gotlandslaget höll 0-0 i halvlek

DET VAR TACK och avskedssföreställning för allsvenska Degerfors på Gutavallen på söndagskvällen. "Vulkanlaget" vann över en Gotlandskombination med 5-1 efter hedersamma 0-0 i halvtid. Dirigenterna i Degerfors var inte oväntat landslagsmännen Olle Åhlund och Jan Aronsson. Stig "Malung" Carlsson i Gotlandsmålet gjorde f. ö. en strålande match.

10.7.55.

ÅKE KLINTBERG

På grund av att Lennart Lindskog var justerad möblerade gästerna om kedjan och från höger spelade: Åke Klintberg—Jan Aronsson—Bengt Pettersson—"Kolla" Olsson—Gunnar Ring. Den uppställningen lyckades inte särskilt och Pettersson och Ring bytte plats efter några minuters spel. Bytte är kanske litet för mycket sagt, hela kedjan vandrade och växlade plats ideligen. Degerfors dominerade som väntat och Gotlandsförsvaret sattes från början i arbete. Man slog ifrån sig med friskt mod och Degerfors lyckades inte trots många goda chanser göra något mål i 1:a halvlek.

I 4:e min. gjorde "Malung" en grannparad efter skott från "Kolla". Efter 10 min. noterades ett skott utanför Degerforsburen av "Kajan" Almlöf. Åke Jansson prövade lyckan med ett skott i 15:e min. på passning från "Kajan" men även det gick utanför. "Malung" tvingades i 17:e min. till en prakträddning efter skott av Ring. En "sketch" utspelades i 28 min. "Malung" som rusade ut skulle sparka undan bollen, blev fräntagen den, men även den chansen för Degerfors rann ut i sanden. Åke Klintberg sköt ett hårt skott i 33:e min. som "Malung" räddade vackert. Hörnorna i första halvlek vanns av Degerfors med 6-1.

Man undrade om inte Degerfors skulle ändra kedjan i andra halvlek. Jo, mycket riktigt, man bytte ut Bengt Pettersson och spelade med från höger: Klintberg—Aronsson—"Kolla"—Ring—Mats Nilsson. Nu blev det genast bättre och det träd-

des en lustiger dans med Gotlandsförsvaret. Redan i 1:a min. hade Ring ett kannonskott över. Minuten efter var det klart för första målet. "Kolla" sköt hårt utan chans för "Malung" att klara. Gästerna gick miste om en solklar straff i 8:e min. då Inge Karlsson synnerligen omilt vräkte undan Ring. Men domären "Ida" Wallin friade. I 10:e min. ökade Klintberg till 2-0 efter att ha gått igenom själv. 3-0 blev det i 13:e min. genom Aronsson på retur efter skott i plankan av Ring. Minuten efteråt hade Åke Jansson ett hårt skott över. Efter ett skott utanför av Ring kunde Gotlandslaget i 17:e min. efter ett grant anfall av hela kedjan reducera till 1-3 på skott av Åke Jansson som slog i stolpen och in. Stort jubel naturligtvis. Detta gick Degerfors ära för när som ökade till 4-1 minuten efter på ett fint vänsterskott av Kintberg. Inge Karlsson blev skadad och ersattes av Lasse Berg. Degerfors släppte av något på takten och något av vikt noterades inte förrän i 32:a min. då Klintberg hade ett skott i stolpen. En minut före slutsignalen sköt Ring 5-1 på dagens vackraste mål.

Efter 10 dagars solbadande kan man ju inte fordra att Degerfors skulle spela med någon större gnista. Men publiken bjöds liksom i föregående matcher på en vacker uppvisning där man hyllade regeln att "låta bollen göra arbetet". I första halvleken visade kedjan en sorglig ineffektivitet i avslutningarna, men det förbättrade sig efter pausen. Men det är inte gott att få svängrum för några skott

när det ena laget dominerar som Degerfors gjorde och det blir trångt inom straffområdet. Skall man nämna någon före de andra i Degerfors så blir det Olle Åhlund som visade ett stort halvbacksspel. Försvaret i övrigt som inte sattes på några svårare prov fick inga tillfällen att glänsa. I forwardskedjan var Åke Klintberg blek i första halvlek men spelade upp sig med den äran efter pausen. Jan Aronsson dirigerade anfallen mästertligt medan "Kolla" Olsson som spelade utmärkt i fredags inte lyckades något särskilt den här gången. Även Gunnar Ring spelade utmärkt medan Bengt Pettersson som var med i första halvlek inte tycktes trivas med att spela i kedjan. Mats Nilsson som skjuter synnerligen hårt hade ingen lycka med sina skott.

I Gotlandslaget var "Malung" det stora namnet. Han gjorde en strålande match. Av backarna bemödade sig Kurt Nilsson med att slå bollarna till rätt adress. Gösta Andersson visade goda takter men fick det svårt mot Klintberg i andra halvlek. Gagne började utmärkt men föll tillbaka något. Även Inge Karlsson och Svennerfelt kämpade bra. I kedjan visade högervingen "Kajan" Almlöf och Åke Jansson de bästa takterna. Sture Lindgren var även till sin fördel.

Vi får vara tacksamma för de matcher som Degerfors spelat här och önska dem lycka till i den kommande allsvenskan, samt hoppas att våra gotländska fotbollsspelare drar nytta av lärdomarna.

15.7.55 Ungdomligt Othem slog Gute Matchvinnaren till Alskog

Fredagskvällens omspelmatch i fotbolls-DM mellan Gute och Othem resulterade i en klar seger för Othem med 3—1.

Hade fotboll liksom exempelvis simhopp och backhoppning kunnat bedömts efter poäng — hade otvivelaktigt Visbylaget hemfört en seger efter dessa principer. Men fotboll är fotboll, och bollen är rund, som någon sagt. Inget ont sagt om Othems seger denna kväll för detta, det var den hetaste viljan och den största ambitionen som avgjorde — två mycket väsentliga detaljer. Att spelet förekom mest på Othems planhalva, men att Gutes anfall saknade spets förringar ingalunda Othems prestation — andens seger över materian skulle man kunna säga.

Othem hade ersatt justerade Nisse Engström med Rolf Rohnström och Gute hade tagit hem Lennart Runsten — den senare för att spela center, med påföljd att Lasse Lundqvist fick spela på sin gamla plats som vänsterytter och Puta som vänsterinner. Detta såg mycket lovande ut för Gutes del i början. Der ena anfallsvågen efter den andra sköljde över Othemsförsvaret, men det brast i avslutningarna. Gute vann slantsinglingen och

valde att spela med vinden, och hade också en konstart press de första 10 minuterna, avbruten dock av ett Othemsanfall allaredan i 3:e minuten som inte resulterade. I 5:e minuten hade Gute ett vackert anfall som avslöts av Sören Norrby med ett skott alldeles utanför.

I 15:e minuten slängde vänsteryttern Rohnström iväg ett hyggligt skott mot Peking i Guteburen, strax efter följt av ännu ett av centern Åke Pettersson, i ett sporadiskt Othemsanfall.

Spelet jämnade så småningom ut sig, men det kom som en kalldusch i alla fall när vänsterinnern Johannisson i 40:e minuten rann igenom och gjorde 1—0 till Othem. Detta mål får nog försvaret i Gute i viss mån ta på sig ansvaret för. Bristande bevakning. Det dröjde dock inte längre än till 42:a minuten så utjämnade Runsten till 1—1 på ett anfall från vänstersidan.

Det blev högsta fart från början i andra halvlek, och allaredan i 3:e minuten fick Othem en hörna som kunde resulterat om inte Runsten stått som en räddande ängel på mållinjen. Strax efter fick Gute dubbelhörna utan utdelning. Sen blev det Gute igen tills Othem genom vindsnabbe högeryttern Nyberg i 22:a minuten gjorde 2—1 till Othem på en framspelning av centern Åke Pettersson. Minuten efter gjorde samme man 3—1 på ett sologenombrott. Efter detta var Gute ett slaget lag, visserligen låg dom på, men avslutningarna brast betänkligt. I 35:e minuten var Othem oppe igen med ett bra skott av Johannisson, detta var den sista egentliga farligheten.

Som slutomdöme kan sägas att Gute hade det mesta av spelet på planen, men kom till korta mot det omutliga othemsförsvaret med Henna Karlsson i spetsen. Han höjde sig huvudet över de andra i ordets rätta bemärkelse och tog allt som på honom ankom och lite

till. I kedjan var vänsterinnern Johannisson den bäste och tvåmålsskytten Nyberg den snabbaste. Den grabben kommer nog ganska snart att höra av sig i större sammanhang. I övrigt var laget jämnt utan någon svag punkt, och arbetade väl. Hos Gute får man nog nämna högerhalven Åke Othberg som den bäste i försvaret, bra i brytningarna och säker i framspelningarna. I kedjan var åldermannen Glyn Persson bäst men Lasse Lundqvist var även han också matnyttig. Domare var Sven Nilsson som hade en del konstheter sig för ibland, men i stort sett får anses godtagbar.

Erry.

20.7.58 Varberg slog Gute i juniormatch, 4—2

Det blev seger för Varbergsjuniorerna som i går gästspelade på Gutavallen mot Gutes juniorer. Hallänningarna vann med 4 mål mot 2 och om segern är ingenting att säga. Juniorerna från Varberg är bra. Förra året vann de DM och i årets juniorserie ligger de etta.

Nätprasslet i Gutemålet i första halvlek svarade två "Ovar" för — nämligen Ove Olsson och Ove Olofsson. Gutes mål gjordes av Perti Suomela. Spelet var snabbt och intressant och en del farliga anfall kunde noteras för båda lagen.

I andra halvlek kom hallänningarna fram och bollen slogs i nät innan Sören Norrby Gute gjorde andra hemmamålet. Varbergs fjärde mål svarade Willy Olofsson för.

Varbergs juniorer stannar på Gotland i fem dagar och det är deras förhoppning att de skall få spela ytterligare någon match här innan de vänder åter till fastlandet.

Det juniorlag från Varberg som i går spelade mot Gute spelar eventuellt en match i morgon mot Roma IF:s juniorlag i Roma.

Semesterlir i Garda

24/7-55

då Gute mötte Sudret

Semesterlir, eller förstrött bollsparkeri, vilket man vill, kan utan vidare sägas vara betecknande för den s.k. match som gick av stapeln i Garda i går mellan Sudret och Gute. Det var ytterst sällan, som man fick se prov på fotboll av någon högre klass, och resultatet 2—2 får väl sägas vara rättvist, om än Sudret låg en aning närmare segern, mest för sin hetare vilja.

I Sudret hade sju av elva uttagna och de flesta reserverna lämnat återbud av olika anledningar, varför det blev en kombination av Lye- och Hemsespelare, plus Gösta Ahlgren, Rone, som i all hast fick förtroendet att försvara Sudrets färger.

I Gute uppenbarade sig Palle Eklund som högerytter, på centerplatsen gick J.-E. Blomquist, och som högerback, Lasse Rundby, f. d. Stånga.

Gute tog ledningen redan i första minuten, målet får nog Jalle Isenberg i suderlaget helt ta på sig, han slarvade med en studsball, och Palle Eklund petade i mål.

Sen var det fullkomligt händelseöst till 35:e min., då det blev superpress som började med att Gösta

Ahlgren nickade lätt över, efter fint anfall på vänsterkanten.

1—1 blev det minuten efter genom Claes Hederstedt på indirekt frispark sedan brodern Olle lindrigt fällts. Rätt hårt dömt av suderbasen Knut Mattsson förresten.

I 39:e min. missade Gutecentern Blomquist hårresande, ensam tre meter framför mål.

I 42:a min. kalabalik framför sudermålet utan resultat, och 1—1 i halvtid.

Andra halvleken inleddes med suderövertag, och man väntade på ledningsmål, då plötsligt Palle rann igenom på sin högerkant och slog i nät utom räckhåll för Jalle. 2—1 till Gute alltså.

Det blev en injektion för Gute, som nu kom igen flera gånger, med det farligaste tillbudet i 25:e min., då Glyn fyrade av stora kanonen tätt över krysset.

Sista kvarten hade Sudret en hel del att säga till om igen och i 34:e min. fastställdes 2—2 av Hemses Bengt Svensson efter fin framspelning av Allan Rundby.

Bäst i Sudret gick vänstervingen med bröderna Hederstedt, Lasse Pettersson och Ove Bergvall från Hemse slet också bra. Jalle i målet var i stort sett bra, undantagandes första målet.

I Gute var det endast Glyn som kom upp i vanlig klass, medan Puta, som bara spelade första halvlek, och sen ersattes av Julle Hultström, inte alls var i slag. Blomquist som center var direkt misslyckad, och i försvaret sopade »Kalmar» rätt så rent i mitten, om han än slog ifrån sig rätt så mycket på måfå.

Domare var Knut Mattsson och publiken var fåtalig.

Vist.

Rekord *förlust i publik* i Gutesstart

14. 8. 55

Gunnar Öqvist.

Gunnar Öqvist till IF Gute?

Gunnar Öqvist kommer kanske tillbaka till Gute. Inte som tränare utan som spelare. Förre Gute tränaren var ute på Storängsvallen i Huddinge igår och såg Visbylaget spela en bedrövlig fotboll. Han erbjöd sig då att åter spela med i Gute om de svart-vita vill ha honom. Och nu går övergångspappren till Tage Zackharoff, som f. ö. är Huddinges tränare, så att Gunnar skall kunna vara spelklar mot Karlberg redan nästa söndag. Gunnar spelade inte med i något lag säsongen 1954/55 och det är därför som en övergång är klar omedelbart.

Div. IV, Stockholm, södra	
Olympia—Essinge	1—2
Tellus—Arsta	2—1
Karlberg—Gustavsberg	8—1
Huddinge—Gute	9—2

Huddinge. (GA.)

Gutes femte fastlandsseriesäsong började synnerligen olyckligt. Det blev nämligen stryk för våra div. IV-representanter med hela 9—2 av nykomlingen Huddinge IF på söndagen inför en rekordpublik på 800 personer. Det är den största förlust visbylaget råkat ut för i Stockholmsserien.

Stockholmarna, som tränats mycket hårt i sommar av "övergångsbasen" Tage Zacharoff, var överlägsna i allt. Och när därtill Gutes annars så säkra försvar sviktade betänkligt blev det en svettig dag för "Peking" Hellström. Redan i andra minuten fick han plocka ut bollen ur sin bur och han fick kröka rygg ytterligare tre gånger innan det var dags för halvtidsvila. Trots målöverlägsenheten saknade inte Gute målchanser — Glyn Persson, Lasse Gadd och Sören Norrby hade bl. a. bra tillfällen till målkänning.

Gute började andra halvlek i god stil, och man trodde nog att visbylaget skulle komma igen. Men det blev i stället Huddinge som gjorde tre mål i följd innan Gute lyckades spräcka nollan. Det var Lasse Gadd som svarade för målet på en målvaktsretur på ett Othberg-skott. När fem min. var kvar gjorde debutanten Lasse Rundby, som flyttades ut på ytern i andra halvlek, Gutes andra mål.

De båda Huddinge-yttrarna, Bertil Eriksson och Holm, gjorde hat tric. Det kan f. ö. nämnas att Holm i våras, då han låg inkallad på A 7, tränade med Gute. Otack är världens lön. . .

I Huddinge spelade f. Othemspelaren Magnus Ström vänsterhalv. Han har, enligt vad Bengt Hässelgren rapporterar, gått framåt mycket under sin fastlandstid.

Om Gute-spelet är inte så mycket att säga. Laget var tvunget

att ställa upp utan Lasse Lundqvist, och i hans ställe spelade Allan Pettersson inner och Åke Kroon ryckte in som back. Under spelets gång bytte man också platser en hel del; Lasse Rundby flyttade till kedjan, Allan Pettersson fick åter ta steget ner i försvaret och Åke Othberg och Sören Norrby bytte plats. Någon förbättring blev ommöbleringarna dock inte.

Havdhem vände Gutes 3-0 till 4-3-seger på Vallen 17.8.55 Puta blommade i starten

— Det var väl de blå som var Gute, frågade en fotbollsintresserad turist på Gutavallen i går kväll. De blå hade nämligen spelat den bättre fotbollen och fullt riktigt vunnit matchen med 4-3. Och undra då på, att Vallenbesökaren-turisten trodde att de blå var Gotlands fastlandsrepresentant i fotboll.

"Put" Persson, som gått skadad en tid, blommade upp ordentligt i matchens inledning, och det var han som var mannen bakom Gutes 3-0-ledning när en stund hade gått. Men Havdhem gav inte tappat; Ingvar Hansson svarade för upptakten och sedan spädde Hasse Nilsson och Sven Blomqvist på med var sitt mål innan Thord Dahlström blåste för halvtid.

I andra halvlek var Havdhem-övertaget markant, och segermålet inskjutet av Ingvar Hansson var inte oväntat. Suderlaget hade ytterligare några goda chanser, men någon nätkänning blev det inte. Bertil Gardell hade bl. a. ett skott mot ett målvaktstomt mål, men "Kalmar" Johansson

agerade räddande ängel på mållinjen.

— Vi har tränat hårt i sommar, berättar Havdhem-lagledaren Kalle Blomqvist.

Hur har det varit med Gutes träning?

Och det har varit en träning som ger resultat, tycks det. Havdhemspelarna var snabbare än visbypojkarna på bollen, och man hade också den hetare viljan att vinna. Det kämpades väl på alla händer — och fötter — i Havdhem, men man vill ändå nämna Bengt Olsson på vänsterhalven och Sune Larsson i kedjan. I det reservbetonade Gute får Allan Pettersson det bästa betyget för sitt säkra försvarsspel.

Gute i bra slag

Karlberg bra lag med trevligt spel

Det verkade faktiskt som begreppet 20 sekunder före full tid, var något av ett ödestema på Gutavallen under veckohelgens fotboll, på lördagskvällen föll AIK snöpligt just i de sekunderna och i går var det Gutes tur.

De svarta hade från att ha legat under med 1-3, segat sig upp till 4-4, men så föll dråpslaget just 20 sekunder före full tid, på en frispark som Karlberg-centern touchade med skallen över den olycklige »Peking».

Nu kan man förstas inte påstå att det var någon orättvisa i resultatet, karlbergarna spelade det avgjort bästa spelet, om ändå Gute kom igen starkt i andra halvlek.

Det första noterbara som hände var att Lasse Lundkvist sköt över på fint »Putas»-inlägg i 12:e min. innan första målet kom, och det var Karlbergs farlige hi Hans Nilsson som vackert nickade in en hörna.

I 32:a min. kvitterade Gute på straff sedan Lundkvist fällts. »Kalmar» slog straffen otagbart i nät, men redan två min. senare var det dags för ny karlbergledning.

Det var lagets specielle expert på långa inkast v. Hjulström som från hörnflaggan kastade in framför mål, där hi Nilsson slog till, löst, halvhögt mot Pekings bur, och centern Tord Åkerlund kröp under och lättade bollen per nick över utrusande Peking!

I 40:e min. ökade Karlberg till 3-1 det var återigen hi Nilsson som nickade in en hörna, och det blev halvtidsresultatet. Andra halvlek trodde man skulle bli lekstuga med Gute, men tvärtom så blev det hemmalaget som tog hand om det hela, och pressade ibland rätt bra.

I andra min. hade Lasse Gadd ett bra, och välriktat skott vid stolproten, som dock smidige målvaktseleganten Jan Kvist tog. I 7:e min. fick Gute sin andra straff, nu var det Gadd som blev fälld, Puta slog straffen hårt och målvakten mötte fenomenalt, men på Putas retur hade han ingen chans. 2-3

alltså, och 2-4 blev det i 11:e min. genom hy Hurkmanns som gick igenom på sin kant och ställde »Peking» utan chans.

I 15:e min. slog Lasse Gadd behärskat in 3-4 förbi den utrusande målvakten sedan Lasse skickligt runnit igenom och i 25:e min. gjorde »Putas» 4-4 ur så gott som obefintlig vinkel men hade hjälp av en karlbergsförsvare på mållinjen.

Frågan var förstas om inte målet föregicks av offside??

Gute fortsatte med flera framstötter, och även Karlberg hade chanser, men inga större saker hände, förrän som sagt var de ödesdigra 20 sek. före slutet, då karlbergscentern gjorde sin andra speciallättning på den frispark som hans högerhalv slog mot mål, men som annars »Peking» hade tagit. 4-5, och ridån ner för Gute.

Av gutespelarna bör Allan Pettersson på hb och Othberg på ch, ha ett särskilt plus för att bar upp försvaret så bra när karlbergarna pressade som värst i första halvlek, och i kedjan visade Lasse Gadd att han kommer igen med stora steg.

»Putas» blommade då och då men är inte riktigt som förr, inte heller klaffade det så där perfekt för »Lunkan».

»Peking» kunde inte göra mycket åt målen, men »Kalmar» måste väl ändå göra en uppryckning med det snaraste.

I gästernas lag visade sig hi Hans Nilsson vara en farlig herre, laget var annars jämnt och spelade trevlig fotboll, men det verkade faktiskt som inte orken räckte till två halvlekar. Smidige Kvist i målet briljerade med några verkligt fina räddningar à la pantersprång, och det visar ju också att Gute hade en hel del att visa dom också.

Lasse Gadd i strid med karlbergsförsvaret om bollen.

»Kalmar» Johansson t. v., Karlbergs vi. Göran Dahlström och Åke Othberg springer i kapp om bollen i riktning mot Gutemålet.

»Putta» Persson är igenom och bröstar av stora kanonen mot Janne Kvist i Karlbergs-målet.

Tredje förlusten 28. 8. 55 för Gute i höst

Stockholm. (GA:s utsände.)

Det lyckades inte heller den här gången för Gute att ta någon poäng på Aspuddens idrottsplats i mötet med Tellus, som vann med 3—0. Det var femte gången Gute spelade på Aspudden och alla gånger har Visby-laget dragit det kortaste strået.

FÖRRA söndagens heliga gnista var som bortblåst. Tellus-spelarna fick för fritt spelrum och kunde husera om precis hur de ville på planen. Gute-försvaret hade också stora svårigheter att få bort bollen från det farliga grannskapet.

Redan i den 4:e min. tog Tellus ledningen. Bollen spelades in i centrum av straffområdet och Åke Othberg slog en bakåtpassning till "Peking" Hellström, men "Peking" var på väg ut och en Tellus-spelare kunde springa emellan och näta. Gute-kedjan kom sedan fram i ett par farliga anfall, då speciellt Lasse Gadd—"Putta" persson var på gränsen att näta. Lasse "Peking" hann med att göra en kalasräddning o. Lennart Runsten slog ett par frisparkar över innan det var dags för ahlvtid.

ANDRA halvleken blev betydligt mattare än den första, men värmen tog ut sin rätt så grabbarna är ursäktade. I 15:e min. var Lennart Runsten ytterst nära att kvittera, men en försvarare fick en tå på bollen just som Lennart skulle "göra't". Efter den bravaden flyttade man upp Runsten i kedjan, och det såg till en början ut att ge resultat. Men Len-

nart må hade inte hålla sitt 'mördari' och när han slog av på taktet med initiativet åter över i Tellus-rävör. Gute-spelarna resignerade och man var inställd på att slutresultatet skulle bli 1—0. När Gute-lagledaren K. E. Pettersson hade 30 sek. kvar på matchtiden, rev en Tellus-spelare åt sig bollen vid strafflinjen och fick ostört promenera in i mål med bollen. Matchen fortsatte och när det var 2 min. över tiden upprepades samma situation igen, och man kunde notera 3—0 omedelbart före slutsignalen.

DOMARE var Nils Stålbom, som i stort sett var bra. Han kanske var en aning för petig, men i övrigt konsekvent och bestämd.

Skall någon nämnas i Gute så blir de i första hand Lennart Runsten, som verkligen ville och gjorde någonting. Vidare var Lasse Hellström mycket bra — matchen var säkert en av ahns bästa i div. IV — liksom Allan Pettersson och Åke Othberg. Godkänt får även Sören Norrbq, man han får ut alldeles för litet av sitt spel.

Kep.

Gute-pojke blev Gotlands förste 2.9.55-landslagsman'

Gotlands förste "landslagsman" Olle Bergqvist visade GA-fotografen i går kväll hur det går till att ta Guldbollen.

Gotlands förste landslagsman i fotboll heter Olle Bergqvist. Han är 14 år och spelar centerhalv i ett av Gutes pojk-lag.

Olle har, tillsammans med Nils Olof Mårtensson från IFK Strömstad, blivit inbjuden av Svenska Fotbollförbundet till landskampen mot Norge på Råsunda den 25 september. Uttagningen har skett genom lottning bland de 76 svenska pojkar som tagit Fotbollförbundets och IB:s guldboll i år. Olle tog sin guldboll i våras.

Lördagen den 24 september skall Olle infinna sig på hotell Regina i Stockholm, där han får bo tillsammans med det svenska landslaget. Han får vara tillsammans med Kalle Svensson & Co hela dagen och på söndagen får han skruva sig i landslagsdräkten o. springa in på Råsunda-planen tillsammans med landslagsspelarna. Och där får han stå under hela ceremonien, då nationalsångerna bl. a. spelas. Medan den svenska elvan spelar mot norrmännen får Olle sitta på reservbänken tillsammans med Putte Kock och de blågula reserverna. På den stora banketten efter matchen är Olle Fotbollförbundets gäst.

Olle Bergqvist var naturligtvis dagens man bland pojk-lagsspelarna på Gutavallen i går. Den kraftige 14-åringen trodde inte att han skulle få resa på landskampen förrän Gute-ledaren Karl-Erik Petersson visade honom papperet från Solna-kansliet. Då blev hela grabben ett stort solsken. Och undra på det — han hade ju blivit uttagen till "landslaget"!

4/9 55

Dyster Gute-dag Fjärde förlusten

HÖSTENS FÖRSTA jumbofinal i Stockholmsserien — mötet mellan Gute och Gustavsberg — blev en dystert historia ur gotländsk synpunkt inför 600 personer på Gutavallen i går. Gute föll nämligen med hela 5—0, och fick ta steget ner på sista platsen i tabellen. Och så långt ner har våra div. IV-representanter aldrig varit förr.

GUTE-SPELARNÄ visade ingen som helst lust att vinna mot Gustavsberg. Anfallen gick mest fram på måfå, och man bemödade sig aldrig om att kämpa om en boll. Dessutom hade man otur med många skott. Stockholmslaget däremot gick in för seger — det märktes redan i spelöppningen — och det blev också god utdelning för Arild Nylander & Co.

0—1 KUNDE man anteckna i den 10:e min. Karl-Uno Wallin skulle bryta ett anfall, och ramlade på bollen. Domaren, Bengt Hammarström, blåste helt omotiverat för hands, och Gert Nilsson hade ingen svårighet att slå in bollen bakom "Peking" Hellström. Sedan var det mållöst i över en halvtimme, men strax före pausen utnyttjade Gert Nilsson en miss i Gute-försvaret och nätade igen. Notabelt från slutminuterna är, att "Putä" Persson var igenom ett par gånger men den eminente Gute-innern lyfte bollen utanför målramen.

ANDRA HALVLEK startade synnerligen dystert för Visbylaget. Redan efter fem min. hade Gustavsberg ökat sin ledning till 4—0. Det var först Gert Nilsson — äkta hat tric alltså — som nätade efter en ribbretur och sedan Åke Svensk, som fick en idealisk stickare att springa på. 4—0 stod sig ända till 41:a min. då centern Arild Nylander, som är ett nyförvärv från Norrland, lurade "Peking" Hellström för femte gången.

GUTE-SPELARNÄ visade, som

ovan nämnts, ingen lust att vinna. Alla är dock fel att säga, ty debutanten Kjell Nilsson i kedjan och Allan Pettersson i försvaret visade i alla fall kämpaglöd hela matchen. Unge Kjell var den som sköt bäst i anfallskvintetten, och blir kanske den målkulspruta Gute väntar på. De övriga i kedjan, som aldrig fann varandra, spelade under sin vanliga förmåga. Samma kan sägas om några av försvarsmännen. Förutom Allan Pettersson är "Peking" Hellström värd en eloge för många goda ingripanden, liksom Karl-Uno Wallin för troget slit mot den snabbe centern — Arild Nylander.

I GUSTAVSBERG var Harry Tännfors — f. Johansson och allsvensk spelare i AIK — centralgestalten. Han knoppade bort alla höjdanfall med sitt kala huvud, och dirigerade både försvaret och kedjan på ett föredömligt sätt. Man fäste sig också vid den snabbe centern Arild Nylander och tekniske vi Gert Nilsson.

OCH SÄ VAR det domartrion: Bengt Hammarström gick på plan, och på linjerna gick Thord Dahlström och Lennart Jönsson. De smittades tydligen av Gutes dåliga spel, och gjorde minst sagt en dålig match. Motivering? Räcker det inte med straffen?

Rune.

Gustavsberganfall med förhinder. Vy Sten Nordström går till väders på bilden t. v. tillsammans med »Peking» Hellström och Karl-Uno Wallin. Den senare sätter armbågen i nacken på Nordström som på högra bilden tar räkning under klubbkamraternas Karl-Uno Wallins och »Kalmar» Johanssons överinseende.

Den stadige centerhalven i Gustavsberg Harry Tännfors höll rent i de övre luftlagren och avvärjer här ett anfall i en nickduell med Lasse Gadd. »Putar» Persson avvaktar.